

Fragment of text from the adjacent page, showing several lines of handwritten script in a historical cursive hand. The visible characters include 'W', 'V', 'M', 'A', 'X', 'Y', 'T'.

42. XLII.

BL 1250

44

POEMATA
QUÆDAM

GRÆCÆ ET LATI-
NE IN LUCEM EDITA:

ἔκ τῶν ψαλμῶν, ἀλλὰ τῶν ποιητῶν χηρίσμα, QUORUM
INDICEM VERSA PÆ-
GELLA CONTINET:

AUCTORE

VVOLPHGANGO AM-
LINGO MVNERSTADENSI, SERVE-
STÆ AD BARTHOLEMÆVM
LVDIMAGISTRO.

*Ne crimineris, MOME: Quid refert enim,
si criminator, haud tamen imitator es?*

VVITEBERGAE

EXCVDEBAT IOHANNES
CRATO.

ANNO M. D. LXIX.

178.

43.

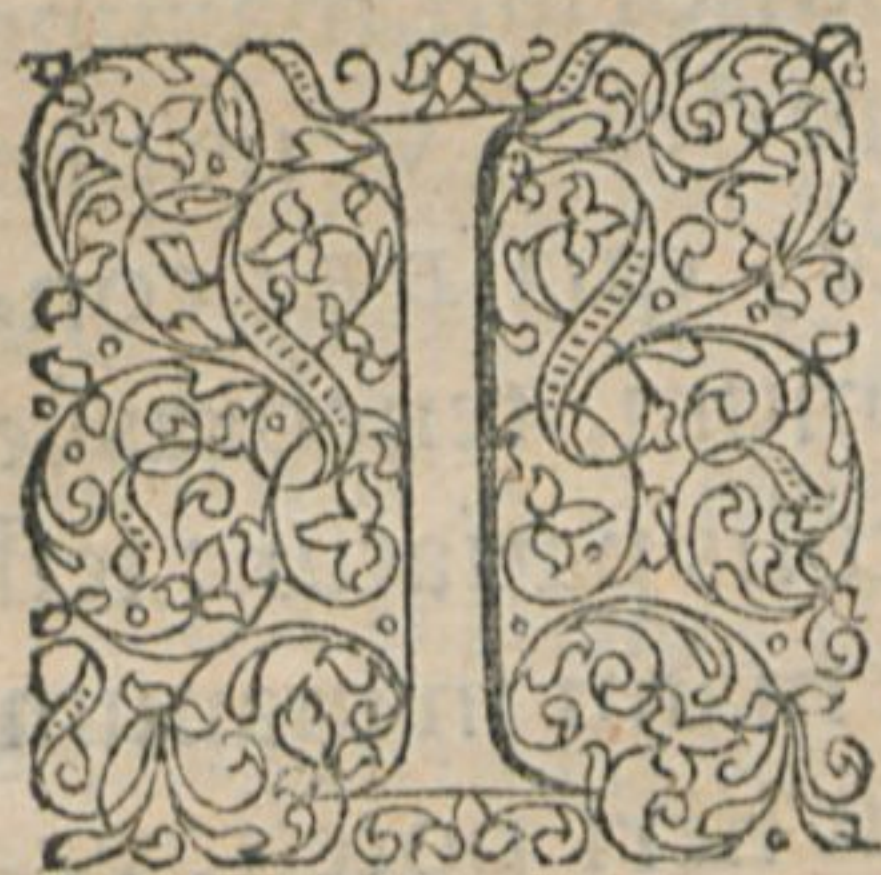
INDEX SEQUENTIVM CARMINVM.

- I. Cygnea Moysi cantio. Deut: 32.
- II. In imaginem CHRISTOPHORI, Epigramma ex Stygelio versum.
- III. Idyllion consolatorium de peste, constans Dialecto Dorica.
- IIII. Duo Ænigmata.
- V. Carmen de Ecclipsi Lunari Græcolatinum.
- VI. De militia Scholastica carmen Heroicum, continens dignitatem nostri ordinis, & præcipua studiorum impedimenta.
- VII. Historia de Muliercula Cananea. Matth: 15.
- VIII. Quædam Epitaphia, Græca partim, partim Latina, partim Græcolatina.

I L L V S T R I S S I M I S
P R I N C I P I B V S , A C D O M I N I S , D O
M I N O I O A C H I M O E R N E S T O , E T D O M I
N O B E R N H A R D O , P r i n c i p i b u s A S C A N I A E ,
D o m i n i s q̄ S E R V E S T A E , & B E R N B V R
G I , & c . F R A T R I B V S ; D o m i n i s
s u i s c l e m e n t i s s i m i s ;

SALVTEM PER CHRISTVM,

Ἀνθρώπων Σωτήρα, ἐπὶ ζυγῶ ἤδη ἑόντων.

I N G E N S D E I B E N E F I C I
u m e s t , I l l u s t r i s s i m i P r i n c i p e s ,
D O M I N I c l e m e n t i s s i m i , r e l i
g i o n i s i n h a c e f f o e t a m u n d i s e
n e c t a r e p u r g a t i o . N a m a b s q̄
h a c l u c e s i e s s e t , v e r s a r e m u r i n
p e r p e t u i s t e n e b r i s , i g n a r i V I T A E & V I A E a d
v i t a m . I d q u o d m a i o r i b u s n o s t r i s , & m u l t i s i n
h u n c v s q̄ d i e m , p r o h d o l o r , a c c i d i t , q u i s u b A N
T I C H R I S T I p l u s q̄ i m m a n i T y r a n n i d e , m o r t i
q u a m v i t a e s i m i l i o r e m v i t a m a g e n t e s , n e q̄ D E V M
r e c t e c o l e n d i , n e q̄ a e t e r n a V I T A p o t i u n d i V I A M
n o r u n t . Q u a r e m e r i t o c o n i u n c t i s v o t i s , & g e
m i t i b u s o m n e s D e o s e m p i t e r n a s p r o h o c t a n t o
r e p u r g a t a e d o c t r i n a e b e n e f i c i o , e x t r e m i s h i s t e m
p o r i b u s c l e m e n t e r n o b i s c o n c e s s o , g r a t i a s a g e r e :
n e c n o n o p e r a m d a r e p r o s u o q u i s q̄ l o c o d e b e
b a m u s , v t t a m p r a e c l a r u m d e p o s i t u m , a d p o s t e
r i t a t e m ,

A ij ritatem,

EPISTOLA

ritatem, si qua futura est, saluum, & incorruptum propagaremus. Pertinet ea cura non tantum ad *VERBI* ministros, sed ad omnes, quotquot nostrum, quocunq; tandem in vitæ genere viuamus, Christus Dei, & Mariæ filius, ex orci faucibus ereptos, sacrosancto suo sanguine ad vitam æternam mercatus est. Quo est autem Magistratus in sublimiori loco constitutus, hoc eum magis hac in parte pro subditorum, maxime posteritatis salute excubias agere decet, vt ne pro *VERBI* coelestis clarissima luce, qua *DEI* concessu, ac munere fruimur, fumum, tenebrasue offundi miseris *CHRISTI* ouiculis patiatur: sed vt idipsum potius, tanquam de manu in manum posteris tradendum, quo ad eius fieri potest, veritatis iubar post se relinquat. Neq; vero sine *SCHOLIS*, in quibus Christianæ militiæ Tirunculi ad veram veri *DEI* agnitionem, & cultum ab ineunte statim ætate recte informari solent, fieri purioris doctrinæ vel conseruatio, vel propagatio vlllo modo potest. Non est igitur boni principis, seu pastoris, adeoq; patris patriæ vllum officium magis proprium, atq; nutritio scholarum, id est, hortulorum Ecclesiæ fidelis irrigatio, & conseruatio. Nam si bonus princeps nihil differt à bono patre: Parentis autem est, educare Christo cultores, qui & ipsi gratam olim de Deo
 famam

D E D I C A T O R I A .

famam spargant: quid tam decebit bonum principem, quàm curare, vt posteritatis furculi in omni liberali disciplina fideliter, à teneris (quod aiunt:) vnguiculis, informentur, atq; ita quasi armis instruantur dimicandi aduersus hostem pro aris, & pro focis? Sunt autem illa arma bonarum artium & linguarum studia. Ergo bonarum artium rudimenta, & linguarum initia cum primo statim lacte pueris instillari curret. Donec enim in puerorum scholis à seruitute impiarum opinionum liberis, floreant linguarum, & artium studia, non omnino metuendum sciamus doctrinæ de Deo interitum. Semper enim erunt, qui ex fontibus Israel, Græce, & Hebraice editis, viua rasorum cateruæ testimonia, veritatem à mendacio vindicantia, sunt opposituri: Qua de re quoties cogito, (cogito autem quotidie:) haud equidem simulato cordis affectu gratias ago filio Dei pro hac inclyta Diocesi Anhaltina, cuius principes, quod res loquitur, si quicquàm magnifaciunt, scholas certe puerorum non contemnunt. Agnosco igitur singularem Dei erga hanc regionem clementiam, in qua non tantum initio reuiuiscens quasi ab interitu religionis, etiam ex illustrissima principum familia prodijt, qui viua voce CHRISTI meritum insanos contra pontificios prædicaret:

A iij Sed

E P I S T O L A

Sed etiam num inualefcente magis, magisq̄ indies hominum impietate, & Sathanæ rabie, non defunt *πειθύνες λαῶν* pij, & cordati, qui Christo, & Musis nidulos præbent. Quod quidē singulare Dei beneficium vt grata mente, & voce celebrandum, sicut æquum est, passim iudico: Ita hac ipsa de causa Poëmata ista, in quib. nihil est ostentationis, Illustris: principes, adductus cōsilio et hortatu virorum doctorum, in lucē edere, et celsitudini vestre dedicare humiliter volui, cum vt publicū extaret testimoniū hospitalitatis, qua Musæ, musarumq̄ studia in his terris fouentur: tū vt omnibus palam facerem, in nostris Gymnasijs *ἡ κομψὴ, ἢ πάρεργα, ἀλλ' ἔργα*, id est, omisis non necessarijs necessaria tractari, atq̄ vrgeri. Sunt enim omnium sanorum iudicio, linguarum, & artium dicendi studia, Grammatices præsertim, (cuius pars est Poësis, licet ornamenta ex tota Philosophia petat:) quæuis ad reliqua doctrinarum, disciplinarumq̄ genera vel maxime necessaria: quorum nisi in triuialib. vt vocant, vna cum primis Christianæ pietatis capitibus, in quibus animarum salutis cardo versatur, fundamenta puer iecerit, perdet certe in Academijs oleum, & operam. Quare non dubito, lucubratiunculam istam, quamuis tenuem, quæ fidei meæ cōmissæ iuuentuti consultum volo, candidis, & æquis lectoribus

D E D I C A T O R I A :

bus haud quaquam improbatum iri. Vestram autem celsitudinem, Illustrissimi principes, Dominicq̃ clementissimi, qua possum, ac debeo, pia, humiliq̃ animi subiectione oro, vt qualemcunq̃ hanc gratæ mentis significationem clementer accipiatis: & piũ fouendi, promouendiq̃ pusillos Musarum alumnos institutum retineatis. Nam & Deus, qui in excelsis habitat, humilia respicit: & CHRISTVS, qui est REX REGVM Dominusq̃ Dominantium, paruulos, (tantillos adhuc:) blandissime inuitans, amplexansq̃, quã suauiter queso exosculatur: et nihil vnquam bono, pioq̃ principi vel apud Angelos custodes huius agminis, vel subditos, vel apud posteros olim magis est, eritue, aut esse potest gloriosum, quã hęc ipsa paterna in scholarum surculos affectio: qui si alia nulla referunt *ἀντιπροπαιδεία*, præcibus tamen suis, & gemitib, nisi spumantis apri impetum, Tyrannorumq̃ in vineam DOMINI incurfus dudum auerterent, quis nam dimicaturus erat pro lege, & pro grege: quis defensurus, vt hodie viuatur, vel aras, vel focos? Aeternus DEVS Pater DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI per, & propter Filium hanc inclytam dicecesin, quæ Ecclesiæ, scholisq̃ nidulos præbet, vestramq̃ illustrissimam celsitudinem, & totam stirpem Anhaltinam, ad sempiternam nominis sui gloriam, &

A iij subdito:

EPIST: DEDICAT:

subditorum tranquillitatem, ac pacem, in hoc tanto grassantis Diaboli furore, mundiꝑ inclinantis iam ad ruinam inaudita malitia, benigne tueatur: nec non in agnita veritate extremum vsꝑ ad vitæ halitum, aduentumꝑ Filij sui tot seculis speratum, clementer conseruet. Amen. Amen. Datae Seruestæ. III. Cal. Iulias. Anno recuperatæ per *CHRISTVM* salutis, supra sesquimillesimum. LXIX.

Celsitud: Vestræ

Subiectissimus,

V Volphgangus Am-
lingus Francus.

CANTICVM MOYSI

Quod extat Deuterono : 32.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νίδε έβραίων ό θεοπερόπος ύψικαρήνων
πιστός αγός, πελάσας έ βιοτοίο τέλφ.
θέσκελθ έσομδρών μάνις μαντώ
(δει Φωνή
μυρι' άμαρτιέων πολλά πρόφησι λεω.
ήρα θες μιν θεσπίζων άμνήμονα αιολχρως
όρκε, όμαρτήσφν δαιμονίοισι νόθοις.
τώγε έπισπάσαι ζα θεην έω ήπαλι όργην,
ήν ως άλυζέμδραι πιστός έχη κεν έων.
ήπτε ή δαχαίθ, φής, άμμιν ό συμφέρφ ύμνθ,
τοίσιν ιεδαίων ζωσι θεμιστος άνευ ;
τοι μδρ έγω δείξω, συ τεωδλ' ένι κάτ θεο θυμω,
εϋ μιμνησκάμδρθ πάντα βίοιο χρόνον.
όφρα πατρός βροτι, όφρα λόγος, ή πνεύματος
(άγνθ,
πανσέπτιο μόνος ανλιέχοιντο θεε.
καή μη άφίσαντες ποτι τα ζόαν έην έόντα,
έν τριάδι ζωε τεδλ' άλογοίεν ενός.
δωρα διηγείτα θεόθεν τάπερ έλλαχον έοδλοι,
μεμφομδρθ κόσμος όχλον άπιστότα τον.
καή άμα δυσεβέεοσιν όλεθρον λυγρόν ενίασφ,
συ άρα κύκνφον παύσοφον άσμα φίλει.

B ΟΔΗ

Ω Δ Η Η Γ Ο Υ Ν Κ Υ Κ

Ν Ε Ι Ο Ν Ἀ Σ Μ Α Μ Ω Ὑ Σ Ε Ω Σ,

τῶ τῶν ἰσραηλιτῶν ἡγεμόνῳ,

σιχηδὸν ἐκφραδέν.

Ὡπτόχες ἔργιοι, καὶ αἱ δέξῃ ἀψίδες, ὑμεῖς,
ὕμεις ὧν λαλέω, μάρτυρες ἔσε λόγων.
ἐμπαζέσθω ἐπῶν ἀσιλετος ζείδωρῃ ἀρέρη,
ἀττα σοφὸν χέυσθ' ἄμα ἐκ κραδίης.
αἰδ' ἔφελέν με ἐφημοσύνη κεχαρισμένη εἶναι
ἀνδράσι, καὶ χωρεῖν ἐν πραγμάδεσσιν βροτῶν.
ὡς νέφῃ ὑδατόεντι τὸν αἱθερα φάρει κεύθον,
ἐκπέσσει γαίῃ ὄμβρον ἄρεσιν ἔφυ.
ὡς ἡ καταρρέει δὴ ἔρεα, ἡλυσ ἔερος.
ζωρηήσασαι πέδῃ τῆ χλοεροῖο πάσας.
ὡς μευ ἔσσει δρόσους, καὶ ρεύμα φερέσθιον ὄμφῃ,
τάσδε ἀναψύξοι ἡ γλυκύτητι φρένας.
ὕετ' αἰφνιδίῳ ἐμὰ εἴκελα ῥήματα ἔσω,
ὕψοθεν ἐρχομένη τῶδε ἀγρωσιν ἔπι.
πασομένη δὴ χόρτον εὐκίετ' εὐσταλέοντα
μῦθος ἐμὸς νιφετῶ ἔποτ' εὐνὴ κενῶ.
κρίθην ὅτι θεοῦ σοφὸν ἔνομα ἀνιβόλησθαι,
τ' οὐνομα, οἷο παρεκ' φέρτερον ἔστι πέλφ.
ὦ μεγαλοπρεπέης δότε ἡμετέρῳ μόνῳ ἄνδρες
κῦδ' ἡ παμμεγέθη ὑψιμέδοντι θεῷ.
τῆτον ἓνα ζῶντα θεὸν μόνον ἴσε ἅπαντες,
οὐ δίχα ἐυδμήλη λήξιός ἐστιν αἰεὶ.
ὅς θνητοῖς μερόπεσ' ἀνέφηνε ἔ αὐτικέλωστος,
καὶ ἀγῆ μίμνη, ἐμμεστος ἀνδράσ' ἰῶν

τῆδ'

τῶδ' ἄρα παρδείλω ἄνθρωποι δέχθε παροχμῶς,
καὶ φρεροὶ αὐτῶν ἑσθ' ἱερῶν τελετῶν.
καὶ γὰρ ἐκείνῳ ἔρψμα, πέτρος τ' ἔφυ αἰὲν δρηγῶν,
τῶδ' ἐπι ἐλπίδι εἰώθεῖς, σάθ' ἔσται ἀνήρ.
θεσκελ' ἀγητὰ θεῶν ὀλοκλήματα ἐνὶ πάντα,
κάμμορα ἔργα πέλεψ ψέγματ' ἢ ψόγῃ.
πάντ' αὐτῶν τὰ κέλευθα κρείσθης, ἢ ἀληθῆσαι ἐστὶ,
τοῖσδ' ἐνὶ στήχοντες μὴ τρομέεσι κρείσιν.
πιστωσύνης πλέθ' ἐστὶ θεὸς πλέθ' ἀτρεκίης τε,
τοῖς πιστώοις πιστὸς πύργ' ἰδὲ ἀκρόπολις.
οὐ μὴ ἔνεστι θεῶν ἀδικόντι, ἀτάσταλον ἔχῃν,
ἀλλὰ δικαιοσύνης ἔμμορός ἐστιν αἰεὶ.
αὐτοδικοσυῆ πέλεται, ὅση τε ἀληθῆς,
ἰθεῖη σαθμῶν πράγματα πάντα δίκη.
ἀλλὰ ὅμως βλοσυροὶ σκολίοισιν ἐν ἡθεσιν ἄνδρες
σφῶν μέλλεσι θεῶν πάντες ἀφιστάμενοι.
ἔχθιστιν γεράσσι βδέλυγμα δι' αἰσυλα ἔργα,
οὐκ ἔτ' ἀκρόντες τέκνα φίλ' ὡς τὸ πάρ' ἑσθ' ἔσται.
πάντα σὺ ἐχατίλω ὀφλίσκων λαὸν ἀνοίαν,
ὡ πάνυ λυοσώδης ἔμμορε ἀφροσύνης.
πάντα θεῶν εὐεργετέοντί σε ἀνταποδώσθης;
πάντῃ ἐκτίσθης παμβασιλῆϊ χάριν;
οὐχὶ ὁ αὐτογήμεθλ' ἐγένετο, ὅς σε φύτευσεν;
οὐχὶ ὑψιβρεμέτης κείρανθ' οἶθ' ἔφυ;
οὐχὶ πέλεψ αὐτὸς μόν' ἑσθ', ὅς σε κτήσασατο λαόν,
ὅς τε σε δερμαλινὸν ἵυλακον ὄντα πλάσεν;
ὅς σε ἔτ' ἔχῃν ἔοντα ποιήσασατο πηλινὸν ἀσκόν,
ἢ δὲ ἐνεφύσησεν ῥιόσιν ἀημαί βίβ;
μέμνασο χιλιάθ' κυλινδομαδῶν ἐνιαυτῶν,
μέμνασο αἰώνων τῶνδ' ἐνιπλησιμαδῶν,
ἡμερέων μνησθῆναι καὶ φρένας αὐτῶν παλαιῶν
τῶνδε παρελθόντων ζύγες ἕκαστην ἐτῶν.

B

2

φράζεο

Φράζο, ὅσα πάλαι προγόνων δράσεν ἐδὲ λάχνηθ' ἔλθῃ
Φράζο, ψηφίζων τῶν γενεῶν γενεῆς.
σὸν γενετῆρ' ἐπερώτησον Φιλοπευθεΐ μύθῳ,
κ' αὐτὸς ἀναγέλλῃν εἴσειδ' ἅπαντα τεῖν.
λῆσδ' ἅμα πρεσβυτέρων ἀνέρφο κεκυφότη ἐσμὸν,
ὄφρα κεν εὐεΐδῃς σὸκ' εἴτ' αἴστ' εἶων.
ἔτσι ἐπέει, τὰ πολύτροπα μηλιέτιο θεοῖο,
οἰοίτ' εἰσι σαφῶς θαύματα, ἐκθέματα.
ὑψιστος θεὸς ὅτι μερίζων, ὁ αἰθέρι ναίων,
Φύλα πολυσπερέων ἔνθα κ' ἔνθα βροτῶν.
ὡς δίχα σκορπιδοῦντ' ἀναχασάτο ἔθνεα λαῶν,
ἀρχέγονε σκεδάσας ἡἴς ἄδαμε τέξ.
ἔθνων ἢ ὄρεσ κ' δώδεκα ἀγλαὰ τέκνα
εἴσ' ἰσραήλ τ' εἰρικυδαλίμω.
κτῆματ' ὅτι μέρος περισσίοσ' ἐστὶν ὁ λαὸς
κυριακῶ, τὸν εἰς χεῖροτάνησε λάτριν.
καὶ κλήρ' ἰακῶβ' αὐτῶν χοίρισμα ἔγεντο,
ἐν δὲ εἴς ἀγάπης γήθητο αἰὲν ἄγαν.
τηλῶ ἀπ' ἀνθρώπων ἢ ἐρημάδος ἐντὶς ἐρίπνης
νόσφ' ἠγητῆρος τέτμον ἐπὶ λαζόρδρον.
δέματ' ἐν χώρῳ, Φεμπίο γέμοντ' ὀλολυγμῶ,
ἐν σκιαραῖς εἰρικταῖς τῶν αἰδαο πυλῶν.
καὶ μόρεσ ἐκ σκολιῶν ὄδον ἤγεν ἐς ἰθυκέλευθον
οὐρανόθεν πέμψας θεσκελον εἰοῖο νόμον.
καὶ φρέρησεν ἐῶν κεχαρισμῶν ἐξοχα θυμῶ,
οἷά τ' ὄφθαλμῶ ἀγαλέοιο κέρων.
ὡς διὸς ὑψιπέτης ὄρνις ἐο τέκνα νεοσῆς
Φίλτατ', ἀήθη ἄγαν ἐς πλερόεντα φόρον.
τῶσδ' ἐπὶ παναπάλαισ πεφορμῶν ἐμφροσι παλμῶ
ἐκτάνουσι πτέρυγας σφῶν ὑπὸς ἢ ὑ σάκω.
ὡς θεὸς ἀνὴ λαβῶν, κέαρ ὄν μάλα κήδετο αὐτῶ,
καὶ ὑπένεργε πτερῶν περὶ σὶνα σκέτωζεν εἶων.
τῶσ

τ' ἔτο ἢ ἔχ' ἄλις, ἀλλ' αὐτὸν καὶ ἔπωμίδ' ἀέρων
 τρίλικτον κέμισεν φορτίον, ἢ ἢ γλυκὺ.
 κύρι' ἢ ἡγήτηρ ὁ θεὸς μόν' ἔπαλετο αὐτῶ,
 οὐ παρὰ ἀλλοτριῶν ἵς νόθος ἔσκε θεῶν.
 ὑψηλῆσδ' ἰδρυσεν ὑπερθεν ἐπήερον αἴης,
 ἐν κερυφῇ πῆξας ἀκροτόμοιο ὄρεος.
 πυρφόρος ὄφρα φάγη μελιθεῖα ἄρτον δρέξης,
 καὶ πολὺν ἀμάσση σίτον ἔχη ἀπ' ἀγρῶν.
 ὄφρ' ἐκ πετειδῖς μέλι, τ' ἔγλυκίον πέλει ἔξιν,
 καὶ στεροῖο ῥοφῆ πέτρῃς ἔλαιον ἀπο.
 βέτυρον λίπα ὄφρα βοῶν πᾶν εὐρυμετώπων,
 καὶ γάλα θηλάζῃ τῶν τερενῶν οἴων.
 ὄφρα εἴη σέατος κεκορημένος, ἢ ἢ ἔδωδῆς,
 τ' ἔλάχεν ἐξ ἄρνων, ποτάτοντε κριῶν.
 ξὺν ἢ νεφροῖσι τεάγων ῥυροφκίεσι γαστρὶ ὄψοις,
 ἀλφιτ' ἐρέπληται μυελὸν ὄντα βροτῶν.
 τῶσδ' εἴη ἄνοχός ἐνδέξια λαῶ ἀφύσων
 παρ' ἔγλυκὺ κρατῆρ' ἢ νέκταρ ἀπ' ἀργυρέας.
 ὅσε ἐρσιάφυλον μέθυ, οἴνοπα οἶνον ἀκρητον,
 ἀμαλῆ εἰδόμδρον φοινικέενι πίην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ γλυκερῆς ἐπεπλήθη δαιτὶς εἴσης,
 βρώσῃ ἢ φιλῶ θυμὸς ἐδέυετ' εἴη.
 ἠνίδε ἀΐψα δίκην ἰσσοιο, φρύαγμα λελογχῶς,
 ἢ ἔξ' ἀπολακτίξην φρεσὶν ἀσελγέσ' εἴης.
 χ' ὁ πρὶν ἐμοὶ, θεὸς εἰπῶ, ἀραπώμδρ' ἔξοχα λαῶν,
 νῦν κ' ἐοσύθη ἀφροὶ λύσση ἐμῶ.
 οἰδαλέος, λιπαρός τε, παχὺς, καὶ ἀραυρὸς ἔγεντο,
 δφνὰ πλατυνόμδρ' ἢ σήθει ἀφραδῆς.
 κτίστρα ἢ θεὸν, σρεφθεῖς, κάλλιψεν, ὀπίσσω,
 πέτρων ἀλεξικακὸν τίνδ' ἀφ' ἔριξεν ἄνευ.
 ὡσε παροξύναις ζαμενῆ ἠνάγκασεν εἶναι
 ζηλωτῆν, περατῶ νόσφ' ἐρεθίζόμενον.

καὶ γὰρ ἐπὶ ἀλλοτρίοις νόθοις φίλον ἔσθ' ὅτι ἦτορ
ψευδέσιν ἀψύχοις μίνγ' ἐχόλωσε θεοῖς.
ἀρχιον οἱ πόσοις ἢ παρεῖχε βδελύγμασιν ὄργην
πικρότερον πάσης τὴν χόλον ὄντα χολῆς.
ἀσπύργοις σατύροις κακῶ δαίμοσιν ἔρεσι Φοίτοις,
θῦσε, ἢ ἔχ' ἀτρεκέϊ ὑψιμέδονι θεῷ.
ἰεῖα θεοῖς δαλοπεπέως τοῖς ἔρξεν ἀγνώστους,
ὧν πρὶ ἐργάνιον μηδένα εἶχε νόμον.
κηρὸς ψευδαλέων ἀυθόρετ' ἴκετο ἔσμος
πρόσφατος, ὧν πατέρες νηίδες εἰσι, θεῶν.
ὧν αὐτῶν πρόγονοί τε αἰδρίες ἔσκον ἀολλεῖς,
οὔποτε λατρευῶντες τοῖς ἕροανοῖσιν ἐθνῶν.
αἰ αἰ ἀγαθαλιῶν, ἀτηρέε' ὑβριεῖ αἰ αἰ,
αἰ αἰ τῶν δεινῶν σείο ἀμαρτιῶν.
τὸν χμετῆρα τὸν, τὸν δρήγονα πύργον εόντα,
οὐδέ σὺ λιμῆς ὑψιθώκων ἄγες.
ἀλλὰ ἢ ὑβριζες, ἢ ἐγκατὰ λύμπανες αὐτὸν,
λάξ' ἱεροῖο νόμος ῥητὰ σεβαστὰ πατρῶν.
σὸν λάβε κῆρ λῆσις σωτήρος ἀμ' ἢ θεοῖο,
τῶδε κτίσαντ' ὀπηλογῆρῆ σε βροτῶν.
αὐτὰρ ὁ πανδερκῆ παγκοίρανος ὀμματὰ ἴχων,
λεῦσεν ἀπ' ἐλύμπων ἡλιβάτοιο κάτω.
χ' ὡς ἴδεν, ὡς ἄφαρ οἱ κεχολωμύω ἔξεσεν, αἰνῶς,
πῦρ μαλερὸν ζαμδρῶς ἐν πρᾶπίδεσσι κέττα.
ἢ περοξυθεῖς μάλ' ἐόν νεμεσίζετο θυμὸν
τοῖσι μὲν ἕωνοῖς, τ' δε θυγατρᾶσ' εἴης.
καὶ τότε ἠγάθεον πετάσας ἐὼν ἀνθερεῶνα,
τοῖον πρὸς κραδίω ἔσθ' ὅτε φαύσκεν ἔσθ' .
ἠνίδ' ἀποκρίψω ζωαρκῆ ἐμείο πρὸσψιν,
καὶ ἀπὸ σφῶν τρέψω τῆλέ με εὐμδρίω.
πᾶσαν ἀπώσαμ' ὀβιοτήσιον εἴπα γαλιώω,
εὐκ' ἴπτηρῆσω, τίπτε λάχωσι τέλ' .

τ' ἔχατα

τ' ἔχαλα ἰσθρέην φίλον ἦτορ μαίωμα αὐτῶν
ζυμβῆσαι μέλλει τῶσθ' αἰ δυσεβίη.
πάγκακον ὅτι γῆϑ' πέλεται, σκολιόντ', ἰταμόντε,
δυσπῆθεῖς τε αἰεὶ ἦες ἔασι τοκεῖ.
σφῆς ἐμὲ ζηλωτῶν δὴνῶς προέτρεψαν ἐς ὄργην,
ὡς θεῶ, εἰδώλοισι ἰσθ' φέροντες ἐοῖς.
σφῶν δ' αἰ ψυχῶν ζοάνων με παρώργισαν αἰνῶς,
σφόδρ' ἐχόλευσεν σφετέρῃ σφόδρα λυπευασίῃ.
ἦτοι ἐγὼν παραζηλώσω δὲ ἀμοιβασίῃ αὐτῆς,
ἔθνη ἐπ' ἔχῃ λεῶ γησίῳ ὄντι ἐμῶ.
ἔθνη ἐπ' ἀσωέτω δασυλήτῃ πυρίπνοον αὐτοῖς,
δὴν ἐρεθισαμύροις, ζῆλον ἐγὼν ὀρηνῶ.
καὶ γὰρ ἐμῆιο ὅλον φλογερῆς πῦρ ἀμφιμελαίναις
δῆιον ἐξεκῆν ἐν περὶ πείθεσι χολῆς.
μέχερ' ἢ κλυθμῶνων μυχατῶν καυθήσεται ἄδρα,
πλεστέϑ' ὀνοφερῶν νερτέρη ἀχρῖ δόμων.
πάντα τε πυροφόρα πλεστέϑ' ἰονα φθισὶ δὲ βρύσης,
καὶ φυτῶν, ἀνδρομέλῳ λήϊα ἢ βόσιν.
ταῖς δὲ ἐρεθισαμύροις σιβαροῖς ὡς ὀρῶν γε θεμέθλοισι
ἔσθ' ὅτε πῆμπερὶ σφ' φλόξ κ' πάντα βάσθι.
δῆνοτάτων δὲ κακῶν πῆμπερὶ θυμῶ ἐς αὐτῆς,
πλεστέϑ' ἀμμημάκετον χερσὶ σῶαζω ἐμῆς.
σφάσθ' ἐπὶ, ἀνδροφόνῳ χερσὶ δέντας ἐφήσω οἰτῆς
φαρμάκῳ, ἐλοπῆτε σκέυεα πικρὰ μόρῃ,
πένη τῆρομύροι, κατατήξοντ' αἰδοπι λιμῶ.
γαστρὶ χαρίζεσθαι ἀμμορῖ ἄρτα εἴ.
καὶ σμυχθήσονται πεπιδημύρα γένατ' ἰεσοῖς,
ἰεσοῖς, ἄς ἀκέρην ἔλῃς ἰατρὸς ἔχθ.
ἔξοχα σκυζόμυροσθ' ἀποπέμψω ὀδόντας ἐς αὐτῆς
σφῆς ὀλέσθαι, θηρῶν ὀξέας ὀμοβόρων.
καὶ περὶ πνῆ ἰαλῶ θανατηφόρον ἀσπίδος ἰόν,
πλήγματ' ἀλομύρων μυρία ἢ δάκων.

ἀνδράσι θητεύειν, οἳ εἴκτο λέεσιν, εἴσασ, ἤσκηκῶσι, δίκης νόσφι, τυραννίδι αἰ.
καὶ ἅμα πλαζομύκας φρεσὶ κεφονόοισιν ἀλάσται,
ἠπεροπευθέντας δόγμασιν ἰοβόλοισ.
ἔξωθεν πόλεμοι σφῶν νηλεὶ χαλκῶ ἀμέρσει
χηρώσφι τ' ἀνδρῶν, καὶ γλυκερῶν τεκέων.
ἐνδοθεν ἀλλὰ φόβοι πανικὸς τίς ἀπάντα κατὰχων
δηϊώσφι, τὰ ξίφους ἔχ' ἐδάμασσε βίη.
τοῖς ζύναμι ἀιζήοις, πῶς καλλέα σώματα κεράων,
τέσσι δ' Ἰππιασιδίεσ, τόνδε γέροντα κυφόν.
καὶ τότε ἀνηκέσσε κραδίω σχεδὸν ἰσάχων, ὀργῆς,
πυμοδακῆ μῦθον σφῖν πλερόεντα, πλέθει.
πῆ ποτε, τῆ μοι εἴσ' οἱ ἀβέλτεροι ἦεσ ἀπείθει;
ποῖ χώρης ναίει ὄχλοισ ἀπιστάται;
σφῶν ὄνομα ἐξ ἀγορῆς κατὰπαύσω κυδῖαν εἰρησ.
μνημόσμων τραφερῆς ἔκτε ἀλείψω ἔρας.
αὐτὰρ ἀγνοεῖδων ἔχθρῶ, διὰ ἀφρονα λήσασαι,
σφῶν ἀποπύρ ὀργῆς σρέψαι ἐσσιῦθις ἐμῆς.
μή ποτ' ἴνα βεβαίοντες εὖ κῆρ δήιοι ἄνδρες,
οἷσι παρέει συγερῆς ὑβριθεῖ, ἔλι μέλι:
μή ποτε, ἠμέτερον φαίεν, κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιτερῆ ἡμῶν δεξι' ἀφρομύρη.
ἡμεῖσ, καὶ ἔχι θεὸσ κενοὶ οἰκητῆρα ὀλύμπου
τὸν θρυλέεσ' ὑπάτεσ. πάντα τὰδ' ἔρξε βροτῶ
οὐχὲν ἐπὶ πέσωνωτ' ἀπὸρ ὡσ σκιά ἀίοςσασ,
ὡσ λαὸσ βαλῆσ, ἠὲ νόοισ χατῶν.
αἰθε νοσπλανέθει λήξοιεν ἀπὸ προθι θυμῶ,
αἰθεν ἀμείψοιεν νοῦσ σφῶν ἀφραδίησ.
αἰθ' αὐτὸ τὰδ' ἀπάντα νοοίεν ἐχέφρονι θυμῶ
ξυὼ παρέοντι ὁμῶσ τηλῆ ὀρῶντες ἀπὸν.
φρασεμῆροισ τὰ καὶ ἐπέθει, καὶ ἐσ τέλει ἦσιν ἀμείνω,
τίπτε φέρειν μέλλη σφιοσ Ἰππιῶν ὀχρόνθει.

πῶσ

πῶς γὰρ ἂν ἀσπιστῶν σρέψθε παλιμπέτες ἀνδρῶν
χιλιάδ' εἰς πῶς ἔων ἀλκι φέρεις ἄνηρ;
πῶς δ' ὄρμησάν διδυμάονες ἄνδρες ὀπίσσω
μυριάδα κρατερῶν παλεμίων Φύγαδες;
εἰμὴ περνάμεν ἱεὸς ὑψιθόων ἐκείνης
δρυαλεῖς παρέδω χείρεσιν ἀνιθίων.
ὅτι διωξαμένη δὴνῶς σφῶν νῶπι πάταξε,
δυσσέτητε λεῶν πέτρῃ ἀπέρριφ' ἔον.
οὐ γὰρ ἡμετέρῃ πέτρῃ σφῶν πέτρῃ εἴκτο,
εἴκελ' ἔδ' ἡμῶν σφῶν ξοανοῖσι, θεὸς.
δαιμονίων πέτρ' ἡμέτερ' πολὺ φέρτερός ἐστιν,
οὐδέ ποτ' ἀρνεῖσθαι κ' ἐχθροδοπι τὸ σθένον.
οὐ σθένον, ἔξ κελτῶν, ἱεμῖς, ἄλλοι κελνέμεν, αὐτῆς,
πῶλῶ, θεὸς ἡμείων ἤτιονα πάντ' ἔμεν.
σφῶν δ' ἢ ἔκοντας ἐρεῖν τίδε, ἢ δ' ἀέκοντας ἀνάγκη,
καὶ πῶς ἀν' ὄσκι ὄρδῶ πῖσιν ἔχη κραδίη.
ἡμερίδος σοδόμων σφετέρῃ ὅτι ἀμπελός ἐστι
κλήμα, ἀπαιδαλιῶν, βότρῳ ἀέξον ἀεὶ.
καὶ ὀλοὸν σείρας βλάσημα γομορρίδος αἰης,
παντολέταιο μόρῃ ἀξία ἔργα φύον.
οὐ γὰρ οἰνόπεδοι γλυκερὸν γηνῶσιν ἀλωαὶ
σφῶν μεθῦ, πικροτάτης ἔμπλεον ἀλλὰ χολῆς.
αὐσηρῆς σαφυλαί: κ' διψῖς ἔγκυοι ἀλμης,
γεῦσιν δριμυτάτης ὄξε' εἰσὶ πότ' ἔον.
πῶδε εὐρῶατάμιγ' ἔμεν χύσιν οἶνος οἶον,
οὐδὲ δρακοντογυῖς ἡδιόν ἐστι χόλας
φάρμακον ἀσπίδων ἢ ἀνίατον, ἀλλὰ κ' ἔκτι
οἶν' ἔον, ὅτι γλυκερὸν, κ' ἔξ' ἔν' ἐνεσ' ὑγιές.
μῶν γὰρ ἂν ἔ παρ' ἐμοὶ τάγε εἰν ἐνὶ πάντ' ἄσσηκται
ἐνδοθιησῶν πυκνὰ σφραγιζομένων;
νῶπι ἢ ὡ θνητοί, ἐν ἐμοῖς πῶν κείσθαι ἀμύλω
γένασιν, ἀνδρόμεον μῆτε τῶδ' εὐχ' ἔμεν.

C

μῆ τῶδε

μὲν τότε κῦδ' ἔφυ, μάλ' ἴσην ἢ ἀμείψω ἀμοιβῶν,
ἀξίον ἐργασθῆναι ῥαδὸν ἀπάντη φέρων.
τὸςδε μετ' ἠβαιόν τις ἐλεύσεταί ὡρη ὀλιδοῦν
τοῖς ποσὶ, καὶ σφαλεροῖς γένασ' ἔραζε πεσεῖν.
Φῶς ἐπεὶ ἀμφιβέβηκε δυῶν πονήτορι παλμῶ,
ἐχέυτερον νέμεσις σφῶν τε ἐπέειγέτ' ἴμην.
κύρι' ὅτι θεὸς πανυπέριστα ὦν γε δικασθῆς
ἰθείην λαῶν τῶν κρίσιν εἰο νεμεῖ.
καὶ τότε ἐς δάλας σρέψας κῆρ μέλιχον αὐθις,
αἰθερίῃ χάριτ' ἔσφας ἔπιβήσθ' εἴης.
καὶ γὰρ ἐν ἠγασθεῖσι παιδερκεσὶν ὄμμασ' ἀδρήσθ',
ἵνα ἐνὶ γναμπλοῖς ἐχὶ μέλεσ' ἔτ' ἴμην.
ἀλλ' ἀκομισίην τε, ἄλλωτε ἀπασαν ὀλέσσαι
σφῶν κίκιν, ἢ ἢ δέν' ἔσφας, χερσὶ τὸ ἔσκε πάρι',
τὸς' ἔρροντας ὄρων ἀμ' ἐν εὐπύργοις πολιεθροῖς,
τὸςτε ἐν ἀκλείσις οἰκί' ἔχοντας ἀγροῖς.
ᾧδε ἢ τις γηρύσθ' ἰδὼν ἐς πλεῖστον ἄλλον,
πῶ ἢ ποτὲ νυῦ σφέτεροι ψυδδέες εἰσὶ θεοῖς
πῶ κῆχ' ἔσφας πέτραι ἀλεξίκακῆί ποτ' ἔασιν;
οἷς πίσυρον μένοισ πᾶν τὸ ἄρηρε κέαρ
πῶσθ' ἔπι μηρία, γέντες, ἐπάσαντο σέαραϊτῶν,
ἱμάτι ἐλθόμενον, ἔ ἀθέμιστον ἔδαρ
ὡς σίτιοθ', ἢ κρηῶν κεκορημένοι ἦσαν,
πᾶσιν ἐπαρξάμενοι ἄψ' δεπάεσσι νέμον.
σφῶντε θεοῖς ἀπέσιαντ', ἔπιονθ' ὅσον ἢ θελε θυμὸς,
δαιμονίων ἀπονδὰς οἰνοποτειῶτες εἶων.
νυῦ κρηρὸς, πᾶ ἔασιν; ἀμυώεσθαι πῶ ἢ ὑμῶν,
χρησιμέμενοι σφετέρῃ νυῦ χρέ' ἀλκὴ ὑμῶν.
ἢ δὴ ἄρ, εἰ δοκεῖ σφίν, ἀναστήτωσαν ἀράων,
ἐκ δένων ὑμᾶς χερσὶν ἔλοντες εἴης
νυῦ κε βοηθοῖσθαι, νυῦ ἐκ τε σάωσθαι ἴτασθαι
ἐκ τε τῆς ῥύσθαι θεῖότητ' ὑμᾶς.

κρησφύ-

κρησφύγετον κεν ὑμῖν ἐν ἀμνηχανίῃφι γυνοῖντο,
ἀκρόπολις, πύργῳ ἢ σάκῳ, ἢ σκέπας.
ἦτοι δὲ ἡδόντες γινώσκειτ' ἐχέφρονι θυμῷ,
οὐδ' ἄπεικτ' ἐμῶν ἔξ ἑὸν ἄλλον ἔμμε.
αὐτὸς ἐγὼ θεὸς εἰμι μόνῳ θρησκυτέῳ αὐτὸς,
αὐτὸς ὑπερμεγέθης ὀχυρομα οἷῳ ἔμμε.
οὐδ' ἐμοὶ γαῖα τρέφει εἰκελον, ἢ πύλῳ αἰπύς,
πλήν ἐμῶν σὺν ἀτρεκέϊς δαίμονές εἰσι θεοί.
ψυδαλέοι ἢ, ἢ ἀλλότριαι, ἢ ὀλέθριοι ὄντες,
δρυγροὶ εἰσι, βίης, ἢ ἄμοιροι ὅπως.
ἄλλο ἢ ἔξ ἢ ἑτασία ἀχθῆ δρυγρῆς,
κφνάτ' ὄνφρα σκιάς, ἢ κόνις, ἢ γέλως.
αὐτὰρ ἐγὼ διδυμον θνητῶν φέρω ἐς κράτ' ἄνδρας,
τόνδε πορῆν βίοτον, τοῦδε ἀμέρσαι ὁμῶς.
ᾧστε ἄημα γέλων, ζωὴν τὸ βροτοῖσι χορηγεῖ,
ἄιρω, ἴπισπέμμαι σφᾶς κέλομαί τε μόρον.
καὶ ἄμα ζωγρήσας φθιμῶν παλινάγρετ' ἐγείρω,
σώματ' ἑὼν δερκῆν κωθίς αὐτῆ φάτῳ.
ἔσθ' ὅτε ἀφραδέες πηληγῆσι δαμάζω ἀλιτρῶς,
ἔσθ' ὅτε σφῶν ἀκῆω τραύματα πάντ' αἰμελῶν.
οὐδ' ἴς ἀρπάξεν ἐμεῖο ἀπ' ἑδένα χφρὸς,
οὐχ οἷόςτε βίης ὅκ' ἴς ἐλέσται ἐμῆς.
ἠερτάσσω ἐμὴν παλάμην ἴπτι λαμπρὸν ὄλυμπον,
ὄρκον ἢ ζᾶθεον δεξιτέρηφ' ὁμόσσω.
καὶ λόγον ἀσυφέλικτον ἐρεύζομα ἔμφρονι φωνῆ.
ζῶος ἐγὼ γὰρ θεὸς μήποτε πάωμι ἑὼν.
ἄχρετ' ἢ, ἢ δερμῆς παμπήδω ἐμμορῳ δρυγρῆς,
νόσφιν αἰεὶ γὰρ πέρωσ εἰμι, θεὸς τε μῦθῳ.
εὐτέ κεν ἀμφιτόμον ξίφῳ, εὐτε μάχαιραν ἀφφδῆ,
ἐξακονήσω ἐμὴν, ἢ ὑτε ἀσπεροπῶν.
εὐτ' ἂν ἐμῶν ἱερῆ χεῖρ κέματ' ἀνιλάθηται,
δεξία εὐτε δίκλῳ μεζ ζᾶθε κεν ἔλη.

C

2

ὁῖ τότε

δη τότε σκιδικίλω, κὴ ἀμυύλω αἰταιποδήσω,
πᾶσι φρονέσιν ἐμῆς λυγρὰ κὴ ἐχθρὰ φρεσὶ.
τῶν τε με προῖκα βροτῶν μισέντων δύσθεα φῦλα
ἔζακότιο χόλῳ αἰψ' ἴπιθήσω ἐμῶ.
δείνατε ῥέξαντας δένοϊς ἐπαμείψω ἀέθλοισι,
ἐκφυγέην ἀδίκων ἐδένα ὡσε τίσιν.
αἰθοπι ὡς οἶνω, ἐμὰ φοινικέεντι μεθύσω
αἶματι, τῶν κηρῶν πικρὰ βέλεμνα λάτρεψι.
ἀνδρόμεόντε κρέας με ἐρέψεται αἰχμῇ ἀφθόης.
καὶ βροτῶ ἀπληστῶ χαλκὸς ἐμῶ ἔσεται.
ἀφθονα πεφνομῶν ἢ κρέεσεται αἶματι ἀνδρῶν,
ὅ, τι δὲ, ἢ ὕδαρ, τραύματα βλύσθη ἑῶν.
καὶ τότε ἐν σιβαρῆς σφραῖς τε, πέδαιστε ἀθήσω
ἐλκομῶς, πέν ἀεὶ ἐχθρὰ φρονεῦντας ἐμοὶ.
τῶνδ' ἅμα ἀνιθίων κεφαλῇ ὑπερλώρεόντων
κείσεται αἰχίσιως κφεαμῶν παλοκάμας.
λφτεργῶνδ' ἱερῶν ἀπαμφρομῶν, κὴ ἀνάκτων,
γυμνωθεῖσα θειχῶν τῶνδε τριχωτὸν ὄλον.
ὅσα δὲ ὅσα θεῶ φίλα εὐχετα ἐμυδαί εἶθνη,
χάρματι, εὐφροσύνης, γηθοσύνης τε γέμοι.
ὦ τρεῖς, κὴ τετράκις, θεῶ ὦ χαρμέσατοι ἄνδρες
δῆλοι ἀγολλόμοροι ἐν φρεσὶν ἔσε ὑμῶν.
καὶ γὰρ δίζεσται δέλων μνησθήσεται αἶμα,
οὐδ' οἱ ἐάσθη ὀχεῖν λαὸν οἰζυῖ ἀεὶ.
ἀλλ' ἀπαμφψάμνῳ ξυάπασι, δίκλω ἔθεν ἐχθροῖς,
δὴνὰ βροτῶντ' ἐσμὸν δισιδρέων κελάσας,
ἔσθ' ὅτε μέλλῃ ἔχθρὸν χάρματι πεπλησμεῖον ἦτορ,
τηδε λεῶ γαίη ἵλα εἶναι ἐῶ.

Τ Ε Λ Ο Σ .

EIZ

ΕΙΣΤΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΣΤΟΦΟΡΟΥ ΕΙΚΟΝΑ.

Τίς σὺ πέλις; ἀτρόμως ἀγγελιοφόρος θεόν εικὼν
ΧΡΙΣΤΟΝ, ἐμοὶ ἢ παῖς καλὸν ἔδωκ' ὄνομα.
τίς παῖς; ὁ χριστός. μὴ ἔστιν ἀλλὰ τὸσον τί γίγαντι.
φορτίον ἢ βαιῶν παυδὸς ἐπωμίδη ἔχον;
πᾶσι δοκῶν βαιόντε, σμικρόντε τὸ παυδίον ἔξω,
καὶ πρὸς αὐτὸν κόσμῳ μείζον ἔχητε ὅλῳ.
τῶν χρεῶν, δέμας εἶναι ὁμῶς, θυμόντε κραταυγῆς,
τοῖς μέλεσιν ἀνθρώπων χερσὶν ἐπ' ὠτα φέρην.
τίπτε πατῶν ἢ μέσον πρὸς ἡεροφδέα πόντον,
δένδρει πρὸς λιπαρεῖς κύματ' ἀπωσόμην;
κόσμῳ ἢ ἐπὶ θάλασσα, τὸν ὑγροῖς πρὸς τιβάζω,
ὅσκει δυηπαθίας εὐσεβέεσσι πορεῖ.
ἀλλὰ θεόπνύσεν, τὸ λαγωβόλον, ἐπλετο ῥῆμα,
παρορῆη πρὸς αἰνομόροισιν ἀεὶ.
ταῦτά ἄρα παυδὸς θέντες ὁδὸν τρέχομεν ταχύγενοι,
ἀρρητον ΧΡΙΣΤΟΥ τ' ἔργμα διδαζόμενοι,
εἰπέ ἢ τῶν ὁμῶς. τί σὺ ἐστ' Ἰπικημύη ἄμα
πήρα; ἰδὲ ὑγροπόροις μάζα σὺν ἰχθυδίοις,
χρῆσι πᾶσι ἔσονται Ἰπιδόεις δαιτὸς εἴσης,
σώζει, καὶ βόσκει πρὸς ἀπαντα θεός.
σεμνὸς τίς ἢ ΓΕΡΩΝ τηλῶς προκέλευθ' ἐκείνῳ,
δάδαγ' ὅς ἀψάμην τὸν Ἰπιδέικνυτ' ὁδόν;
λύχνῳ ἐπεσομύς μαντεύμασι χρῆσι εἴκτο,
μάντεσι τοῖς ἢ πάλαι ἀδομύοισι ΓΕΡΩΝ.
ὡς ξένη ὠδε πάροισι, καὶ ὡς ΧΡΙΣΤὸν ἐμῶ
ναίε ΠΑΪΣ, συζῆν λίων ἔβητείν.
Ἀμήχανονδ' ἐν δὲ πρᾶγίαις
φθόνον διαφυγεῖν.

С

3

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΛΟΙΜΟΝ:
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΑΡΑ-
ΜΥΘΙΚΟΝ.

ΔΟΡΙΣΤΙ
ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ

ΒΑΤΤΟΣ: vndique lethum. α φ ξ ζ.

Ἡσυχρόνθ, ἀνίκα πῶλοι ἐκατόλου ἡελίοιο
καρκίνω ἐσπύδασαν ἀελλήεντι πεδίλω
ἄσρον Ἰπὶ Φλογερόν, Ἰέρεθ τόπερ ἐντροπῆς ἰαφ.
τηνεὶ ὁ Φοῖβθ ἑών. δηρόν καθ' ὑπέρτατα γῆρας
ἐνδιασρωφάσται πέφυκεν, μηδὲ αὐτίκα σπύδα
τῶς Φαεσίμβροτθ ἵπωθ ἐς ὠκεάνοιο ἐλαυῖφν
ἰρόν ὕδωρ. ἐπὶ ἡτὰ μέγιστά τοι ἄματὰ ἐντι.

τήναν ἔν Ἰέρεθ τῶδ' ἰσμελύοιο καθ' ὄραν,
ΒΑΤΤΟΣ ἑών ποιμᾶν, καὶ τίς ποκα ἀιπόλθ ἀνήρ
τᾶν ἀγέλαν τὸ μεστὸμβρινὸν εἰς ἓνα χῶρον ἀμέλγῃ
ἄμφω ἀγνόεοντε σιωάγετον ἤσθ' ὁ μὲν αὐτοῖν
γαῖοσσωθ φρενόθεν, μάλα τ' εὐφρονη ἀλλετο θυμῶ,
ἀδύ γε λῶν, ὃ ἴτακεδανοῖσιν ἐόν φίλον ἦτορ
κῆδεσι σμῦχε, φέρων χαλεπᾶς ἐνὶ φρεσὶ μερίμνας.

τὸν ῥα γαλιηναίῳ σκυθρωπὸν ἐόντᾳ προσώπῳ
πρᾶτθ ὁ ἀιπόλθ εἶδε, καὶ ἀδεί ἔρετο μύθῳ
Αἰπ. κ' ἦφα τίπτε παθῶντάλαν ὡς ὠτόκεο πιμδύ;
πύρσιχε ἦδη ἔαρ, Ἰέρεθ δὲ Ἰπιγίνετα ὄρα,
ὄκκα δὲ ἀπελέθροιο πᾶφν παμπελῆισα δ' ἔκρησ
χάρματα εἰν ἐνὶ πάντες Ἰπὶ χθονὸς ἄνδρες ἔχοντι.
τῶδέ σοι ἔῃ κατήφθα πρέπεν, ἔῃ σιωπᾶ
τῶτα, τᾶν μετέπες, μάλλον ἢ κέαρ πλεθ' ἴσθι
ἄφρεσῶας, μετ' ἐμῶ χρεθ παιντελγεί Φωῖᾶ
ἐκπίσων χάρειθ θεῶ ὑψιμέδοντι τοκῆι.

ἦν δέ

ἦν δὲ γὰρ, ὡς τὸ κἀπαντες τῆτο γιῶλοφον, ἦν δὲ,
κυκλόσεδ' ἔνθα, καὶ ἔνθα περίβλεψον τάδε ἀρῶν
κόσμια, καὶ σφυλαῖς καλὸν ὡς βεβρηθὸν ἀλωαῖ
ἄφθονα πυρναῖαις, γυνῶν γλύκιστον αἶ οἶνον.
παρ' ἣ πολιδέρκω ποτὶ τῶς λημῶνας δρίσως
μυριάδεσσι παῖς χλοερῆς παμποικίλ' ὄντις,
ὧν ἴπτι αἶκα μόλης, ἀπαλὰν γλάχωνα πατησῆς,
καὶ πῆρην ἀνθεῦσαν, καὶ ἐν δένδροισι γε κάποις
πάντοτε δὴ ἐσορῆς ὄχνας, καὶ μάλα μελιχρᾶ,
οἷάπαρ ἐν παραδείσῳ. ἀγ' ὧν ἐκβέλλειο θυμῶ
κῆδεα, βωκελικᾶς ταχέως ἣ ἀπάρχῳ αἰοιδᾶς,
τῆδε ποτὶ ψυχρῶ ὕδατ' ὀκράναισι καδίξας.
ὅπτι σὺ γὰρ τῆσας ἴπτι τὸ πλεόν ἴκειο μῶσας,
εὐ μάλα τῆτ' ἴουμι. κυλαδιόων δέπερ αἰέν,
οὐδ' ὅμως πρᾶξῆς, ποιδ' ἀλγεα, ἀμφιμελαίναις
τῶξῆς ἐν πρᾶπτεσιν ἐτάσσια μοχθίζοντι.

ὡς φάτο, ὡς ποιμάνδ' ἀνεβάλλεθ' ἔ' ἀλγεα κλαύσων.
ὦ πολὺ φίλτατ' ἄνερ, σευδ' ἔνομα πολλά κ' ἐταῖροι
ὄφρα μεῦντες ἔλεξαν, ἀκχέρματι ΠΑΡΑΜΥΘΗΝ.
ὥστε μάλα δὴ κῆρως τοι νῦν ἐντευξά περὸντι.
θυμοβόρως γὰρ ἐνὶ πλείστας πρᾶπίδεσιν ὀδύνας
αἰσθάνομι, ὡς καὶ ἴδες, σὺ μοι ἔν παραμύθια δείξαι.
σὺ παραμυθιὸν ἄσμάτι ἀπὸλε δι' ἄφθον.
οὐ γὰρ βωκελίαςθεν ἐμοὶ θέρμις, ἔ' θέρμις ἐντὶ.
ὡς φάτο, εἰρόμην' ὅτι οἱ ἀμείβετο ἴδμονι φωνᾶ.
Αἰτω. ὦ ταντὶ κλαίεις; τί ἣ σε φρένας ἴκειο πένθ'
τίς τυ κατὰ τρυχῆ; σὺ ἣ φράσδε μοι, ὄφρα εὐ οἶδω.
ὡς γὰρ ἰατρὸς, ἀνῆρ πολλῶν ἀντάξι' ἄλλων,
οὐπκα σὺκ ἀκέμιν πεπεδαμδύα γένατ' ἔσσω
ἔ' κάμνοντ' ἔφυ, παγήονα χεῖρα περσάπλων.
πρὶν μάθῃ ἂν νέσοιο φύσιν, καὶ πρὸς ἱμαδὸν
εὐ, καὶ ἴπτιζαμδύως. πότερον φύσιν αἰδομδύοιο

νῆσθ' ἔχη βρυχέτω, ἢ δακνομόιοι καταρῆρα,
ἀλγασί ὡς θυμῶ, καὶ γμοκόρες μελεδῶνας
εὐπικὸν ὄνηϊς ἔων τῶ δ'εργαλέοιο πόθοιο
εὐοίος ἔσεται, τελέσας ἀλκίτηρια, θεῶν.

τάδε συ μὴ σιγᾶ τάδε νῦν λυπειῶτά σε κρύψον.
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω φίλε, ὡς γὰρ ἄμφνον.

ἢ κ' ἀπαμφορόμην πτόφα, μὲν ὁ ἄλγασί πάχων.

Βαπ. Βενλιδ' ἔτ' ἐμοὶ τύδ' ἀλαθῆα πάντ' ἀγόρευες,
αὐτὰρ ἐμοῖο διακλείοντι λάρυγξά μερμυαί,
λεπταλέον τε μέγισ βεβημύρον ἀσθμαλιταίνω
ἐκ φρενὸς ἀδρανέθ'. βραχέως ἴσοι ἐκκερυφώσω
τόνδε λόγον τύνη ἴ γε ρῆια τάδ' ἐμπανοησεῖς.

οὐχ' ἐδόκησ' ἀνὰ πάντα βίβ' χρόνον, ἔποκα ἔῃν
κρέσσον, ἰδὲ ἀδύτερον, μὲν ΠΑΝΟΣ ἢ ἀμφοπολέυεν
δηδ' ἀ, διωκεέωστε ἐπ' ἔρεσιν ἀμπελόεσσι,
τῶναι, ὅπη μωσῶν κατένασεν ὁ φοῖβ' ἀπόλλων
παρ σάλοιο ροαῖς ζάθεον' χορὸν ἐννέ' ἀδελφῶν.
τῶναι ὅπη καρπὸν δάματ' ἀλωάδ' ἀκτιῶ
ὠραῖον πολλόν τε, καὶ ἀφθονα παλυβοτείρη
αὐτομάτα μερόπεισι φέρει ζήδωρ' ἄρχρα.
τῶναι, ὅπη πέφυκεν τῶς, τροζίμ' οἰκάδε βότρεις
κῆρ' ἐπ' ὀπάρη ἀποδρεπέμην, καὶ ἐς ἄγξ' ἀφύσσαι
τῶ ρα. διωνύσος πολυγαθῆ' ἱερὰ δῶρα.

τῶναι ὁ ἄμμε θεὸς ΠΑΝ βῆτας, ἰδὲ ἀιπολέοντας,
ποιμῶνας ἢ δ' οἴων σερυσδέμην ἀδύ δίδαξεν.
ταῖδ' ἄρνες, λιπαράι τε βόες, καὶ μηκάδες αἴγες
ἄσυχρα, σκιρτάσασμα γαλλόμηναι, τε νέμοντο,
μήδ' οἷες τῶν ἐμαὶ ἀπαλαῖς ὠκνευω κορέσασθαι
τῶς ποῖας, πληρεῦντε τάδ' ἔστατα ἀδύ γάλακτι.

Δαῖξε ἴ μύριατ' ἄλλα, καὶ ὡς ἄρα πάντα σιωῆκτα
τῶν' ὁ παμμενικὸς θεὸς, ἀρκαδίας κλέθ' ἀιπύ,
πάν, δ' ἐπὶ τῶν πάντων πρὸ παλαιά τε (Φάνη.) λελογχῶς
τ' ἔνομα

τ' ἔνομα κάλλιπον, δῖος ἔκ νεφελαγερέτας,
δείξει δ' ἔθεν σύριγχα καλὰν παρὶ χεῖλ' ἐλίξασθε,
ὡς μὲν ὕλα πάσας ιδέας ἦν οἷα λήθηνα,
ταῖς ἀπο πάντα λάβη φύσεως πρῶτασπορον δρχάν,
χ' ὡς δέον εἰς ταύτηντ' ἀνὰ λοιόδια πάντα λύεσθε.

εἶτα ἢ χ' ὡς τὰ ὕλα τις ἐνὴ κεν, ἄφθε, σέρησις
μυριάδων χατέισ' ιδεάν, λήγισα, ἢ ἔπω
τῶδε νέε, καὶ τῶδ' ἐφίεσθαι ἀλλοπεσόσαλλ' εἶδε
εἶδε, ἀψικε, ἢ, φέροισα ἀμοιβῆ ἀμοιβάν,
καὶ σύριγθεν, ὅπως λοιπὰς φασίμβροτ' οἶ
τάσδε κυβερνάσθε βολαῖς ἔθεν εἰν ἐνὶ πάσας
λαμπάδας ἠέλι' φαέθων, χορῶ ἔρανίοιο
αἰδί' κερυφαί' εἶων, φάεόςτ' ὀχετηγῆς

ἄλλατε πλῆστα μὲν ἄθε, τὰδ' ἐχρόν' ἐκκαταλέξαι,
πλλάκισ αὐτὰρ ἐκῆσ' ἀγορᾶς μὲν κυδιανέρας
κερῶν περιήθεν ἀρακλυτὸς ἦνθεν ἀπόλλων,
καὶ ΠΑΝΟΣ μὲν ταῖσι χρεῦομεσ ἀμμε θεῆσιν
παρθενικαῖς, μέλποντ', ἀμῖν ἢ ταῖ ἀδέα δῶρα,
ἔκ δαφνάν σεφάνεσ, κίσιότε τοῖς καλύκεσθιν
ἐμπλέξασ' ἔφερον, καὶ δούδομοισι σελίνοισ
μηκέτ' ἐγὼ ἢ λιπεῖν ὄφελον δασπλάλι ἀνάγκη
τρύλλισον χορὸν ἀονίδων. ἢ αἰθε τάχιστα,
δάη ἐμοὶ ὑψιβρεμέτας, ὅς ὀλύμπια ναίει
δῶματα, τῶνδε πόλιν μὲν, νόστιμα ἰχνεα κάμψεν.
ἔτε γδ' ἐνὶ κέαρ τὸ ἐμὸν δάκνοντε, ἔδοντε.

αὐτὰρ ἐγὼν τέχασ πρῶτοτέρως τῶν, μηδὲ ἀθανακτῶν
ἠνέγκησθε μοῖραν ἐμῶν, σέρρον γδ' ἀνάγκη.
αἶκε μὴ ὑψιμέδων θεὸς ἔξοχα χῶμόμ' κῆρ,
αὐ θυμαλγῆς ἐμαῖς τόδε φρεσῖν ἀέξῃ ἐέλδωρ.
τῆν γδ' πάντασ συγῶν ἀλιτήμονασ ἀινῶσ
τ' αἰσυλα ῥεζόντας, καὶ ἀτάσθαλα, χέτλιάτ' ἔργα.
ἄδη ἀμαρτοσύνας Διῶ, ἀνδράσι πῆμα μέγιστον

D τείνας

τένας καμπύλα τόξα, βέλοσ' ἔχεπτευκὲς ἐφίεις,
λοιμὸν ἐπήραγεν ἔρανόθεν, φθινύθοντα γέροντας
ξύν τοῖσδ' ὀπλοτέροις, μεγάλωσδ' ἀμυδίστε, μικρῶσ τε
φείδεταχ' εἴ κ' ἔραν ἀπειλόχρσα σώματ' ἔχουσιν
οὐ σοφῶ, εἴδ' ἀσόφω κάρφιδ' ἀφαιτόντε, φαιτόντε,
ρητόντ' ἀρρητόντ', ὡς εἴη πρὸ ἐξαλέαδα
ἐντὶ θεοῖο νόον νεμεσάμονα, τερπικεραύνω.

τὴν ἴαλαιπώρω παραμύθια ἐνσοφα δείξον,
καὶ γὰρ ἐμεῦ μινύθη, ἐξίταλον τὸ πάροσπερ,
τ' οὐλοα τῶν, ἀγέλαν, τῆς κηρόφι κήδομα, ἔλκη.
ἔλκη, παντολέτω μόρα κακὰ σκευεα, ὄντα.

ὡς φάτ' ἀδυρόμυθον, τὰ πλείονα πολλὰ λαλάσας,
ἢ κ' οἶεν τάλας αὐτῆς, ὅτ' ἔσκι δρνώσαι το φάσκων,
ὅτι οἰζυροῖς σκεδάση τῆδε δάκρυ αἴαν.

τόνδ' ἀπαμφομόμυθον ποτέφα φιλοπιδίφει μύθω,
ὡ' πολ' ὑψικάρλω, ἀκηδέα θυμὸν ἐταίρω
ἐμπιστόμυθον, καὶ δρῆξατο ὡδ' ἀμείψας

Αἰτω: ὡ' πολὺ φίλτατε βάπτε, πτόφρων μάλα τοιδ' ἄρσεσίμαν,
αἴκεν ἔχοιμι τοῖσι φέρην ἵνα, ἄλγεσιν ἀλκῶν,
κρινὰ φίλων τὰ γὰρ ἄλγε'. δρ' εἴν πφράσσομα ἔμπας.

οὐδέποκ' ἀλλὰ τυ δαιμόνιον, κατὰ τὰς κενομίσδης,
ἢ δύσανον οἶον, ἐπὶ μὲν ἀφίκεο κλητὸς,
αἰγλόχω ἀέκητι βαρυκτύπω εἴχ' ἐμεγίσω.
ἀκλητὸς ἢ φίλαις μοίσησι συνείσημι μιμνοῖς,
ἐν θεῶν ἔτε χορὸν ΠΑΝΟΣ, κλυτὸν ἔτε ΛΥΚΕΙΟΝ,
θυγατέρων κε δῖος καλλείψας, τῶν σ' ἀγαπατὸν
οὐκ ἔφας ἀπάνευθεν. αἰεὶ δ' ἄμα ποιμέσιν εἴης.

νῦν ἢ κ' ἀποδιδάκτω ἴσας τὸ ἐχέφρονι θυμῶ.
ὅτι καλεῶν θεῶν, ὀσιώτατον ἔσκι ἀπὸ θυσι
ὅσκι θεῶν ἴππιπέθηται, μάλα γ' ἐκλυεν αὐτῶ.
τίς ἢ σκοπὸς σέθεν ἀλλ' ἔλω σεμνῶν μελετῶν;
ἀν παρ' ἴππιζατέω τὰ μάθησ, μηδ' αὐ ἐτέλησθα.

χρῆσιμ

χρᾶσι μὲ ἔμην πολλοῖς, χρῆσι τοῦ μάλιστ' ἢ πόμην.
τῶνδε σμικρῶν ἀγέληφι κ' ὀνάσιμα νηπιαχόντων,
σπαναπαλῶν βρεφῶν, τήνω ἄτε ποιμνύθ' ὄϊων.

ὡς γὰρ εἰσὶν ἔδειξ' ἔργονεν μερόπων ἀνθρώπων,
ἔβιότιο μόνον, καὶ ἦδεθ' εἰς ὄνασται.

ἀλλὰ τὸ μὲν ἡ πατρίς χαρίεσσα μερόσεται ἡμῶν
γεννέσεως, τὸ ἢ αὖ πολὺ φίλτατοι ὄγε τιχῆς,
ζῶ παῖσι, γνωτῖστε, ἢ ἄλλοις τοῖσιν ἐταίροις.

ὡς ἔδ' Ἰπιδάμης τὸ μὲν ἐστὶ μέγιστον ὄναρ,
πολλώστ' εὐἔρξαι, μετόχως τεχνῶντε τίθεσται,
πᾶς ἔμαθες πᾶς, ὅπως ἄρα τῶν ἢ καὶ ἄλλ' ἔπτωρῃ.

μυρίθ' ὡς γὰρ χρυσός εὐξέσα ἐνὶ χηλῶ
κείμηνθ', ἐνδομύχω θήσωνθ' ἢ ἐνδίδι γαῖας.

τοῖη φραδοσῶν, τὰν μὴ κοινωνικὸς ἀνὴρ
κτίσσειτο. σὺ τετράκις τίνω, ἢ τρεῖς μακάριστος,
ἄξιον ὅτι σέθεν τέλεισ' ἡσποκα τῆτο λελογχῶς
πρωμενικὸν τὸ γέρας, χρῆσθ' φίλα τέκνα ποτάζων.

μηδ' κατὰ τρύχοι τε ἐέλδωρ πατρίδ' ἄϊας
ὄυνεκα τὰ λὸθ' ἄπθ', ἔμῃ δ' ἄρα τήνω ἔπ' ἔργας.

καὶ γὰρ ὄρησ' πτόλιν ἀνδρα τεταγμένον ἄλλον ἐπ' ἄλλαν,

πᾶν δάπεδον ἢ φίλη κρατερόφροσιν ἔπλετο πάτρα,
κ' εὐσεβέεσσι βροτῶν μερόπων, χθονὸς εὐρυοδείας.

ὡιάπερ ἰχθυοῖσι ὄλθ' ὠκεανὸς βαθυδίνης,
οἵα τε δρυμέδων τανυσσιπέρω ὄρησι ἀήρ.

τοῖσδε λύκοις δρυμοῖ, καὶ ὄρεα φωλάσιν ἄριτις
θῶσι ἢ, καὶ ἐλάφοις πόδας ὠκισιν ἄλσθ' ἐλάφοις.

ἀλλὰ τὸ πηγάδαλι, τεταγμένθ' ὦ φίλε πάντη
χρᾶσι μὲ ἔμην, ἔκασδ' ἡμῖν σπασάσδεο κόσμῳ

σπάρταν, πίνθ' ἐλαχες θεοῦ ὑψιμέδοντ' ἔκην.
συγνώσ' μηδ' φοβεῦ συγρῶ μῶμοιο πενέσας,

κερκώπων ἀγορῶν, κύνες ὡς, βαύσδοισαν ἀναίδην,
τᾶ πᾶς ἀδὴ σκολιοῖσι μύθοις σρεβλεῦν τὰ μέγιστα.

D 2 ἡνδλ

ἦν δὲ ἴππῃ τῶ λοιμῶ κρυερόν τάρβῃ σε δάμασεν,
ἃ δειλὸς ἴς ἄραν, ἢ ἀμάχανῃ ὦ γὰρ ἴε ἔστι,
μῶν νυ ἢ φύγε, βίον, σ' ἄτε πῆρατήριον εἶναι,
γῆς ἴππῃ, ἀνδρόμεον; πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπόταται;
τίπτε τρομεῖς, ἃ δερκιδνῆς πῶς οἶα δεδοικῶς;
ποιμῶ μὲν ἐλέγευ, νῦν δὲ ἔτε λαγωβόλον, ὠμῶ
οὔτε, λυκῶ ῥαβδὸν μάρψας οἴσῃτε μάχεσθαι.

ἀλλὰ τοι δὲ χέτυπον τῶ ποιμνῷ ἰσαΐδαο,
κέκλομαι δὲ σε βέβῃ τῶ πρῆμμασι θεῶτα ἀνακτῷ.
ὅς ποιμᾶν πῆ ἐὼν, μέγα λὸς ἴς ἔγεντο παρὰ φήτης,
ἄγγελῷ ἔσομνῶν, θεοδινέῃ ἔγκυῃ ὀμφᾶς.
ποιμνῷ ἔκτ' οἴων, ποιμᾶν λαοῖο φέρεις,
καὶ βασιλεὺς, βάσις οἶα λεῶ, παῖπυς ἄκκεν.

αἰεὶ γὰρ μοῖσαισι φίλοι μέγα ποιμνῆες ἄνδρες,
τῆν ἱμασόμενῃ λοιμοῖο ἴσω ποκα πυρσῶ
τεῦ μασιζομνῶιο, τᾶχα πλεόνως δὴ ἄφδε.
πᾶς δῖος ὑψίστω, ἔ' ὑπέρτατα δώματ' ἔχοντῷ,
ἰαχυρόν ἦρα θεῶ ὅς ἴσω σκέπη ἔδρανον ἴαχῃ.
πᾶς τὸν οἰζυρῶν μερόπων δᾶπο φύλα εὐντῷ
κρύπῃ ἴππικιάσας ὑψίζυγῷ αἰθερῆ ναίων,
παντοκράτωρ ὁ πατήρ, βασιλεὺς μέγας, εὐρυόπα Ζεὺς.
κυρόθ' ἀγαλλόμενῃ, ἢ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἰανθεῖς
ἀτρομέως δύναται ποτὶ κύριον εὐφρονα μύθον
τόνδε λέγειν. τὺ ἐμῶ πεφιλαμνῆε ἔξοχα θυμῶ
ὦ ΠΑΤΕΡ, οἴῃ ἀλεξίκακῷ, καὶ ἴππῆροθός ἔστι
πύργος εὐπαγῆς, κάρτιστέ μδ, ἀκρόπολις τε,
κρησφύγετον, θάρσῃ, χραισμήτωρ, ἢ βοήθης.
τὺ μόνῃ ἔσθι θεός μοι, ἐφ' ὃν τᾶ μὰ κήδεα βάλλω,
τοὶ ἐπέτρεψα πεπίθησιν, μόνω ἀτρέμας ἴαχῃ
τοὶ πίσυνῃ, σῶ ἐμοῖο κράτῃ ἐνὶ κέντῃ ἀπασα
ἐλπίδες. ὅτι ἐμὲ συγερός θηρευτῆ ἀπ' ἀρχῆς
δεξιτερῆφι ῥύη σέθεν, ἦ δὲ ὀλοῦ δᾶπο λοιμῶ.

τῆν

τὴν Ἰπποκριασῆ τοι εὐοῖο μεταφρένω αἰεὶ,
πῶς πέρυρας σέθεν ἐκταύων ἰστέρες ἐλπομένοιο,
καὶ ἰδίαις σε πέρξαις ὠμοπλάτησι καλύπτων.
τῆνδ' ἢ ἀτρεκία μάλα ἰχυρῶ ὄπλῳ εἴκταν.
τῆνδ' ἐπαγγελίαι, καὶ ῥήματα Ἰεσκελ' ἀλαθῶς
αἰχμῆ. καὶ σάκ' ἐντὶ ξίφοσσι ἐνὶ δῆρσιν αἰνῆς.

τὰρ γε μὴ ἂν νυκτὸς τερβήσης δαίμα σκοτῆνας,
Φαρμάκῳ ἀνδροφόνῳ μὴ ἢ χρισθέντας οἰσῶς,
ταρφέας ἐν φανερῶ τῶς ἢ πωτῆσθαι ὄρασεῖς
ἄματι μὴ ἢ τρεῖς τὸν λυγρὰ φέροντα δι' ὄρφνῶν,
κ' ἔλοα δυσάλασιν λοιμὸν τοῖς ἀνδράσι ν' ἄλ γη
μὴ ἢ δέμας ῥίγ' τρομέης, κείραν γε δεδοικῶς
τῆναν ἢ ἂν μέσον πέφυκεν δαῖσδέμην ἄμαρ.

εἰ καὶ χιλιάδα περὶ σευ θάνατ' ἄμελλας ἀνδρῶν
πλευρά. ἔραζε χεῖρ, λαμπρὸν φάσ' ἠελίοιο
λφόντων. ἐκ δεξιέων σέθεν ἤρπεν εἰ καὶ
μυριάς, ἐς κρυαῖς βησάντων δῶμ' αἶδαο.
ἀσκηθῆς τὸ ὅμως, σάκ' ἢ δὲ ἀπαθῆς κακῶ ἔοση,
οὐδένι ἔδ' ἔνοχός τευ ἀφκεί ἄσπον ἰόντι
πήματι, τὸ βλάψαι τοι ἐνὶ περσπίδεοσι φίλον κῆρ.

μᾶλλον γὰρ ἴσσω ἢ ἔσφτε, καὶ ἀδὺ γε λασαῖς,
τῆνο θάημα, τοῖς χαρμέσατον ὄμμασιν εἶδων.
δυσσεβέας ἢ ἐποπτεύσας, μέγα τῶς γε καχαζεῖς,
δφνὰ κολασδομένοως, τὰ ἀπύδαλα μαχανάωντας.
ἐλπίς ἐπεὶ θεὸς ἐντὶ τῆ παγκοίραν ὤναξ
κρασφύγετόντε πέλη, φυλακήτε σεῦ ὑψιθῶκ' ἄσ.
τῆνεκα ἀνλιασεῖς ἴν' ἔτ' οἰζυτ' ἔσσω,
οὐ ἢ τῆς ἄτη συγέρα ποκα ἐγίσει ἔδραις.
καὶ γὰρ εὐοῖς περὶ τῶ ἐντῆλεν ὀπείοσιν ἀγνοῖς
ἀγγελικῶσι, σέθεν πάντη φοιτῶντ' ἐπ' αἶαν,
ἠέρα εἰσαμένοιο φύλακες, φρερσίθ' ἴν' ἔωσιν,
ἔφρα μέρης ἰδίαισιν ὁδοῖς ἐνὶ ὄρσοκελεύθοις.

τῆνοι ἀφρόμηροί το ἐπωμίδα χερσίν ἔησιν,
τρίλιπτον, κομίσσῃ, ἄτε φορτίον ἀγκῆς ἔλοντες,
μήποκα πρὸς κε λίθον πολικόψας σὸν πόδα κῆρον,
δὴνὰ πετῶν σφαλερῆς ψαύση δὴ κύμβαχθ' αἴης.
ὥστε ἀδὴμάντοισι πυρέπνευ δ'πὶ ἀσπίδα βησῆς
ἔχνεσι, καὶ φοβερῶ ἀλετῆρ φοβερός βασιλίσκω
ἔοσεαι, ὠμοδόροιο τεαῖς σκύμνεστε λέοντθ'
σῶτρεψῆς πῆρνης, καὶ ὑπὸ σφίσι δὴνὰ κεχηνῶς
κείσεται, ἔοσυμδρῶ γε δράκων, κῆρ μέλιχον ἰχθῆν
ὄφρα μάθῃ, θνατοῖσῖτε σὸκ ἔτι λυγρὰ φυτεῦσαι.

καὶ ἐπὶ ἡ θεὸς εἶπεν, ἐμεῦ ἰμείρεται ἀινῶς,
τῆνεκα ἐκ παυτῶν δυέων ὀδυνήφατθ' αὐτῶν
ῥύσσομαι ὅτι ἐμόντε σαρφῶς ὄνομ' ἱρὸν ἐπέγνω.
τῆνεκά νιν σκεπασῶ, καὶ ἐν ταῖς δυσυχίαισιν,
ἔντε δυσταμερῆαις σὸκ ἐνδεῶ, ἢ ἄμοιρον
ὄυποκ' ἀλεξικάκοιότε, καὶ σωτῆρθ' εἰσῶ.
λυγρὰ ἦ, ἀγκαλέθ', πάσχων ἱνά, μ' αἰψαῖ ἀρωγον
εὐχωλαῖς ὀσίοις, ἔπληροφόροις πρῶπιδεσσι.
τῶγέ μιν ἐισαίθῃν σαρφῶσσομαι, ὄφρ' ἐνὶ θλίψῃ
τῶδε παρόντθ' ἐμοῖο βοηθείας, καὶ ἀρωγῆς
αἰοθάσηται ἔρυσσαμδρῶς ζωαρκεῖ μύθῳ.

ἀλλ' ἔτι καὶ δι' ἐμεῦ μεγάλας μὰν ἔμμορθ' ἔσαι
ἱμαῖς, αἰδιδόντε ὀπηδασῶ κλέθ' αὐτῶν.
καὶ ἅμα μυρία κύκλα κυλινδομδρῶν ἐνιαυτῶν
μελλθ' πεμπάσθῃν, γερονῶς βιοτοῖο κερεοθεῖς.
καὶ τὸ τελευταῖον τῆμον σωτήριον ἀγνον,
καὶ μέοι ἐνδείξω ἱλαον κηρέφιν ὄντα.

τῆνομδρῶ ἰσαίδασ ποκ' ἀφθεμελύδριον ὠνάξ,
πνεύματι παφλάδων, ὁ θεοπετότθ' ἐνθεθ' αἰθῆρ.
ἰσαίδασ σμικρὸς μδρ' ἐὼν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
ἰσαίδασ πολέμω κεχαρηῶς, ἢ ἔγε δαιτί.
ἐπφραγῆς γερονῶς, σμικροῖο μδρ' ἄσεθ' ἐντός,

τῶσα

πόσα ἢ ἐνδόξω, ὡς ἔχ' ἀγιώτερον ἄλλο.

πολλὰ ἢ ἄλλ' ἐδίδαξαν ἀν' ὄρεα βυκολέοντα
ἔδλα, διὸς μεγάλω, ταῖς φίλτατ' ἔπαλετο, κῆραι,
χύσαισι οἱ ἀέγε κ' ἔσματ' ἔγλυκ' νέκταρ.
τῆτο ἢ ἐκ πάντων ἐδόκη μὲν ὑπεύροχον εἶναι
ὦ φίλε βάττε ἐμοὶ, τῷ ἐγώγε τυ ἄρ' ἡ γερραῖρεν
ἤθελον, αἰτήσαντ' ἐμέθεν παραμυθίων ἄσμα.

θάροσε δὴ, ἢ ταῦτα τεῷ ἐνικαίθεο θυμῷ.

ζῆν γὰρ ἀμὴν χριστὸς, θάνατον μέγα κέρδι' ἴππασεν.

καὶ ποτὲ τοι τρεῖς πόσα παρέσεται ἀγλαὰ δῶρα,

θλίψι' εἴνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴαχεο, ὡς γὰρ ἄμφνον.

χ' ὡ μὲν πόσ' εἰπὼν ἀπεπαύσαι το. αὐτὰρ ὁ ΒΑΤΤΟΣ

τὸν μέτα τοιάδ' ἔφα, φρενὸς ὡς ἀπεσεῖσαι το λύπαν

βάτ. ὦ τρεῖς, καὶ τετρακίς κεχαρισμέν' ἐμῷ γὰρ θε θυμῷ,

ἀδύ' ἢ τὸ σίμα μὲν, καὶ ἄ, αἰπόλε διε, μάλ' ὀμφά

τοῖγε ἐφίμερός ἐνι ἀκέρειν, ἢ μέλι λείχην,

κρέσσον μελπομῶν τευ, ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἄδης

τέτιγ', χαδόνων πλῆρες σίμα τοῖ' ἔνοιτο.

καὶ μά τὰς νύμφας αἰεὶ ταῖ' ἐπὶ θεῷ ἔνδον,

πίσι' ἄρρα γέ' ἔσβαροῖσι, καὶ ἀκλινέεσσι

χριστίφιλον τὸ μὲν ἦτορ ἐπυργώσαντο θεμέθλοισι,

ἀλλ' ἐπὶ γὰρ ἀτρεκῶς τὰ σοι αὐτὰ δοκεῖν ἐνόησαι,

κεφότερόν μοι ἔμην πολλὸν νῦν, ἢ τὸ πάροσσερ,

ἄρξατε, δὴ λαίης μέγα ἢ φρεσὶ θάρσ' ἄεξε.

τίπτε γὰρ ἐνὶ βροτῶς βήσασαις ἐνὶ δακρυοέσσης

ἄματ' ὄσατε, γαῖαν ἐππνεΐετε, ἢ ἔρπη;

ζῶον ἀμὲν ἀκύμορον, καὶ οἰζυρὸν περὶ πάντων

εἰκελόνφρ', ἐφαμέρι', πλάσμα σκιοφδές,

ἀσθενίας ὑπόδφγμα πέλφ, κηροῖο λάφυρον.

ξυμπαντίς τε ἴππ' ἡθονὶ πάγνιον ἀδύ τυχηρῆ.

ταῖσδ' ἐπὶ ἀλαθεία γε μετ', εἰκόνα, πῶσι' ἴαχφ.

δαιμόνι', πλάσιγξ φθόνων, τῶν συμφρεώντε.

χ' ὡς ἔπειθ' εἰπέμεναι, κενὴ ἔμφρασις ἐστὶν ἅπαντα,
πάντα κούρις, καὶ πάντα σκιάς ὄναρ οἱ δέγε ἄνδρες
φλέγμα, χολή, νῆσοι, καὶ οἴζυθ' ἔπειτ' ἄμοιροι,
σιῶρ, πίνθη, ἢ κόπος, χρεῖσθ' ἐν νόσφι, βδέλυγμα
τῶγε ἀκηδῆ ἔχων φρένα, κηρόφι μᾶλλον ἰάταν,
ὅτι μετὰ βαίον τὰ οὐλύμπια δώματα χήσω
ἀθανάτων μὲν Φῦλον ἰῶν ἀπὸ γῆς ἑλαέργυα.
αὐτόθι λούσεμεναι μέλλω θεῶν ὑψιμεδόντα,
τὸν γενετήρα, καὶ ἦα φερέσδιον, ἢ τὸ ἰρὸν
πνεῦμα, θεὸν μόνον, αἰὲν ἀτέρμονι σῶφρονον ἔδρα,
ἀχρονον, αἰδίον, τρισυπέσαστον εἰν ἐνὶ δόξῃ.
πῶς ὑπένερθε χατὰ φθίδα γὰρ ἐοῖο ἑάση
γῆς ὅσσοιο δέμας, μνησκέα σιτὸς ἐδητὸν;
ἔσθ' ὅτ' ἐπεὶ ζῶ θεὸν ἕμα θεσπίδι φωνῶ ἀνοίξας,
μάρτυρον, ἐμπεδόμυθον, ἀλα θεῶν ὤμοσεν ὄρκον.
(ραϊδίον πᾶν ῥῆμα θεῶν, καὶ ἀνήνυτον ἔην.)
κῆφα. ζῶ κεν ἐγώ, βίότ' εἰ θεὸς ὦν ὀχεταγός,
οὐ μὴ, σκ' ἐτέλω, θάνατον ποτ' ἴππασεν ἀλιτρεῖς.
ἀλλὰ μὲν σφὸν ἀμείψαντας τὸ μετὰ τροπὸν ἦσθ'.
ναὶ γὰρ ὅθ' ἐστὶ θεὸς ζώντων, νεκύων δέγε σὸνι.
ὡς φάτο θερσιῶν, ὡσθ' ἀιπόλθ' ὑψικάρηνθ'
συγχαίρων ἴππ' φραδμοσιῶν ἀνεβάλλεθ' ἐταίρω.
Αἰπ. ὦ, τῶν ὡς ἀγρόδωες ἐμοὶ μάλα ἔμφρονα μύθον,
δίξυγα μὲν σοφίαν, πάνυ ἀμφοτέρων ἢ μεγίστην
ἐνδείξας. Βάρθ' ἀμπαλακιῶν, ἐλέους τε ἄβυσσον,
καὶ γὰρ ἐπ' ἀτρεκία, κατὰ πρὸς χεῖμα ἰς ἀνέμοιο
Φῦλλα χαμαὶ πέφυκεν, διὰ πλῆθ' ἀμαρτισσιῶν
Φῦλον ἴππ' τραφεῖσ' σκορπίσδετα ἄρ' ἰ βροτέιον.
ἀλλ' ἔμπας ὑπ' ἐρ' ἐστὶ πεισεύοισι θεοῖο
ἄσπ' ἀγχοιο χάρις, μερόπων οἰκτίρμονι φωνῶ
Φύτλη ὑπ' ἀχομῆν ἴλαον κηρόφι θυμὸν.
καίπερ ἀν' ὑμετέρῃ, γὰρ ἔφα, ταὶ ἀμαρτιάδες ὡσι,
Φανικέεν,

Φοινικῶεν, τρεῖς Φοινικῆς εἶδη, ἡέγε ἄμα.
ῤανλιθέντας ὁμως, πῶπαν, ἄμαλι ἄμνη, ἀρόντ
κόσμη ἀγ, λευκῆ χιόν πολὺ κάλλ, ἄμφνον
ἔξετε, σῶμαδ' ὑμῶν, ὡς κόκκινον, ὃν τὸ πάροσπερ,
λδοκότερον τετράκις πύλιν δ' ἔργετ' εἴρε, ἔσαι
ἔυνεκα ἄλυγέτω πῶδ' ὅς λοετρῶν ἀγαπατοῦ.

ἦ, καὶ ὁ ΒΑΤΤ εἰοῖο διδάσκαλον ἄνδρα διδάσκων
ἀιπολέοντι σοφῶς τάδ' ἔφα, φρονέοντι καὶ αὐτῶ.
Βάτ. τῆνα μὲν ἀτρεκέως τῶσδε ἔπομε, ὡς δὴ ἔχοντι.
λῆς ποτὶ τῶν νυμφῶνδ' ἰσάκτισον ἔτ', εἴ τοι ἀρέσκη
τῆτο μέλ, πρᾶν ὅ, τι ἐν ἔρει ἔξεπύνασαι,
τηλεθῶντ' ἐς ἀγρόν, μὲν ἀείρας κύκλον ὀπωπῆς.

οἰάσθ' ἡέλι φαέθων ἀκτῖσιν εἴησι
ληία δ' ἰαλλοντα πεπαγνέμηναι, ἢ ἐπάξαι
πυρναίης πέφυκεν λδοκῆσι θερισμὸν ἀλωαῖς
ὡς ζα θεοιο χόλ' πῦρ δήιον ἀνδράσι φαύλων
δυοσεβέεσσι πεπαγνομῆς χάριν ὑβρι ἔργων,
οὐρανόθεν θνατοῖς μέγ' ἐπήγαγε πῆμα θερισμὸν,
λειμὸν, εἰόντα μόρα, ὅς νηλέα εἰο μεμαρπῶς
ἀρπῆν, κῆρε στίχυν μερόπων, ὡς ἴς καλαμδταῖς.

αὐτὰρ ὁμως θεὸς ἀμέτερος κέαρ ἔμπλεος οἴκτω,
καὶ ἐλεημοσύνας πέλ' ἔτε διαμπερὲς ὄργων
δ' ἔξει, ἔθ' ὀπαδοῖσιν ἀεὶ βαρῦμηνις ἀνάψαι
νείκεα μέλ' εἰς, ἔτε κρυεροῖο δόμοισιν
ἐν δνοφεροῖς αἰδαο ἔκλελαθόντ' εἰασεῖ

καὶ γὰρ ἐδ' λογέων νεκῶν τίς ἔη κεν ἀναύδων,
ἢ τῶν ἐς αἰδῶ τὸ κελαινὸν δῶμα ἰόντων;
ὥστε θεῶν χρετῆρ' ἰαλύσια πῆτ' τελέσσω,
δοξόλογ' ἰεθ' χρονοντε ἔς, οἱ δ' ἀποδώσω, ἄληκτον.
κυρεῖς ὅτι μὲν ὡ χθόν' ἐπιπνείωντε, ἢ ἔρπων.
τῆσδε γῶν ποκ' ἀποχόμην βήσας ἰσὸ γῶναι.
πῶς οἰός' οἴσση χαρίτων χρεῖ ἔσομαι αὐτῶ,

Ε τεῦσθ'

τεῦθε εἰὼν τελέθω οἰκτίρμῳ ἅπαντ' ἑλάσων
δέξομαι ἀσπασίως, τό μοι ὤπασε χεῖρ, κύπελλον,
καὶ Ἰπιβώσμι ἐμεῦ ὑψιθρόνος ἄνομ' ἀκακτ'.

χ' ὡς μὲν ὁ βᾶτ' ἔδωκε λίασθεν, ὅδ' ἀιπόλ' αὐτὰ
τῶν κρατεροφροσύαν, καὶ δ' ὀσεβίαν μέγ' ἐπήνευ.
Φας ὅτι δὲ κρυερὸν τρομέην μόρον εἶναι ἀνδρῶν,
πράταν ὄντα πύλην αἰωνίῳ ἐς βίῳ δρχαῖν.

ἐς μακάρων νόσως, ὅθ' ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
νόσφιν, ἄτερτε πόνων, καὶ οἴζυ', ἐν θαλίῃσι
ζῶν, καὶ τέρπεισθαι, νῆστων ἐκτοσθεν ἀπασῶν
μέλλομες, αἰδιδόντε ἄλγην χορὸν, ἐσέκε μίμνη
αἰὼν περλιέλυκτ'. ὅτι χθονὸς ἔσε' ἢ ἄνδρες
ἀμφισφλάμφοι τὸ δέμας, τ' ἴυλακον ἔσμε
δερμαλινόν, δὲ λυγρὰ τύχαις ὑπὸ ἀνιπόροιο,
πολλάτε ὄντα πικροῖο πικρώτερα τλάσθαι ὀλέθρα.

ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμφεβαίων ὅτι καλῆ' ἀφασθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ περλιπὸν τὴν δὲ ἠεροφδέα πόντην,
ἄσπον ἀπ' ὠκεάνοιο ποτ' ἐρανόον ἀιγοκέρωτ'
ἔτρεχεν ἑσπερίῳ, καὶ ὅλαν χθόνα νυκτὶ μέλαινεν.
αὐτίκα μὲν κατέδυ λαμπρὸν φάσ' ἠελίοιο.

τοῖ' ἢ πρὶν ἐς σάικως ἀγέλαν ἔθεν οἰκάδ' ἑλαυνον,
ἀλλήλως ἐφίλασαν, ὅδ' ἀιπόλ' ἀδύ γελάστας,
ὡς πᾶρ', ἐκ μοιστῶν ἔφηνήιον ἌΓΛΟΝ ἔδωκεν
ΒΑΤΤΩι, ὅδ' αὖ σέμγχα καλὰν ΠΑΡΑΜΥΘΗ ὄπασσε.
τῶν παῖς ὠκεανῶ λβυκώλενός οἱ πόρε ΔΩΡΙΣ.
ΔΩΡΙΣ, δῶρον ἀεῦσαι θεοῦ δωτῆρ' ἑάων.
χ' ὡ μὲν δ' ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ αὐλεεν αὐλῶ,
δεξιτερῆς σέμγχα πορεύμην ὡτερ' οἶμον.

ἂν ἢ καλῶς μέμναμαι, ὁμόθροον ἴαχον ἀμφω
τῶν πυμάταν, καὶ νῶγε μέτρω τὴν χρωμφοι, ὠδᾶν.

ΒΑΤΤ. ΚΑΙ ΑἰΡΟΛ.

ἔμμορός ἐμι πρὸς βίῳ τῶ, πρὸς ἐμι ἄμοιρ',

σκηπτερε

σκήπτρα τῶ κράτι Θεός φίλε χριστέ μ' ἰδεῖν.
τίπτε γὰρ ὡς ῥίστε θνάσκων τόσα τραύματα πάχες,
εἰ μὴ σὺ δρχῆς τις σμικρὰ εἰμι μερίς
τίπτι' ἀπενεῖ σοε πνεύμα ἐνὶ κλῆσθεν λάθε τύμβω,
εἰ μὴ ὄλεθρον ἐμὸν πῦ φεγάδευε μόρθη;
τῆνεκ ἐμοὶ χρίσμασον Ἰπὶ ζυρῶ γὰρ εὐνί,
αἵματι λβοσαρῶνον σῶσδέ με χριστέ τῶ.

τόσ' ἄδοντες ἀπωχέσθαι, ἀγέλας μὲν ὅπιοθεν.
αὐτὰρ ἐγὼ καλαμὸν μάρψας, καλὰ μελπωδῶων
νυμφῶν πωδρικῶν, ὡς ἤκαα, ὡς διέγραψα
χρῆμαλ' ἐξυγράφω, πῶτι τ' παρῶσι κατίζας.

VITVS THEOD.

*S*vm tuus in vita, tua sunt mea funera CHRISTE,
Da precor imperij sceptrā videre tui.
Cur etenim moriens tot vulnera saeva subiisti,
Si non sum regni portio parua tui?
Cur rigido latuit tua vita inclusa sepulcro,
Si non est mea mors morte fugata tua?
Ergo mihi certam praestes o CHRISTE salutem,
Ergo tuo lotum sanguine CHRISTE iuues.

τῶ θεῶ τῶ μονοσόφω
δόξαν.

E

z

ἀνιγμῶν

Αἶνιγμα, πρὸς Ἐϋησ.

ἦς ποκα κωριδίη, γυνέθλατ', ὕδαι μονίατε
ἐνναετῶν πάντων τῆς πειεύσαι γέας.
ἢ μετέποισαι γάμον πρὶν ἐνώσει το ἀνέρι, πρῶτον
ἢ βιοτῆς ἰδίας ἐξετέλεοσε Φάθ.
κ' αὐτὴ πότμον ἔπαπεν, ἐπεὶ λῖνα πάντα λελοίπη
ἐκ μοιρῶν, γενετῆρ πρὶν Φίλθ' εὖ γέγονεν.

ἄλλο, πρὸς Ἐλώθ.

ὡς ποτε κωριδία ἐσιδῶσ' ἐς ὁμόγνισιν ἄλλην.
ἄμιυλ' ἐκώλιλλεν, καὶ παρσέφπε λόγω
ἠνίδ' ὅτι τύμβω βασεύμεθον, ὡ ἐνι σεμνός
ἦς Φίλα τεθνήκωσ' ὡσέα θῆκεν ἀνῆρ.
ὡυτός ἀδελφίδων τίδε δίζυγον ἀμφοτεράων
τῆνομα καὶ πόσιθ', καὶ γρετῆρθ' ἔχθ.
τῶνθ' Φίλων τεκέων ἡμῶν, μέγα θαῦμα πυθέομαι,
πάπωθ' ἄκκε σὺδ' ἐν, τίσκε, εὐχασσον, ἔθ.

Luc. 21.

πάν πίκιλμα σοφῶ τῶγε τέκτονθ' ὄψετ' ὀλεθρον
θέσκελαδ' ἀρραγέως ῥήματα πάντα μένθ.

Psalmo. 92.

ὄυ κρέασον ἢ βροτῆς, ἔθ' ὡς βιότω πρέπη ἄλλο,
ὡς διάγ' ὕλογίας τῆνομα θεῖον ἄθην.

IN

**I N E C L I P S I N O R B I S
L U N A R I S, C V I V S M E D I V M
T E M P V S S V B L O C O L A T I T V D I N I S L I. G R A D V -
um, incidebat in ipsam Horam 4. Minut. 54. P. M. diei 28.**

*Octobris, Anni salutis 1566. eodem
autore.*

Tristia fata cano, passim impendentia terris,
Christicolisq; graues iterum minitantia motus.
Huc ades Vranie, modulanti suffice vires,
Defectus miserata novos, Lunaq; labores.
At quis erit tandem patrandi turpia finis?
Quis scelerumue modus? quæ meta libidinis? aut quæ
Spes? (modo ne sperare nefas hoc turbine rerum:)
Exciti Stygijs quis ab undis terminus æstri?
Dicite mortales, quibus extima viuitur hora,
Labileq; haud (Vanas nam fallit opinio mentes:)
Æternum duraturi sic temporis æuum.
Non animos vates monitis, non pectora terrent
Amplius, insedit stupidis (miserabile dictu:)
Protinus impietas imis annata medullis.
Dira igitur summo polus ipse minatur Olympo,
Dira, nec exiguum (careat successibus omen:)
Portendit thalamis, mortales credite, vestris,
Spernendumue malum. Præsenti occurrite pesti,
Principijs obstate viri, resipiscere tempus,
Et reuocare gradum, scelerisq; abrumpere telam,

E 3 Dum

Dum datur : insani, cumulo neu per gite iustas,
O nimium iustas accersere numinis iras.

Quin potius lugete, ferocia ponite tandem
Corda iubente DEO, caeloq; suprema minante.
Haud aliter pater accipiet vultumq; quietum,
Placatumq; in vos animum, mentemq; benignam.

Vix astris abijt voluentibus vnus, & alter
Mensis, & haec Lunæ se cornua lumine complent
Tertia, ni prorsus volat irrita fama per auras :
Quando nouam ostendit faciem sol aureus orbi,
Hic vbi Rhenus aquis magnam interlabitur urbem,
Seclam dissectis faciens consistere muris.

Quam tenet antiquis gens Raurica dicta colonis,
Gens armisq; potens, studijsq; asperrima belli.
Libera, ferre iugum non sueta, nec vllius vnquam
Sceptra secuta ducis, neu iussa coacta capeffens.

Hic oculus mundi Sol dira fronte laborans,
Terribili apparet vultu, totusq; cruentus
Emicat horrendum, nebula circumdatus atra,
Rhene tibi nunquam tam tristi lumine visus.

Quodq; diem clauso tum componebat Olympo
Prodigium, auroram simili terrore reduxit.
Asspiciunt passim ciues, saeuumq; timescunt
Fatum, multa super pauitantes numinis ira,
Multa super vitæ transactæ labe trementes.
Hei mihi quos gemitus, quæ non suspiria ducunt.

Forfitan

Forsitan aſt paucis fuit emendatio cordi,
Vt metuenda magis ſubito docuere coorta.

Stant mœſti, culpamq; dolent, dum ſolis opacum
Lumen adeſt, radijs at luce priore reſecta

Frigidus extemplo redit ad præcordia ſanguis,
Altaq; ſecuras ſubeunt obliuia mentes:

Dum plerisq; manet ſtupor, atq; infixus adhæret.

Ab miſer, et ſi quis tot vitæ crimina plorat,

Ora, genasq; madens, & largo flumine vultum

Humectans: ſine fruge tamen flet amara, cietq;

Nequicquam lacrymas, niſi mores exuat idem,

Conſilia in melius referens: mentisq; furorem,

Selecta, abijciens, vitæ ratione recenti,

Qua ſibi propitios ſuperos, & numina reddat.

Ergo portentum multo funeſtius illo

Conſpicitur, toto cœli dum vertice glandes

Depugnant, maculisq; notisq; rubentibus atræ

Haud ſecus, atq; acies, ſignis Mars prælia miſcens

Efferus oppoſitis, aduerſas rumpere tentat,

Aërijsq; globis emiſſis omnia complet:

Sic non viſa prius certamina nubibus altis

Inſurgunt, miles furit igneus aëre ſummo,

Extium intendit præſens, exercitus orbi.

Fallimur, an monſtrat dirum mortalibus omen

Germanæ ipſe ſuæ miſeratus viſcera gentis,

Maximus Aonidum pater optimus, atq; hominum rex.

E 4 Si qua

Si qua mouere queant haud ludrica signa futuræ
Cladis, & exitij, somno, vinoq; sepultos.
Crudelis ferro Geta dum grassatur, & igni
Contemptor superum, cætum exosusq; piorum.
Dentibus infrendens, velut absorpturus hiatu
Vno omnes, Christi nomen qui regis honorant.
Barbarus, immanis, Dij vertant omen in ipsum.

Nec tamen hinc sat erat commoti numinis iram
Præsensisse, nouos ostendunt sidera luctus.
Sidera non vanos hominum miserata labores.

Nam radijs lustrans terras Argentea claris,
Excelsi veneranda poli Regina, sororq;
Phæbi, Latonæ soboles pulcherrima Phæbe,
Quæ solet innumeris rapido contendere cursu
Stellis, nec terræ lucet vicinior orbi,
Nec pariter variat, reparando cornua, vultus.
Aspice, quàm pulcra, rutilantia lumina fundat,
Quàm rosea facie, discedens fratris ab aula.
Hanc infauista dies horrentibus occulit vmbriis,
Cum radijs formose tuis iam cepit Apollo,
Inuolui Chiron, fulgente absconditus igni.

Eloquar, an præstat monitis imponere finem,
Vtilibus monitis, tam fida mente profectis?
O stupor, ô mores, nulli dum frigore membra
Soluuntur, sed abit temere vox sparsa sub auras.
Nil moror, vt cladis prænuntia signa futuræ

Prætereat

Prætereat cæca mersus caligine mundus :

(Forsan & hanc affert pœnam caligo Dianæ :)

Felix, & sapiens tamen, impendentia cernens,

Atq; cauens : de sublimi ceu turre ruinam

Prospectans, caram prolem eripiensq; periclo.

Sic ego lugubris, stridentis more cicadæ,

Quam terit immitis compressam calce Viator:

Non cessabo gemens querulum disperdere carmen.

Forsan enim mea Musa, tibi non cuncta peribunt

Vota : datur tandem miseræ vindicta cicadæ,

Dum gemit, & longos soles iam condere inani

Visa fuit strepitu, pressam post Iupiter audit.

Quanquam non diras, non imprecor impius ore,

Sed metuo potius, tibi si cumulare furenter

Diuinam pergas iram, ne sensibus imis,

Expertus, risu quæ nunc miser excipis alto,

Percipias sero tandem, me vera monentem.

Infelix, cum nulla aderit medicina doloris.

Eripitur subito fraterni luminis vsus

Lunari radio, terræ nox incubat atra.

Quis neget, inquis, idem toties ab origine mundi

Conspectum? tremis ergo, quod vsq; recurrit, & olim

Accidit, atq; hodiæ natura urgente necesse est?

Ne pueri, ne talem errorem inducite menti.

Exitus infandis cœlestia sæpe probauit

(Secula prisca fidem poscunt,) præsagia damnis.

F Quin

Quin mitto veteres, quoties iam vidimus ipsi
Haud ætate graues, micuisse vel æthera flammis,
Vel nigra Phœbum mœstam ferrugine frontem
Prætextum, simili vel tectam nube Dianam?
Ast impune tamen nihil horum vidimus ipsi.
Quid nisi cæcus eras: sternit Mars fortia dudum
Corpora mille foris, putrescunt cætera tabo.
Scilicet euentu toties sunt sidera cæli
Nacta fidem, quisquis rides præsagia cæli,
Dixerit insanum te etiam malesanus Orestes.
Quî tamen effugias damna, aspera damna docebo:
Conuersus leuam ne differ ponere mentem,
Si sapias, exutisq; novos age moribus istis
Indue, qui deceant veræ pietatis amicum,
Nec sint indigni profitentis nomine Christum.
Interea quoduis tentare nefasq; scelusq;
Dirum illud monstrum, quo non mortalibus vllum
Tristius in lucem Stygijs sese extulit vndis:
Auri sacra fames, ærugo & cura peculi,
Argenti rabiosa sitis compellat auarum,
Præcones sacræ vocis, diuûmq; ministros
Spernentem, miseri venas dum vellicat Iri,
Non missura cutem, nisi plena cruoris hirudo.
Diræ etenim hunc post terga manent, et Erinnyes atræ,
In fasces sibi dum tot colligit, atq; reseruat
Pœnas, heu pridem meritas, nondumq; solutas.

Fallo

Fallor, an inferni iam iam rapietur ad orcum,
Præcipitatus aquis Stygijs? Vbi Tantale strides,
Et male transactæ mœrens tibi tempora vitæ,
Quæris aquas in aquis, fugientia pomaq; captas.
Hanc feret argenti sitis, insatiabilis hydrops,
Nil nisi diuitias malesuada cupido tenendi:
Hanc feret, (& merito:) meta sine temporis vlla,
Impositam capiti, Styge cum Plutone, coronam.
Nam quibus illapsum est semel hoc in viscera virus,
Et quorum hæc vexat mentes vesana libido,
Vt qua fraude, quibusue dolis, per fasq; nefasq;
Vndiq; fallaces, properent corradere nummos
Cunctaq; post habeant positis in fœnore nummis,
Vt quibus est nummus vita iucundior ipsa:
Næ magno in vitæ miseri discrimine viuunt.
Namq; sitim rabidam nummi restinguere paucis,
Paucis hanc animæ licuit deponere pestem.
Quin virus, blandum reliquos subito occupat artus,
Progrediensq; ipsum cor inficit, atq; trucidat.
Tam Satanæ nullus labor est irrepere nassam,
Tam Sathanæ labor est ingens euadere nassa.
Sed cesso precibus longos præcidere fletus,
Spemq; metumq; inter dubius, pia fundere vota.
Summe pater, summi moderator summus Olympi,
Quem penes arbitrium est, & vis, & norma regendi
Noxia fata, iterum pauidam terrentia turbam.

F 2 Astrifer

*Astrifer ipse polus cui paret, & humidus aër,
Quo duce cuncta ratos motus, & sidera leges
Seruant, perpetuoq; absoluunt tramite cursum.*

*Tu fati Dominus, nullo tu claudere fati
Carcere, solis equos tu plenis cursibus aëtos
Stare facis, laxasq; potes dare rursus habenas
Tu saxi in morem rapidissima flumina sistens,
Hos siccos transire iubes, hos obruis vndis.
Tu facis effœtas fœcunda prole parentes.
Tu proprio nutu moderaris, & omnia seruas.
Ergo præsentem genitor mitissime cladem,
Tristibus his fatis contraria fata rependens,
Mitiget ardentis tibi storge innata fauoris,
Inq; genus nostrum non fictus pectoris ignis.*

*Nate Deo, supplex pariter tua nomina posco,
Quem mulcere penesq; iras, & tollere patris.*

*Pro gregis intercede tui pie Christe salute,
Vinea neu tanto fremitu vastantibus apris
Linquatur, sed pelle lupos, age pelle furorem
Immanis Turci, famulis extrema minantem
Christe tuis, nomeng; tuum non ferre parantem.*

*Tuq; prior seclis, ô sacratissime flamen,
Cuncta creans, & cuncta fouens, nil nonq; gubernans,
Egrediens ex ore patris, natiq; verendi:
Quam tibi comisit Messias protege sortem,
Semper & humanis fidus Paracletus adesto*

Pectoribus,

Pectoribus, seu consilijs, seu robore cordis,
Præsentiq; opus est animo, seu mente quieta.
Vnice tu trepidos ductu, auspicioq; gubernas.
Nec patiare sacri diuina oracula verbi
Blasphemata offundi Geticæ caligine gentis.
Tu pavidis robur, tu murus abeneus esto.

Nunc vnum compello Deum, tria numina iunctim.
(Nam Deus est vnus, patefactus in ordine trino
Omnipotens, sapiens, Deus optime, maxime, fortis,
Et iudex, sine fine Deus, sine principioq;
Perpetuo qui sceptras tenes, qui fulmine terras,
Verax, viue Deus, qui res hominumq; Deumq;
Æternis regis imperijs, moderator & Vnus,
Et trinus, cum progenie, & cum flamine sacro,
Æquali venerande pijs neu dispare cultu.
Qui mare, qui cælos, qui terras numine torques.

O gentis miserere tuæ, quæ prælia tanta
Pro grege, proq; sacra diuini numinis ara,
Et pro lege tua, pro nomine deniq; nati,
Sustinet, atq; petit pulcras per vulnera mortem.
O parui miserere gregis, paruaq; Sarepta.
O populi miserere (potes nanq; omnia:) inermis.
Consolare inopes, oro, succurre relictis.
Respice, parta salus quorum est tibi sanguine Christi
Sin immota manet sententia vindicis iræ,
Siq; (videntur enim:) sunt tristia vincla timenda,

F 3 Cynthia

Cynthia ferrati dum carceris occupat antrum,
 Non procul à sæui nodo, caudaq; Draconis.
 Quicquid id est, soli tibi notum, cætera nulli:
 Haud pater, haud caram, per tanta pericula, nati
 Tendentem sponsam, per tot discrimina rerum,
 Ad cæli dulces sedes, ubi fata quietem
 Ostendunt, sæui patiaris ab agmine Turci.
 (Sæuit enim, dirasq; minasq; ad sidera iactat:)
 Abduci pater, heu vinculis, & carcere pressam.
 Quin omen caput ipsius voluatur in hostis,
 Ut canis iste ferus tercentum vincetus ahenis
 Post tergum nodis, sero mitescere discat,
 Atq; volens nolens composita pace Tyrannus,
 Arcta constrictus tandem compage quiescat.
 Incassumq; intus fremat horridus ore cruento,
 Vindictam infido vanam sub pectore versans.
 Crudelis, scelere ante alios immanior omnes.
 Sic tua progenies, nos tantis casibus acti,
 Casibus erepti tantis, tantisq; periculis,
 Quæis pietas cordi, velut illibata puella,
 Saluis semper erit: duplices ad sidera palmas
 (Cum dabis optatum finem rex magne laborum:)
 Iactantes, dignos grati referemus honores,
 Votaq; soluentes votis cumulabimus aras.

Η ΕΚΛΕΙΠ-

Η ΕΚΛΕΙΠΤΙΚΗ ΠΑΝ

ΣΕΛΗΝΟΣ ἔσται τῆς Σελήνης ἔ-
πεχέσης τῷ πεμπτηκαδεκάτῳ σχεδὸν ἔ-
παύρα μοῖ-
ραν, πρὸς δύσιν ἤδη κλίνοντ' ἔ-
ἡλιακῆ Φω-
τός, ἐν ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ Ἰπὶ εἰκάδι, μηνὸς
πανενψιών, ἔτος ἀπὸ χριστῆ ἔ-
κυρίᾳ γενέσεως,

α φ ξ ε.

Ἡνὶ δὲ Ἰπὶ τραφεράς ὄνι χέτλιά τ' ἔργα, καὶ ὕβρις,
ἀνδρὶ γυναικί, νέω, πᾶσι μέμηλε βροτῶν.
ἔδε τις ἐστὶ θεῶ ἀλέγων ὄπιν, ἔῃ ἱεμισαίς
ἡρα θεῶς, ἀγίων ἔῃ δίκαια λόγων.
τίς ἔῃ καὶ ἔχ' ἱερεῖς βλάπτει σκολιῶς ὀνοτάζων;
τίς ἔῃ ἀπὸ γλώσσης ἀιοχρ' ἀπέχων ἔπειτα;
ὡσδ' ἄθεοι Διὸ γαστρί βίον, καὶ ἀκηδέα πάνπαν,
τῷ νέμεσις κε φέροι, θυμὸν ἔχουσι χολῆς.
ἦν δέ τις αὐτῷ ἀγνῆς διδαχῆς νόμον, ἠὲ ἔφετμα
λάξ ἐπέβησε πατῶν, ἄφρονοι λύσση ἀνῆρ.
ἔτ' ἔριζηλωτὶς ἀνῆρ, παγχερήσιμ' ἔτ' ἔτ'.
πᾶσι δεκεῖ ἡμῆς τ' ἄξι', ἠὲ κλέεσ.
μέμφοντα δὲ ἄρα πᾶντα βιοσῶον ὑψιμέδοντ'
βάζοντες χαλεπῆς χριστῶν ἔπειτα ΛΟΓΟΝ.
οὐδ' ὅσοις Ἰπὶ θοῦτο κελεύσασιν πνεύματ' ἀγνῆ,
ἀλλ' ἄρετῆς μάλλον τῷ κακότητ' ἀφίλειω.
καὶ θεῶν ὡδὲ τίσοι πέλας ἔῃ πρὸς ἠνγ' ἀποβλέψης,
δωροφάγοι, πρᾶτ' ἡ πᾶς ἔῃ ἄρετα κέλαξ.
ἀιοχίτως γρηγόσκοντασδ' ἀπίσοι τοκήας,
σοκ' ὄπιν ἔτε θεῶ εἰδότες, ἔτε βροτῶν.
ἦν δέ τις ἀμωλακίησι βιάζετο πλεῖστον ἄλλον
χέτλι', ἀδύ γε λά, ὡς καλῶ ἔργματ' ἔπι.

F 4 ψδδεδδ

ψυδάδ' ἀντ' ἀτρεικῶν ἀγαπῶσιν ἄμ' ἐνὶ πάντες,
 καὶ κρινεσι νόμον ταῖς σχολιαῖσι δίκης.
 τὰς πόλις ἢ δόλ' ἔκατέχθη, ἔσ' ἀτάσθαλ' ὕβρις
 ὥστε δι' ἀλλήλωντ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχθη.
 κύπεδ' ἢ ὀπίον ἔμδρ' ἴνα, ὅτι εἴ αἰδώς,
 τοῖς σεμνοῖς ἀνέρων ἀλλὰ τάδ' ἀιχρὰ πρὲπθ'.
 καὶ τίς ἔχων γλώττης ἑκατόν τ' ἄπαντα διύαιτο
 εἶδεα τῶν ἀδίκων, ἐξαγορεύμεναι;
 τῶν δ' ἄργαλέων, δηνῶν τε μέγιστον ἐν οἷον,
 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην δόξα ἴσ' ἐξαπατᾷ.
 ὅτι μὲν εἰς ἀφρονον ἀπεύδθη τῶσα, πάντες ὄρωμεν
 ἢ ἢ μίᾳ ὄρμηι καρφέμεναι πενιχρὸν.
 πάντ' ἀχάριστα πέλεθ' ἐπὶ ἢ πλεονενλικὰ πάντα,
 δίψαλέω χρυσῶ μαίνεθ' ἄπας τε πόθω.
 αἴψα δ' ἔρωσ' ἱμῆς πλεστευῶνι κάκισθ' ὀμαρτέῃ
 καὶ τύφθ', ἔμμηθ' ἢ χεῖρον ἔχθη αἰδέης.
 τῶν οἱ δ' ὀσεβίας μέλεθ' ἔποτε, ἀλλὰ ἢ ἡμαρ,
 καὶ νύκτωρ πλεστ' κῆρ φρεσὶν ἔλδετ' ἐνι.
 δητὰ κυλοιδιόων ἢ ὕπ' ἀργύρεθ', ἐνθα, καὶ ἐνθα
 μοχθ' ζοντ' ἢ νόον ῥίπθ', ἰδ' ὄμμαθ' ἔθ'.
 ὄφρ' ἀδικαὶ εὐρείσκη ὁδὸν σωρεύμεν ὄλβον,
 πάνθ' ἔλαχεν ἀπάρθ' ἢ καὶ τὰ παρόντ' ἢ λιπών.
 οἴθ' ἐπεὶ περὶ διδῶσ' ὄρνον ἴσ' φεῦγε στρατηγός,
 δὴ λὸς παρσάττω, χῶρον ἰδ' εἰς ἀφείσ.
 ἢ ἢ φιλαργυρίη κακόχαρτ' ἢ ἀπ' ἔργα ἐρύκη
 ἀνδράσ, μὴ ἢ εἰς κροσμεν ὦν τὸ λάχθ'.
 ὥστε ἴσ' εἰ περὶ μικρῶν τοι ἀκέρμεθ' ἔξετο ῥᾶκθ'
 μιοθ', νυῦ πωλεῖ ἢ νίδε, πορφυρέαν.
 καὶ φήσω ἢ ἐγὼν θνητῶν περὶ κυμινοπέσις.
 οὐδ' ἔξεστιν ἐμοὶ χετλίς ἄνομ' ἰδεῖν.
 ἔσ' φιλόμυσθ' ἔων, καὶ τῶν μέλθ' ἢ καλὸν ἄσας,
 περὶ δ' ἔδοκει, πρὲθ' ἢ νυῦ χορὸν ἀονίδων.

ἔστι ἢ

ἔστι ἡ πωλητῆς, τριτάτῳ ἡ ἔγχε γοναῖκα,
λοιοδίον ἀλλοτρίαν δὲ οἰκάδε ἦγε πάρις.
λεπίος ἔλω τὸ πρῶσωπον δὲ, ἀυαλέοι ἡ κικίνοι,
ἄχρος, ἔσμικρος, μύσκακα δὲ εἶχε πολὺν.
ἐνδὲ δὲ αὖ οἰκύνεόν τε νόον, ἡ Ἰπικλοπον ἡδὲ
δυσδαίμων τεύξεν, λδραλέοντε πόπον.
ψυδέατ' ἐν γλώτῃ, πέλας, ὡς λάθη ἡπεροπέουσας,
ἄιμουλα κωτίλων, ἐνδοθι δὲ ἄλλα φρονῶν.
τέτω πτεύουσας χρυσὸν ἡς ἀμήχαν' ἀνήρ,
νόσφι, ἄτερτε δόλ' αὖ σωζέμεναι, κ' ἀπάτης,
νεσοκόμετ' μετὰ δὲ ἔχι μακρὸν, χρυσίῳ ἔκηλ,
θνήσκῃ, ὅδ' ἔχρυσὸν φησὶ λεληφέναι.
καὶ μόνον ἔχι φίλον, δρᾶξ' ὡς πολύδαρον, ἀπέκτα,
ἡ μὴ, τὰς τεύξεν φροντίδες εἰσι φόν' ἔχ.
νῦν ἡ δρῆσέυφ, καὶ ἔχῃ δὲ ἀκηδέα θυμὸν,
ὄρφακα ἀφραδίης τέκν' ἀλιτηγνόμῃ.
ταῦτά γ' ἰδὼν, τί πολὺς θυμάζων, πότνα σελάνα
πενθήρη ὅλ' αὖ ἔοσατο ἀμφὶ πέπλον;
αὖθρῶποισιν ἐπεὶ ζεὺς κήδε' ἐμήσαιτο λυγρὰ,
δὲ πότε ῥέζωντας δφνά, τὰ δφνά παθεῖν.
σὺ ἡ, τὰ δ' ἀσεβείας μέλ' δρ, πόνον ἔρρεο λεύσῃ
νηδύση φρίβης καρδία δργαλέον.
καὶ γ' ὅταν τριτάτη μίωος προσελδύσεται ἡὼς
φθινοῦτ' ἔχ, πτανῶν τ' ἄ νομ' ἔχοντ' ἄπο,
ἐς δύσιν ἡέλι' ἔσπασσ' ἡδρ, ἔω εἰσέλι δηρὸν
πότνα κασιγνήτῃ δὲ ὠκεανοῖο μδρεῖ.
ὄσον δὲ πέμπτον μέρ' ἡματός ἐς ἐν ὀπώρη
ἀνίκα ἡμερλὸν νίκαε φῶς τὸ κνέφας.
πτεπλήνας ἡ πέριξ σεῦ ἐν ὄμμασ' ἔπητα σελάνας
ἀμβαίον τὲ σέλας γ' ὄψ' ἐς ἀντολίω.
αὐτῇ σῶδεσμον παρὰ γαίτερον, ἐντα δὲ ἔρην
τῶν κατὰ βᾶσαν ἔχῃ φασὶ δρακοντογενῆ.

G κηλίσδ'

κηλίσσῃ ἐμπεσῶσα θεῶ σκοπέεσσα θολῶ
κύκλις ὅλον τὸ δέμας, χ' ἡμισὺ παμφόειον.
καὶ τότε ὑδροχόον μὲν ἐν ἔρανώ' ἄρει ἰδήσῃς
σημεῖον κατέχῃν σὴν κ' τῶν κορυφῶν.
αἰγόκερωσδ' ἔσται κέαρ ἄρυμέδοντ' ὀλύμπας,
θῆρ νεμέασθ' λάχθ' νυκτὸς ἔχῃ μέσσητον.
δωρῶπησδ' ὠροσκοπέων, διόθεν, προφανείτη,
τῶς ἀρπαχθείσης, ταῦρ' ὄχημα κέρως.
ἀνδράσ' οἰζυροῖς εἰσὼν ῥοδοδάκτυλον ἦσαν,
ἢ μαλλὸν δνοφεράν, δφνάτε λαμπροδύλω.
τῆσδε κασίγνητ' Φοῖβ' χρυσεῖ' ἀπέλλων
τ' ἀντία δυσομδύκ σκορπίε ἔξῃ ἔδθ'.
τῶς δέκα, κ' πίσυράσθ' ἀμφω μοίρας προλιπόντε,
καὶ πέμπτης πλεον ἢ πρὸς ἐπεχόντε μέσον.
τόνδε γέροντα κρόνον κακοδαίμονα παρθέον ἰοχθ,
δώματι ἐν μεσάτε, γῆς ὑπο, νυχθερινῶ.
ἠδ' ἀγαθὴ κύπρις τύχη ἐς χηλας πσὴν ἔρψεν,
τρὶς τάχα χρυσοκόμη πέμπτην ἔχουσα μέρθ'.
Ζεῦσθ' ἴ' ἴω' ἡελίε ἀυγάζετα ἐν τὸς ὑγείας,
ζωὸ εἰλβονη ὁμῶ καὶ τῶ ἄρηι, πυλῶν.
ἠ' μὲν ἔρανώων ἀγ' αἰθέρ' ὑψιμέδοντ'
σφαιράων ἀκρεθῆς ὠ φίλε ἐστὶ θεοῖς.
ἀλλὰ τὸ τῶνδε τέλθ' μόνθ' εἶδεν ὁ μητιέτα Ζεὺς,
Ζεὺς γρετήρ, τέκνον, πνεῦμάτε, εἰς ὁ θεός.
τῶτ' καὶ σαφές ὄν, δῆλόν τέ σοι ἐκκορυφώσω,
νήπιε σὴ μ' δὴ βάλλεο φρεσὶ τέης.
ἔσται μὰν, ἀπὸς ἔοσετ', ἀδέλφια πάντ' ἀποτήτοις,
ἐχθρῶν τῶν ἀγαθῶν, καὶ κατεναντ' ὅλως.
εἰς τ' ῥέποντα κακῶν πέλαγθ' βαθύτ', ἀμφίρυτόντε,
Φεῦ τῶν συμφορέων, δφνά, ἔ' ἀνὰ παννύ.
καὶ τάχα μὲν νήφων τις ἀνῆρ, ἐνὶ σπώμασιν ἔπα
τ' ὄμματ' ἀσπύσσας οἰνοβαρῆ μαλακῶν.

ταῦτ'

ταῦτ' ἐνόησε, σφῶ καθιδῶντ' ἐνὶ κάτθετο θυμῶ,
ἴλαον ἢ) θεῶ ἀντιβόλησε νοόν.
ταῖδ' ἑτέρ' οὐκ ἀλέγξει, παθῶν ἢ τε νήπιον ἔγνω,
ἀλλὰ κακῶν ἀλκή μήτις ἔθ' οἱ ἔσεται.
ὥσε πρὶν αἰοδησιν ληψώμεθα, τ' ἄσεβες ἡμῖν
χριστέφιλοι μελέτω, κρηνὸν ἄγαν τε βίον.
πρῶτ' ἢ Φυομδρῶ ζητάντες Φάρμακα ἔλκη
ὦ κ' πῆμα τῶσιν πῶσοιμν δρχόμενον.
καὶ νυ δίκης ἐπακρόντες, λησώμεθα πάμπαν
ἀιοχροσιῶης, κακίας, ὕβριον, ἢ) βίης.
ἦν ἢ μὴ ὦ νδρωπι τὰ ἀτάδαλα μηχανόωντες
παυσόμεθα, ζα θεῶ πρῶτ' ἄθε πῦρ μῦρεον.
καὶ θεὸς ἐν πρῶτ' ἰδέσσι χολώμενον ἔξοχα θυμόν,
μείζονα τῶνδε κακῶν τρεῖς, τετράκιστ' ἐπαγεί.
λιμὸν ὀμῶ, καὶ λοιμὸν, δρέω στυόεντα ἢ τ' ἔργα,
νείκεα, καὶ πόλεμον, φύλοπιν, ἢ) μάχην.
καὶ τότε βλασῆσαι τὸ ἀτάδαλον ὕβριον ὄψα,
δυσσεβίαστ' δρετῶν ριζόθ' ἀπολυμδρῶν.
ὥς ἢ καὶ ἤρξεν, ἅπαντ' ἀπάτη τε, δόλοστε κατέξα,
οὐδ' ἔφυγῆ τολμῆς τ' ὑπερίδ' ἔσεται.
τίσ' ἢ κεν ἰατρῶν τῆς κερφονόοισι τρέποισιν
οἰσομδρῶ τέχνη δρέκιον ἄλκαρ εἰς;
τίς σφαλερόν δ' ἀφέλοιτο κέρον τέκος ὕβριον αἰνῆς,
τίς τέρψιν ἢ κακῶν γηγνέεσσι βροτοῖς;
οὐδ' ἢ νόμος Φαῦλον διαλύσθ' ὁ σρεψοδικίης
ἢ δ' ἀγανοφροσύνη ἔσεται ἀντὶ δίκης.
ἀγνοίη ἢ χόρον μεσάων τεχνολέτῆρα
τρέψα, παιδεία ζυὸ πόλεων ἀγαθῆ.
ἔσατε ἢ κακῶν, ἢ δφνῶν ἀνοτάτων ὡς
εἶδεα σκληρὰ πέλα, ἐνόματ' ἢ ἐγνή,
ταῖδ' δ' ἀπέρηλον οὐκ ἔσεται, ἢ) ἀγδυσον,
οὐδένον ἔσομδρῶν ἢ κακόφρων γρηῆ.

ἀλλὰ σὺ οἰκτιρμον παῖτερ ὦ θεε, ὦ θεε σῶτερ
χριστέ, σὺ δὲ ὦ ἅγιον πνεῦμα, μόν, οἷε θεός.
σοὶ ἴλαον ἔχε καρδίω, ἢ θυμὸν ἀμοίβοις
ποσατίας δέλοισ ἀιοχροσιώας πάλασιν.
καὶ χαλεπὴν ἴπτι θεῖς ποτε τοῖς ἀδίκουσιν ἀμοίβαν
αὐτ' ἔργων σφετέρων, σὺν ἐλέειρε κτίσιν.
σοὺ δὲ ἴπτι σέο λόγῳ χάριτ' ὦ πρῆμονι κῆρ
ἐλπιμύρας ῥύσας, ἐς μετένευκε πόλον.

τῷ θεῷ δόξα.

**IN VITAM SEU MILI-
TIAM SCHOLASTICAM: CARMEN**
PRAEFATIONIS LOCO RECITATVM A QVODAM
discipulo, in examine Scholastico Vernali Anno LXVIII.

Serueste ad D. Barthol. III. Ca-
lend. Maias.

Ἐν τῷ θεῷ, ἀνευ ἔ' εἰδὲς Ὀτυχεῖ βροτός.

SAcra nouenarum tenui delubra Sororum,
Militiamq; gregis, qui Palladis incolit arcem:
Quo duce, quos saeuos aduersus militet hostes,
Et quæ sint teneræ subeunda pericla cohorti,
Aggredior breuiter, (si fas:) exponere versu.
Tu modo Rex superum feliciter annue ceptis,
Ut tibi grata canam, totiq; salubria vitæ:
Totq; virum circumfusæ toleranda coronæ
Doctorum, studijsq; & moribus apta iuuentæ.

Tuq;

Tuq; vel imprimis des hæc in carmina vires
Nate DEO, magni soboles ô magna Tonantis,
Per quam dicta patri est hæc machina totius orbis.
Dexter ades, roburq; tuis infantibus auge.
Fac λόγῶν sancte tui sint rore salubriter oris
Sparsa, salutari pietateq; carmina tincta.
Ne quid ab infantis malè prudens excidat ore,
Quod tua non sapiat diuini oracula verbi.

Si tamen hanc pueri maiorem viribus, ausus
Suscipere, haud digno balbus deduxero versu
Materiam: ô virtute viri, meritisq; fideq;
Tum cana pietate graues: audacibus ausis,
Candoris memores, ignoscite: & auribus æquis
De tantis puerum CONANTEM dicere rebus,
Exaudite precor, mentemq; adhibete benignam.
Non me vexat enim laudis vesana cupido,
Nec leuis ingenij tenet ostentatio mentem,
Sed monitis æquum est fidi parère Magistri,
Vtilibus monitis, tam fida mente profectis.
Nam parère, quibus parendum, est maxima virtus.

Ergo poli Doct̃or, quo non sapientior alter,
Progrediens ex ore patris, natiq; verendi,
Spiritus alme Deus, nostris allabere ceptis,
Tu quoq;: dans animis motum, rebusq; vigorem.
Me præceptoris pia iussa capeffere fas est,
Tu calammum balbæ stridentem dirige linguæ,

G 3 Per te

Per te etiam balbi non importuna loquuntur.

At quis erit tandem tibi stulta calumina finis?
Quis modus infandi, quæ spes, quæ meta furoris?
Dum vomis in doctas fœdissima probra Camænas,
Suspectasq; facis, qua fraude, quibusq; nefandis
Insidiosa dolis, TENEROS auertere tentans.

Iam carpis vacuum, tanquam illaudabile, tempus,
Quod Musis datur: hinc vanas sine fruge Camænis
Tractari nugas, pleno mentiris hiatu.

Deniq; nil unquam tibi visum insuauius æui,
Magnarum suavi quàm quos indagine rerum
Otia delectant animos, & amæna voluptas.

Nos tamen hos ipsos facimus non vnius assis
Stentoreos sine mente sonos, & inania verba.
Haud etenim vanas sic raptat opinio mentes
In ficta, vt fucum fieri patiamur inertis
Clamorum strepitu: firmis rationibus armat
Nos ratio: firmosq; facit: Quid castra Minervæ,
In quantum distent reliquis à fecibus: atræ
Quantum noctis habet nimirum ianitor orci,
Ad Stygias inhians tria CERBERVS ora paludes,
Splendida flammantis, si respicis atria Phœbi.
Haud siquidem est alius vitæ sublimior ordo,
Quam qui cum Musis clari incolit atria Phœbi.

Edocet id primi cœlestis origo parentis:
Edocet erepti medijs ex faucibus Orci,

Tartareoq;

Tartareoq; lacu, tua per sacra vulnera Christe:
Edocet arce poli venientis gratia flatus.

Nam si vera canit mentiri nescia vatum
Musa: rubescenti genitum tellure parentem
Humani primum generis, sub imagine parua
Effigiem retulisse Dei, formamq; creantis,
Infirmo magnumq; habitans in corpore Numen:
An dubites, nostri quin deditus agminis ordo
Diuini studijs verbi, mentisq; paternæ:
Præstita vota DEO, quæ, quomodo, quando probentur:
Quos sibi deferri cultus, quos laudis honores
Expetat ipse PATER, qua sit pietate colendus:
Talibus, an dubites, studijs quin deditus ordo
Ordine sit reliquo vitæ præstantior omni?

Nam quocunq; oculos veritas, hæc vltima meta est
Humani generis, supremæq; linea: summus
Quam pater ipse homini præscribens, sensibus imis
Abdidit, atq; ideo diuinæ contulit auræ
Particulam, ne quid potiusue, priusue putemus,
Quam quo sit iusto venerandum numen honore.

Ast minime extendunt hanc (inquis) vela Camænæ
Ad metam, sed mille modis deflectere cernes
A vero, si prisca libet reuocare Lycea,
Longius & ritus voluendo mouere Sacrorum.

Non equidem inficior: doleo magis, atq; tenebras
Deploro, sapiens quibus olim merisa vetustas

G 4 Vixit:

Vixit, at iccirco, pede conculcare Camænas,
Ingenuasq; artes : furor est insignis, & amens :
Nec simplex (mibi crede :) nefas, sed morte piandum.

Nam Musæ quamuis iter haud ad sidera monstrent:
(Propterea nec enim Musarum discimus artes :)
Sunt tamen ipsæ artes de vero rite docendi
Instrumenta Deo, deq; alto tramite cœli.

Sola viam monstrant diuini oracula verbi,
Ianua quæ cœli pateat mortalibus ægris
Ad dulces patriæ sedes, vbi fata quietem
Ostendunt stabilem, post tot discrimina rerum.

Sed Philo quam Sophiam celebrant, habet organa
Ordine, perspicue, ne quid desit, vel abundet, (recte
Deniq; perplexis ambagibus absq; docendi:
Ut sit quisq; poli vero de tramite certus.

Incaustum siquidem cœlorum regna patebunt,
Atq; polos noua scandendi concessa potestas,
Portaq; clausa, viris ad sidera celsa reclusa:
Ni fuerint, homines de relligione docentes,
Monstrantesq; viam. Vulgi quia lubricus error
Pronum iter ad lapsum, tenebrosa per auia ducit.

Quale sub autumno, somni crescentibus horis,
Pauperie, atq; fame pressus si forte viator
Carpit iter noctu, dubius quibus orbis in oris,
Nubibus obducto Ioue sub, iactatus, oberret.
Nuncq; viam manibus, pede nunc vestigia summo

Palpitat

Palpitat explorans, hinc, atq; hinc vndiq; septus
Horrendis tenebris, densa & caligine rerum:
Sollicitus, loca qui teneant, homines ne, feræne,
Cum subito emicuisse facem conspexit, & igni
Eminus accenso properans latatur inani:
(Infelix :) fatuo donec deceptus ab igni
Vel perit in fouea, vel gurgite mergitur alto.
Nam dum fallacem vestigia flectit ad ignem,
Incautusq; facem sequitur per opaca locorum:
Flamma rotata fugit nunc huc, nunc mobilis illuc:
Nec prius extinctum volitans per inania lumen
Constat, in exitium quàm traxit pone sequentem:
Sic leuis errantes erroribus implicat error,
Nec prius absistit, quàm victor perdat vtrumq;
Dum cæcus cæcum, stolidus dum ducit inertem.
Nec me illi doceant, quos cum tempus iubet, aut res
ὄργιστον, sacra dilacerant oracula vatum,
Non secus, ac catulos cernis conuellere pannum
Mordicus, aut laceras miserè discerpere vestes.
Vtq; cocus, malè qui didicit præcepta secandi,
Articulos si quando rudis dissoluere nescit,
Dissecat: & casu methodi præcepta refutans,
Robustos præfert artus rationibus artis:
Sic multi vanis bibulas clamoribus aures
Plebeculæ complent, dant ex fulgoreq; fumum,
Non lucem: male dispositis qui currere remis,

H Quodq;

Quodq; parum norunt, alijs proponere tentant:
Carbones vice thesauri, pro numine nubem
Complexi. Magno siquidem conamine nugas
Fumosi spargunt: ausi vel rodere Phœbum,
Musarumq; gradus, & doctas turpiter artes.

Quippe rudes, quam desperant pertingere metam,
Carpunt insulse sic liuida pectora produnt.
Et cum sint minime fidi: tamen esse videntur.
Nam fidos iactant, quibus est persuasio mentis
Vana: licet subsit ieiunis nulla suppellex.

Quisquis erit tali, (procul esto calumnia dictis:)
Ingenio male fecato, neu mente serena,
Fallor, an eruētans plenis temeraria tela
Buccis, ex spisso ceu, fulminat, aëre nubes:
Gesticulans digitis, tollens cristasq; superbus,
Verberaq; admiscens patruæ subatrocia vocis?
Hei mihi, quanta mouet de lana sæpe caprina?
Turgida præ nimio distorquens labraq; fastu
Suffenus, reliquos præ se stolidissimus omnes
Despicit, vt solus sapiens, ita solus ineptus.
Nanq; acie cunctos mentis se iudice vincit.
Vtq; sit ante alios vulgari acceptior auræ,
Proijcit immundis non debita balsama porcis,
Egregie gradiens super assentator aristis.

A quo quisq; sibi caueat, ceu peste, veneno:
Et quo maior erit, minus hoc sibi vendicet ipsi.

Haud

*Haud aliter siquidem tu parua Sarepta superstes,
Regnorum affigens scopulis Ecclesia nidos,
Stabis, & à fucis præsepia libera Christi.
Haud sanabunturq; aliter tua vulnera sæua,
Imperioq; lacer status ô Respublica toto
Si tamen imperij nomen sic pressa tueris.*

*Sed nimis ista scopo defleētunt, contrahere vela,
Inq; viam mea Musa redi, ne longius exi:
Fac tandem optato potiantur carmina portu.*

*Agmine Musarum non excellentior vsquam
Ordo, chorusue viget: famulantur cætera ventri,
Ars colit ingenium: tantum quod corporis inter
Extulit ossa caput, quantum polus altior orbe
Terrarumq; fretiq; & qui superuolat, ignis.*

*Ingenium pars illa fuit, spiramine vitæ
Quam pater aspirans, radijs cælestibus auxit,
Afflauitq; bonus diuini pectoris aura.*

*In qua perfectæ, si mens non læua fuisset,
Fulserat effigies, & sanctæ mentis imago.*

*Insidijs sed enim postquam est ommissa colubri
Integritas, caræ miseratus viscera gentis
Ipse Φιλόστυγος pater optimus, atq; hominum Rex,
Delicias te Christe suas descendere Olympo
Iussit, vt inserti tibi seruaremur ab Orco.
Nec mora, consilium magno compulsus amore
Qui dederas, fers auxilium: lapsisq; parentem*

H 2 Sanguine

Sanguine concilians, spoliis Stygis atria, Dite
Fortior: ereptosq; in sceptris priora reponis.
Pro grege sponte petens pulcram per vulnera mortem
Inde polos sublimis adis, tua prisca reuisens,
Ereptis leto membris, ruptisq; catenis,
Regna patris, qui cum moderaris, & omnia seruas.
(Tanta molis erat caelestem condere gentem:
Vtq; ratum sit opus, paracletum mittis ab alto,
Qui Stygium trepidos aduersus protegat hostem.
Hinc summi rursus patris instauratur imago,
Ingenioq; redit vis pristina, gloria, honosq;
Atq; noua pulsis tenebris mens lampade fulget,
Agnoscitq; DEVM, quem grata voce celebrat.
Talia cuncta probant, animam prestare macello
Corporis, obsessam torquentis carcere mentem.
Ergo iubent eadem stolidae praeferre Camænas
Plebeculae, cui sunt manus utraq; sordibus auri
Infossae nunquam mentesq; ad sidera tollunt,
Tantum oculis inbiant, Cæno lumbricus ut, auro.
Sola viris sursum vultus sapientia tollit,
Sordibus & spretis, animos docet astra tueri:
Dum reliquos occæcat amor sceleratus habendi,
Siue voluptatum, quæ captant, stercora, porci.
Adde quod humanam, fragranti nidore ab ara
Palladis exurgens, vitam se fundit in omnem.
Sicut enim liquidos stillantia Balsama succos

Illita

Illita temporibus, recreant caput, atq; cerebrum:
Spirituumq; modis miris, vt flammula luce
Plenior exultet, faciunt: sic ara Mineruæ,
Ambrosia redolens, fertisq; perennibus halans,
Semper odorato spirat fragrantia thure
Suauiter & reficit, ceu dulcibus, omnia riuus
Fonte Caballino deductis: limpidus vnde
Defluit humor, equi quem præpetis vngula rupit.

Accipit hinc thalamus, sua præmia iusta, parentes,
Oeconomosq; pios: hinc doctos curia Reges
Accipit, heroasq; ducum quos castra sequantur.
Scilicet Aönidum chorus hic quoscunq; colonos
Educat, & dignos ad munia deniq; mittit.

Ergo Musarum studijs, generosa iuuentus,
Dum potes, & licitum est, incumbere, nec aspera propter
Degener absistas, sed contra audentior ito,
Fortiter atq; breuem discendi vince laborem:
Si modo discendi labor est, non summa voluptas.

Constat enim, primos sese oblectasse parentes
Naturæ studijs arcana, & viribus ipsos.
Tum quoq; delicijs cum tot fruerentur in horto,
Quod polus astra rotat, quot arenas flumina lambunt,
Vere nouo patula numeras quot in arbore flores,
Nullus & humana quantas capit indole mentis.

Nam quid iucundum magis, ac penetralia rerum
Scrutari, mentisq; aciem res figere in imas?

H 3 Ni

Ni stupidis asinis stupidus magis esse labores,
Dum quasi cæcus abis, nunquam ardescisq; tuendo,
Infelix, viua non captus imagine rerum.

Aut ignauus, iners vtramuis stertis in aurem:
Plumbeus, haud quicquam donatus acumine mentis,
Quin nebulas oculis absterge, atq; altius vltro
Inquiras, auidus rerum cognoscere causas.

*Hic incipit
dissentia
non
uel 1.*

Heu mihi, quanta fuit primi sapientia secli,
In quo cana fides, populis, Astræaq; virgo
Iura dabant, patrio de more: furentibus armis,
Et Mauorte Deo, Ianoq; bifronte remotis.

Tum vigor ingenij, tum flos ætatis, & ipsa
Indita vita viris, tum summa modestia, summus
Tum pudor, ac pietas: tum sana in corpore sano
Mens erat, & Christo ceu viua sacella patebant
Pectora, quæ sancti lustrantur flaminis aura.

Tum sacra vidisses florere Lycea sororum,
Cantando longos tum vates condere soles.

Nam nisi quid toto naturæ ludus in orbe
Vnus erat? viua vitæ documenta beatæ
Gradæni pueris tradebant voce parentes,
Mulcebantq; animos, & cærea pectora dictis.
Ipse etiam ad mores teneris pectuscula matres
Primo informabant natis cum lacte decentes.
Haud tum dirus erat pœnæ metus ἐγγυδιώκτις,
Sed studium virtutis agebat ad optima mentes:

Pulsis

Pulsis è medio vitijs, vatumq; reclusis
Aris, atq; focus: populisq; sequentibus vltro,
Atq; volente DEO, ponentibus aspera corda.
Nam pietatis amor fasces, & sceptrum gerebat.
Ergò regnabat toto gens aurea mundo.

Ast hodie spretis Musarum pube, focusq;
Præponunt auri rabiem pietatis amori,
Instillantq; sitim nummi cum lacte parentes.

Proh dolor, aucupio teneris assuescere ab annis
Cogitur, & superos ex alto temnere natus:
Vt tantum cumulare per impia fœnora nummos,
Atq; animam lucro periurus vendere discat.

Ergò tot humanam modo vitam monstra fatigant,
Immanesq; feræ, quot summo gurgite fluctus
Oceanus tollit, si quando procella coorta est.
Ipsa gemit spoliata viris Ecclesia doctis,
Et proprio sentit natorum in vulnere pennas.
Pauperis ast Iri querulas comprehendere voces
Quis se posse metro speret? quem curta supellex
Hinc premit, hinc obstat virtuti angustia rerum:
Parte alia Crassi premit inclementia Ditis.

Ipse etiam queritur, rerum portenta potiri,
Ad stiuam, clauus, quàm res magis apta gerendas.
Degener egregia dum Baiulus imperat Vrbi,
Atq; sequi leporis coguntur signa Leones.

Heu mihi quam pauci Curij, vix vnus, & alter

H 4 Scipio:

Scipio : quis Fabij similis ? quis amantiſſimus equi,
Quam nummi, Veneris ſue ? fames ſedet improba nummi
Ad clauum, reliquo late Paris imperat orbi,
Aut Spurcus Cleopatra tuus ſine lege maritus,
Quos nulla afflictæ viduæ miſeratio tangit,
(Tantus habet mentes ſtupor :) oppreſſoq; clienti
Ærumnas duplicant : caſſa nuce viſcera Chriſti
Vix redimant, caſſa aut ſi quid nuce vilius ipſa eſt.
Turbantes thalamum : thalami quia fœdere ludunt,
Vt pueri aſtragalis. tum iactant cærea iura,
Quæ ſurſum citius contendant, atq; deorſum.
Sic etenim fauor ipſe rotat τετραγωνιον æquum.
Scilicet vt pondus propelli ſæpe globosum
Vi cernis ſurſum, quod ad infima ſponte recurrit
Obtreſtatores, qui debacchantur acerbe
In verbi nullo violandos iure miniſtros,
Lenonumq; artem quocunq; in fornice tractant:
Vtq; premant querulas per faſq; nefasq; Cicadas,
Sæpius ex Muſca plus quam faciunt Elephantum.
Quicquid id eſt, digna Nemēſis mercede reſpondet.
Nanq; datur tandem miſeræ vindicta Cicada,
Dum gemit, & longos ſoles iam condere inani
Viſa fuit ſtrepitu : preſſam poſt Iuppiter audit.
Tu puer à teneris culturæ aſſueſcito Phæbi,
Atq; aurem docilem monitis præbeto Magiſtri,
Munus vt impoſitum quodcunq; fideliter ornes,

In

In statione manens, nec linquens transfuga Spartam.
Sic Schola, sic florent Respublica, templa, Lycea.
Sic olim dabitur conuexi limen Olympi,
Sub pedibus, nubescq; et sidera celsa tueri,
Atq; sedere poli super alto vertice iustis:
Sic vitam superum perfusam luce perenni
Accipere, Heroasq; inter, gestare coronam:
Quam rex ipse Deum radiantis lumine Solis
Augebit triplici, famulo tribuetq; fideli.

S. H. 3. 6.

Felices animæ, quibus in penetralia Diuum
Scandere cura fuit: si vis tamen insite Christo,
Pars quatacunq; poli mansisse, & surculus horti
Ætherei, venerare Deum, (sic itur ad astra:)
Nec contemne scholas, quia sunt plantaria cœli
Deinde sacri vates quæ monstrant, arripe fila:
Hæc sequere, ad sedes ducent te fila beatas,
Ditis vt euadas fallacibus ex Labyrinthis.

Interea tamen hic non prælia pauca subibis.
Sæpe etenim (si parua licet componere magno.)
Duriter Aonia ad montes concurritur armis:
Nec multi ex Helicone, perenni fronde coronam,
Vulneribus vacui, partam sine clade reportant.

Ergo militiæ iam nunc assuesce Mineruæ,
Ire animis hosti in faciem puer esto paratus,
Fortiter & reprimas incursum, Palladis hasta
Vt tandem gestes partam cum laude coronam,

I

Atq;

Atq; Trophæa loces celebris præclara triumphæ,
Sed vix effugies infestæ tela sagittæ,
Ni prius insidias astuti, subdolaq; arma,
Tum gyros colubri, fraudesq; dolosq; latentes,
Atq; Italas artes, suffusaq; mella veneno:
Toxica ni teneas lethalia, milleq; formas,
In quas se vertit rabioso gutture Proteus:
Ipsam ni penitus, furiosum noueris hostem.

Ergo quis aduersus vigilet te semper in armis,
Accipe: non parua est sapientia nosse Tyrannum
Præuisamq; minus, constat, nocuisse pharetram.

Qui fuit alitibus Pluto de fratribus vnus
Principio, rex Tartareus, cæloq; sereno
Ortus, vt acceptas dotes effuderit vltro,
Aq; datore DEO dirus se auerterit hostis:
Et quibus aligeros in fratres horridus iris
Æstuet, inq; hominum miseros vt sæuiat artus:
Omnibus id notum satis, & meminisse necesse est.

Iam fremit æthereo deiectus culmine cæli,
Tectaq; senta situ colit, illætabile regnum.
Hic vbi forte datum est, tenebris torquere sub imis,
Heu frustra, & sero, vitæ commissa gementes,
Quos premit æterno damnatos carcere, manes.

Solus is erepto superis dominarier orbi,
Et premere imperio, somno, vinoq; sepultos,
Si qua fraude queat, iam tum tenditq; fouetq;.

Ergo

Ergo ferox nulli declinans lumina somno,
Vt Leo sæuus abit, ventris stimulante furore,
Per nemus, horrifonis rugitibus omnia complens,
Crudelis: ponitq; vago vestigia lustrò,
Deprensusq; ouibus tandem, custode remoto,
Irruit, haudquicquam misero latrante Lycisca,
Inq; pecus trepidum sitientia guttura pandit:
Sic Stygius coluber rictus diducit hiantes
In nostrum exitium, noctesq; diesq; palato
Absorbere auidus simul vno cogitat omnes.
In superos furij odij stimulantibus actus,
Vt regni tantum dilatet, & ampliet oras,
Atq; sibi multos socios paret ignis Auerni.

Progeniem sed enim Nympharum à sanguine duci
Audierat, verbo Stygias quæ verteret arces.
Hinc populum CHRISTO REGI, cæloq; sacratum
Exire, & laudes summi celebrare parentis.
Id metuens. Veterisq; memor iam fœderis icti,
Læuq; Psalmographi recolens simul omina vatis:
Vbera qui sugant, nec adhuc certo pede signent,
Sed titubante solum, vix dum garrire parantes:
(Psyttacus vt blaterans iterata vocabula reddit,
Haud gnarus rerum, quas garrulus egerit ore.)
Tanti euersuros imbelles atria regni.

Scilicet absurdum, valido non cedere inermem,
Aut timidos Damas acres superare molossos,
I 2 Gryphibus

Gryphibus aut rapidis pavidas certare columbas,
Aut spumantis apri vires effringere ceruam.

Sed tamen Ichneumon Crocodili viscera rodit,
Paruulaq; è medio tollit mustella Draconem.
Confundit molemq; Elephantis ridiculus mus.
Ipse etiam (nec vana fides:) exterritus acer
Infami Leo corripitur formidine, cantu
Auroram quoties audit prædicere Gallum:
Qui summo excubitor residet sub culmine tecti,
Atq; exporrecto disperdit gutture carmen.

Nec dum sub Christo tantillo, vulnera cladis
Acceptæ exciderant animo. Dux agminis idem est,
Omnis & in pueris fidi stat cura Magistri.

Quin videt aligeros tentoria figere circum,
Inq; aciem contra summo descendere cælo,
Fratres, pro pueris ad prælia cuncta paratos:
Quis quoties frustra, manet alta mente repostum,
Sit certatum odijs: iam certa per omina clades
Portendi similes: opus imi robore cordis:
Actum, ni caueat. Tristem cupit ergò ruinam
Auersam regno: sed aperto Marte pusillis
Occursare timet. potior sententia visa est,
Pectoribus teneris blandum instillare venenum.
Pro rigidoq; labore libidinis ocyus escam
Obijcere, & captis cæcas præstringere mentes.
Saga velut teneros cantando fascinat agnos,

Aut

Aut volucrem calamos inflando decipit auceps.

*Illecebris si forte potis superare cohortem,
Cassibus implicitamq; ferox abducere prædam,
Atq; duci spem conceptam subuertere Christo.*

*Nam quos rete fugat pisces, sæpe implicat hamus.
Nec raro effugiunt stridentis tela sagittæ,
Aëriæ, incautas quas post capit esca, palumbes.
Quippe, tenella, videt, quò sit procliuior ætas,
Quam rectis agrè monitis assuescere discat,
Despectæ quam sint Musæ puerilibus annis.*

*Ergo blanditias subito, Stygiasq; sorores,
Rex Erebi tenebris atris simul euocat omnes:
Pandoram, veneremq; vagosq; libidinis æstus,
Diuitias, & opes, irritamenta malorum.
Et tibi, quæ iuncta est, rabiose Cupido, voluptas.
Sirenesq; necem prædulci voce struentes.
Tum Scyllam, mare quæ Siculum colit, atq; Charybdim.
Gorgonas, Harpyas, Lyciam cum Sphinge Chimæram.
Et Circen, sata quæ vertendis Sole figuris,
In fædos hominum trasformat corpora porcos:
Omnes has Erebi tenebris rex euocat ater,
Infantumq; modos turbæ dat mille nocendi.
Ni faciant, docet imperij de fascibus actum.*

*Vix ea iussa dedit, surgit furor omnibus idem:
Ergò promptæ animis coëunt, opibusq; paratæ,
Vnanimesq; ducis mandata faceffere certant.*

*Insert ante alias se perniciosior omnes,
Dedita luxuries studijs ignobilis ocij.
Sed reliquas mundi superat regina voluptas,
Cui rabiosa libido, nihil moderabile suadens,
Addens se sociam, vesana pedissequa seruit.
Pone comes sequitur socordia prodiga rerum.
Proh dolor, à tergo quanta hæc trahit agmina secum.
Vera loquor, quoties Musarum paruus alumnus,
Discendi cupidus, castæ delubra Minervæ
Castus adit, subito doctis hæc fraudibus adsunt,
Atq; mouent omnem lapidem, si forte morentur,
Incautumq; dolis, superent, tollantq; veneno.
Sed tu cautus eas, nec callem linquito recti,
Et blandum colubri discas horrescere virus.
Ipse ego (namq; libet mirum proponere fando
Casum:) non pridem faciens iter, (ardua res est)
In biuium delatus eram: quò me pede vertam,
Quid faciam, quam ve ingrediar, quò semita ducat
Vtraq; subdubito. dextrum petit altera callem,
Scrupea, difficilisq; aditu: petit altera læuum,
Leuior, inuitans emolli cespitate plantas.
Hei mihi quàm varias nunc huc, nunc anxius illuc
In partes mentem rapio: cum se exhibet vltro
Fœmina virgineo vultu, sed fronte proterua.
Ac prior, heus, inquit, video te multa mouentem,
Vtri te credas Calli: quidnam anxius hæres?*

Hac

Hac sequere, hac brevis est via, lata, nec aspera eunti,
Læticia per me poteris gaudere perrenni.

Multaq; pollicitans, ficta dulcedine vocis
Permulsisse studet. Quid enim carpere iuuenta
Perpetua, studijs pallens, vanoq; labore?
Ver(inquit:) vitæ prodis florentis & annos.
Quid te ipsum maceras, nec mundi gaudia præfers?
Id superos credis curare? quid astra tueris?
Quidue incerta petis? quid curis membra fatigas?
Me sequere: hora perit, quam non beat alma voluptas.
Turpe metu puerum torqueri, frena iuuentæ
Libera debentur, properat canosa senectus,
In quam tu frustra mærentia gaudia differs.

Sic fata, incussit blandum sub pectus amorem,
Et stimulos liquit. Sed me veneranda retraxit,
Iussu missa polo Iouis, improuisa duobus:
Candidulis vlnis, leuiq; decentior ouo,
VIRTUS, quæ contra vultum demissa profatur:

O puer ô monstrum fugito, cane peius, & angui,
Mellea verba sonat, sed fel latet intus amarum.

Castra voluptatis vanæ quicunq; sequuntur,
Arctæ prorsus deflectunt tramite vitæ:
Facti degeneres Epicuri de grege porci,
In quibus humani nihil est, nisi corporis vmbra.

Quo diuersus abis imprudens? respice finem:
Virgiris oretenus facies, verum hispida in anguem

I 4 Desinit

Desinit horrendo sinuata volumine cauda.

Me cole, sanctorum pia me praesagia Vatum
Commendant pueris, & bis duo vulnera Christi,
Atq; cruore latus manans: & vota gementis
Matris, longa decem totos fastidia menses
Cui tuleras, castum recubans sub pectore pondus.

Sæpè quis ambages intrans, male cautus eundi,
Pronum iter ad lapsum graditur, clademq; perennem.
Nec facile est reuocare gradum: nisi prima retexas
Fila, solet longam scelerum pertexere telam.

Disce timere Deum, qui cernit vt omnia iustus,
Sic nunquam duro patitur sine verbera fontes
Pænarum, vindex, impunes claudere vitam.

Nam lento licet ira gradu procedat, in ipso
Sæpè tamen NEMESIS sceleratos opprimit actu.
Aut certe duplici tandem vibice flagellat.

Ergo caue obsequium præstes ductoribus istis,
Non leue iudicium, nec futile nanq; deorum est.
Hei mihi quot memini petulanter spernere diuûm
Leges, atq; minas, præceptaq; fida parentum:
Quæis tandem implicuere gulam (miserabile) funes
Carnificis, sero cum vitæ turpiter actæ,
Disrupta ferula, duris post terga catenis
Pœnituit vinctos. docuit sic exitus ingens,
Quàm veneris longe præstent mea castra furori,
Atq; voluptatis, quam iactitat ore, quieti.

Rumpe

Rumpe moras, cape saxa manu, cape robora : blandū
Quam prius aspergat tibi VIRVS, deijce pestem.
Nullus enim Sathanæ labor est irrepere nassam,
Ast semel illapsis labor est euadere nassa.
Degeneres animos stupor arguit, exere vires.
Ardua principio videor proponere vitæ
Prælia, victori sed præmia larga repenso.
Nec tibi, (quid trepidas?) oneri sint Palladis arma:
Nam ^o ^o ^o spolijs olim victricis onustum
Ad fines patriæ dulces te castra remittent.
His ego permotus iam carpere desino læuum,
Ad dextrum rediens, casta præeunte Minerva,
Virtutisq; sequor callem non passibus æquis.
Sed tibi curriculum vitæq; operumq; Mineruæ,
Quo sine nil ceptum cedit feliciter vnquam,
Christe Dei fili trado, tu dirige gressus
Vnius ad laudes, quem mens colit ordine TRINO
(Nam Deus est vnus, patefactus in ordine TRINO.)
Tu famuli sis Christe tui dux, fautor, & autor:
Tu sis alueoli custos, tu maximus Heros.
Pelle lupos, tu pelle sophismata, pelle cothurnos.
Ne frugi noceant rixarium discute ventos:
Reijce spumantes doctrinæ à floribus apros,
Hæreticos, inspiratis à flamine cæli,
Spargentes paradoxa furenter, & absona verbis.
Dum sacros inter latices sibi somnia fingunt.

K

Et fodi.

Et fodiunt scædas viuo pro fonte lacunas.

Deijce pontificem Sathanæ, ne se inferat astris,
Tercentum raso, statuis, qui vertice, diuûm,
Obtrudens auro cælum venale, Deosq,
Immolat, & Protei formas se vertit in omnes.

Ipsè gubernaclo subeas dux, ipsè Magister.
Inprimis Turci ne differ frangere vires,
Et rabiem effrenem, tibi qui Sanctissime Christe
Expuit in faciem, blasphemog, obijcit ore,
Insultans presbis, quasi non, qui nomen honorant
Christe tuum crucifixe, queas succurrere seruis.

Tu nostris furias Deus à præsepibus arce,
Quæ mare, quæ terras, quæ motibus astra fatigant:
Vt breue sit spacium, composta pace, quietis:
Dum leuis Halcyone positus in littore Ponti,
Tot seuos inter fluctus tumidasq, procellas,
Pignoribus, pullos excludat, & incubet ouis.

Tu rege iactatam Cymbam, ne rupta fatiscat,
Protege, conserua, paruam defende Sareptam:
Vt sint, emeritis quos subroget vsq, nepotes,
Atq, sibi semper succedant tramite certo,
Qui patris, atq, tuum, summi qui numina flatus
Laude vehant, casteq, colant, venerentur, adorent.

Fac nos particeps regni, fac Christe triumpho,
Vt tibi non fictis ^{et inuicem} grata canamus
Mentibus, & nostro tibi laus fluat ore perennis.

Vt fremat

Vt fremat infernus, rumpantur vt ilia Codro:
Dum modo spe messis ferus cludatur inani.

D I X I.

E X E M P L V M C O N S T A N T I N O P O L I T A N A E

T I S F I D E I, E T I N V O C A T I O N I S

ex xv. capite Matth:

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ασυφελῆ Χριστὸς καναναϊδὸς ἤνεσε πίσιν.
πῶς μόνᾳ χ' ἔν' ἄπορῶν χριστῶ ἑολπας ἀδῆνς

μετὰ φρασις τ' εὐαγγελίς.

Καὶ μὲ ταῦτα λιπὼν ἄγιον πέδον ἱεροσολύμων
ζυῶ πνυτοῖς ἐτάροισι θεῶ παῖς ὑψιμέδοντ'
χριστῆς, ἐς δ' ὑπὸ γῶν πόλεων Τύρου, ἠὲ σιδῶν
ἤλθε μέρη καὶ ἰδὲ κῆρ πίσι ἔμπλεον ἀγνῆς
ἵς με θεῶσαι γυνὴ πρᾶπίδεσιν ἐν ἀμφιμελαίνας,
οἶκον ἔασε φίλον καναναίης πατείδ' ἁίας,
ἀνοπαθῶντε βροτῶν θεῶ ἡα μελήιε Χριστὸν,
θεῖον ἰατρὸν ἑόντα τὸ γὰ μάλα γ' ἠ σάφα οἶδεν.

ὡς δ' ἐκείνον ἰδῶσ', ἀτρέμως ἄφαρ, ἀρραγίως τε,
δυσπλάγχυν παπίης θεῶ ἀντιβόλησεν ἔδ' ἁίς.

γῆσιε δαβίδος παῖς, ὦ φίλε χριστὲ σιῶνι,
ἁῖ ἁῖ ἁῖ, ὡς ἐμέθεν θυγάτηρ ὑπὸ δαίμοντ' ἀινῶς

οἰσπῆται συγεῶ, ἁῖ ἁῖ κακὰ οἶάτε, χ' ὅσα
πάσχι δ' ἄμυθῶν καὶ σιῶν δέ μοι ὦ φίλε Χριστὲ

ἴλασθ' ἰδῶν ἐπάτε κρείττ' ἔσθ' ἐστὶ μέγιστον,
χερσὶ κόρην σιβαρῆς ἀπὸ δαίμοντ' ὦ γὰρ θεῶ ῥῦσον.

ὡς φάτο ἀλλ' οἱ ἀναξ' ἀπεκρίνατο σὺκ' ἔπ' ἔην.
ἀμφιπόλων δ' ἱερὸς πελάσας χορὸς ἐννεπε μῦθον.

δέσποτα ὦ μεγάλιο θεοῦ μέγα τέκνον ἰησοῦ,

Κ' 2 παντόκρα

παντοκρατορ, μερόπεισι, σέθεν παρὰ γένεσι, χρισμῆν,
πῶ δέομεσ', ἀπόλυσ', ἡμῶν ὅτι κρᾶζι ὅπιδεν.

καὶ μισανθρόπω ἴνι ἀγρίω ἀνδρὶ εὐκίως
χριστὶ ἀμφόδομῳ πῶιον βαρὺν ἰαχε μῦθον,
θυμοδακῆ, τ' ἀλεξίκακον χρισμῆτορα κρύψας
ἐν πρᾶπίδεσι νόον γλυκερῆ βερίθοντα γαλήνη.
οὐ μὴ ἐγὼ, φάτο, εἰ πολυπλάγκτω τὰδ' ἐνὶ κόσμῳ
ὑμῖν πᾶρφμι, ἐπεὶ θεόπεμπῳ ἀπ' αἰθέρῳ ἦλθον,
ἢ μὴ τῶν περβάτων, ἅ, τ' ἀπώλετο, ἔνεκα παύρων,
τῶν ἐξ ἰσραὴλ κληθῆ θεοφιλιώτα οἴκα.

τὴν ἢ γυνὴ αἰῶσα λόγον βαρῦμηνν ἰησῦ,
οὐ μὴ ὅμως κρατερόν θεοπέθεα θυμὸν ἔασεν,
οὐδέ τι ἐψύχθη, μάλλον ἢ καὶ ἄσπον ἰῶσα,
πρὸς τε κυνῶσ' ἰκέλις, πρῆνῆσε ἐνώπιον αὐτῶ,
αὐτόθεν ἦν γοερῆ ὅπτι οἱ ἤγελλε οἰζυῦ.

ἀλλὰ σὺ ὁτρεύοις μοι κύριε, φᾶσα, ἀρωγίῳ.
δεύομαι ἢ γὰρ ἐγὼ σέθ', ἀνάξιθ' ἔσσι πρὸ, ἀλκῆς.

καὶ ἀπαμφόδομῳ βροτὶς ἀμβροσίθ' ὑψιθώκῳ
ἰαχε χριστὸς ἀναξ κρατερόνδ' ἵπτι μῦθον ἔτελλε,
μῦθον ἰεὺς πλερόεντ' ἐναλίγκιον ὄντα κεραυῶ,

οὐ θέμις, ἰθνηγρῶν, εἰ μὴ θέμις, ὧ γύναι ἐστίν,
οὐ ἢ καλόν, χρετῆρα λαβεῖν τὰδ' ἀπ' ἀλφίτα τέκνων,
ὡς περ κύνεσσι βάλη. τὸ γὰρ ἴσα κυνίδα ἱμᾶν,
καὶ τάχα φέρτερον ἦν, παῖσ', εἰ ἀσεβέστερον εἶν.

ὡς φάτο. ἢ ἔχου ἀκλινῆ ἐν ἤτορι πίστιν
αὐτοβοῇ δι' ἐῶν ἰδίαν θεὸν εἴλετο μύθων.

ναὶ δᾶν, ναὶ, τὰδ' ἔφη, μοι ἀληθέα πάντα ἀγόρευσας.
αὐτὰρ ὅμως ἀπὸ κυριακῆς πίπλοντα τραπέζης
αἱ τρώγασσι κύνες τὰ ψίχια, γαστέρι βρῶσιν
τεύγασσα μδροφκῆα. σφῶν δίκη ἢ τέτυκται.

καὶ τότε ἰησῦς κῆρ μέλιχον αὐτε φαείνας.
ὧ τρεῖς, καὶ τετράκις μάκαρ ὧ γύναι, εἶπε, μέγιστον

πίσιός

πίσις ἐστὶ τῆς Δένθ, εἰς πόσον ἔρχοι Ὀχῆς,
πάντα φέρει σε θέλω, ὅσα νῦν θεοδῆι φωνῇ
ἦτες. ἡνὶ γροῖτό σοι, ὡς ἐλπίζο αὐτῇ.
ἦ, καὶ καὶ φότερον θυγατρὸς ἔθεν αὐτίκα εἶχεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

δόξα τῷ θεῷ.

SEQUUNTUR EPITAPHIA
ALIQVOT EIVS
DEM AVTORIS.

K 3 ILLVS.

ΕΑΔΕΜ Ε
ΛΕΓΙΑ

IN HONOREM
PIE DEFUNCTAE DOMINAE,
GRÆCE ITA REDDITA, VT FE-
re verbum verbo respondeat.

Μαργαρίτῃ Ουγενίῃ ἀλοχῶ κωμαρχοῦ δρέστη,
ΒΑΡΒΙΑΚΟΪΟ δόμῃ ἀγλαῶν ἔρῃ ἔφυ.
Φεῦ ποταμὸς τρομέω τάλας ἐν σήθεσφι φίλον κῆρ,
ὧψ ἐμὲ σεῦ ποταμὸς μαψιδίως παράγει.

ἐκλάμπων χρῦσῃ χαρτέροσ ἐσθ' ὑάκινθῳ,
σώματι ἐν λιπαρῶ φαινεμύθηδ' ἄρετῃ.
ἔδομες ὑψιόμον πίπτον ὡς, χθαμαλῆς ἐνὶ ποταμῷ,
σώματι ἐκκοσμεῖν θηλυτεροῦν σε χορῶν.

ὡς βροχῆτῃ ὄρευσ πᾶ κάρηνα δ' ὑπέροχα ΡΑΜΒῃ,
εὐσεβίῃ μείζων ὡς πολὺ χρωτὶς ἔλω.
πίπτι ἢς πλῆρης, τῆδ' ἔννεμα ἔσπετο ἔργα,
εἰλικρινεῖ δ' ἄρετῇ ἔρ' ἀτάλαντον ἔχρη.

θρησκείας ζῆλῳ ἢ μέγας, πᾶδε χάρματα ΧΡΙΣΤΟΣ,
πᾶσι δ' ἐν αἰδίῳ ὁ ἔλπις δέηρε βία.
δεύτερον αὖ μελέδημα γλυκὺς ΒΟΛΚΜΑΡΟΣ ἀκρίτης,
καὶ μὲν ἴδ', τρίτατον τέκνα θεόσδοτ' ἔλω.
τῶν πυμάτιν δ' ἔτεκες πικρῶ ζυῶ μόχθῳ ἐλδοθῆς,
χ' ὡς θυγατῆρ τὸ φῶς, ΠΟΤΜΟΝ ἔπισπες, ἴδοι.

πατρίδῳ

PIIS MANIBVS
ILLVSTRIS, AC GENE-
ROSÆ DOMINÆ, DN. MARGARI-
TAE, NATAE EX ILLVSTR. FAM. COM. BARBIENS.
Dn. Volcmari VV. Com. Honstenij, & Domini in Lara, & Cletenberga,
coniugis: Anno 1567. 10. Martij, & III. Post VIII. par-
tum die, in vera fide, & inuocatione
F. D. pie defunctæ.

Margaris Honstenij Comitissuauissima coniunx,
Barbiacæ germen nobile stirpis erat.
Heu quoties trepidant tristi mea pectora motu,
Me quoties vultus fallit imago tui.
Gratior est pulcro radians hiacynthus in auro,
Gratior in pulcro corpore verus honos.
Vidimus, elatam velut inter gramina pinum
Corpore fœmineos te decorare choros.
Altius vt Rhambo Bruçteri montis acumen:
Sic animi pietas corpore maior erat.
Pectora plena fide, fidei fida æmula virtus,
Et simplex bonitas, vix habuere parem.
Religionis amor summus, tua gaudia Christus,
In terris tua spes Vita perennis erat.
Alter Volcmarus carus tua cura Maritus:
Tertia erat soboles erudienda Deo.
Et tua postremam saluabant funera natam,
Nata tibi vita hac carior ista fuit.

Deniq;

πατρίδ' ἄλλα φίλης τόσῃ κήδεο ἢ δὲ ἐλέαιρες
ὥστε σ' ἅπαν μινύθεν κήδεα ταῦτα δέν'.
νῦν ἢ νεῶν τεκέων, καὶ πατρίδ', ἢ ἢ ἀκροίτε
ἐλπίδα ἡμῶν ὄλλω, Φεῦ, ἐν ἀφείλε μέλαν.

ἀλλὰ φέριτε Πόσι, τί γοῖς, τί ἢ δάκρυα λείβεθ;,
ἢ μακαρίζεις ἐγὼ, ζῶσαι δέ εἰμι θεῶν.
οὐδ' ἴδ' ἄλλ' ἴδ' ἀλγ' ἔμοι γάστα πολλὰ φέρειν.
ψυχλὴ δ' ἀρπάξτε χεῖρας ἀπὸ ἡγεσίας.

σεῦ θανάτῳ θανάτῳ συγεροῖο τὰ δέσμι' ἐχάλασες,
σεῦ μοι ἔγεντο πύλη χρεῖσ' ἐβίοιο μόρ'.
τὰ γὰρ νυ χαῖρε Πόσι, καὶ τ' ἀλγ' ἔμοι γάστα πολλὰ φέρειν.
ὅτι τόδ' ἄλλ' ἔμοι γάστα πολλὰ φέρειν.

ἦν ἢ γό' σε δαμά, γόνον δ' ἐν νικάτῳ ἀκλινης
πίπεις, ὅτ' ἴχν' ἔχω νόστιμον ἐς τὸ φά'.
οὐχὶ θεοῖο κέλοντ' ἀποχόμεθ', αὐτὸν ἢ καλειῶτ'
ἐρχόμεθ' ὦνδ' ἐθέλεις, πηδ' ἰορδοίγ', ἄδορμυ;

μέμνασ' ἀποθνήσκων, θεὸν ἐδέτῳ κηρόθι μάλλον
λῆγε φοβῶν, ἴχθ' κυρίως ἀθλα φόβ'.
εἴτι φίλῳ πάτρων, τεκέεσσι σὺν ἔπ' Ἰπτιέλλω,
γῆσι σίρκα τελευτῶν, ἴδ' ἐβόσκει πατέρ.

δημῶν ἴθα γενῆ Ἰπτιτρέψαι νυλεῖ σίρκα
δυοχερὲς, ἀλλ' ὀργῆς πῦρ ζαθέε ἐ μύθ'.
πατρίδ' ἔΡΝΗΣΤΕΥΣ παλινάξτε ὅζ' ἄλλ' ἄλλ',
σπέρματ' ἀπὸ σπέρματ' ἀπὸ σπέρματ' ἀπὸ σπέρματ'
δυσσεβίῳ συγέοι, ἀρεταίων ἀνέχοιτο,
τῶσι ἐν ἈΣΚΑΝΙΩΙ πᾶν φίλε κήδ' εἶσι.

δίστε

Deniq; tu tanto patriam miserata dolore es,
Vt dolor hic robur frangeret omne tuum.
Sed templi, sobolis, patriæ, sed & omne mariti
Solamen subito sustulit vna dies.
Sed quid iners spargis lacrymas? me fata beatam
Effecere, Deo viuo, ego viuo DEO.
Et mors nulla potest animas turbare fideles,
Nil rapit è manibus pectora iusta Dei.
Morte tua diræ soluisti vincula mortis,
Est tua mors vitæ ianua Christe meæ.
Ergo marite vale, discas superare dolorem,
Nam dolor hic peperit gaudia summa mihi.
Si male fers luctum, superet patientia luctum,
Defunctæ & reditus non simulata fides.
Nonne iubente Deo morimur, reuocante redimus?
Quod iubet, id facimus: quod iubet ipse, bonum est.
Viue memor Lethi, Domini tibi linquo timorem
O coniunx, pietas præmia semper habet,
Inde tibi patriam, septem tibi pignora mando:
Sis memor, & carnem pasce, foueq; tuam.
Carnifici sobolis carnem committere, triste est:
Tristius irati flagra timere DEI.
ERNESTVS Patriæ dudum speratus alumnus,
Relinquat generis semina multa sui.
Sit pius, & varijs virtutum floribus auctus:
Omnis in Ascanio hoc cura marite tua.

L

Bisq;

δίστε τριῶν ἔστω, ἢ ἀπαλόχρσα σώματ' ἐχθισαῦ
αὐτε κασιγνητῶν, ὡς τροφός, ὡς τε πατήρ.
ὕμεις αὐτὰρ ἐμοὶ Ἰπιδάρτυροι ἔστε ἅπαντες
πρὸς τε βροτῶν Ἰπιδ γῆς, πρὸς τε θεοῖο θρόνον.

ὅτι μεῦ ἔσκε μόνη ἐλπίς τε, καὶ ἡδεα χριστός.
ἡ ἐ θεοῖο παρεξ' εὐχομαι εἶναι σέθεν.
καὶ ὡς ἐμεῦ φίλε ΧΡΙΣΤΕ μέλη ἐνὶ σώματι ῥήξαι,
καὶ ἡ σέο, μοι ἔσεται ζωὴ ἀληκτὸς ὅμως.

M. W. A.

Bis

Bisq̄ trium, sobolis nostræ, spes vna sororum,
Sit pater: Et patriæ sit decus ille suæ.
Vos reliqui testes omni mihi sitis in æuo,
Et tandem Christi iudicis ante thonum:
Quod fuerit Christus mea spes, & summa voluptas:
Gnate Dei solum te volo, Gnate Dei.
CHRISTE mei rumpas etiamsi corporis artus,
Vita mihi tua mors: mors, mihi vita, tua est.!

M. Abrab. Vlrici, Seruestæ ad
Bartol. Pastor.

ΠΑΝΤΑ ΒΑΪΑ ΒΙΟΥ.

ELEGIA IN OBITVM
EXIMIAE SPEI ADOLESCENTIS

GEORGII GESPERI, SERVESTENSIS: QUI, CVM
matri esset ad manus, in vas repletum feruenti recens cocta cereuisia ex
improviso collapsus, vstulata cutis superficie, ad intima vsq̄ viscera, paucis
horis post in uera agnitione, & inuocatione filij DEI expirans, caelestem in
Academiã τῆς λόγῃς, ex triuiiali nostro Gymnasio, non sine paren-
tum, preceptorumq̄, acerbissimo luctu, pie, placideq̄, migravit:

XV. Cal. Decem. Horam circiter III. P. M.

Anno M. D. LXVIII.

Fata pij iuuenis, quo non mihi carior alter,
Carmine subtristi, tristior ipse cano.
Fata, quibus nobis heu fide abrepte GEORGI,
Percutis ingenti peçtorâ nostra πένθ.

L 2 Dic

Dic mihi Musa : p̄ij noua quo medicamine cordis,
Quo sananda patri vulnera tanta putas?
Vulnera, quæ Phœbi pulcerrima templa relinquens,
Ingens Seruest æ spes, peracerba tulit.
Cui negat immitis tener æ superasse iuuentæ
PARCA dies, nondum fila secanda secans.
Heu cadis ante diem, dignissime NESTORIS annos,
Longaq̄, grandeuûm viuere secla patrum.
Sic poteras multos de relligione docere,
Et miserentis opus concelebrare ΛÓΓΟΥ.
Sic multi per te cœlestia scandere templa,
Sic per te poterant nosse salutis iter.
Seu (diuersa etenim mens eligit :) aptior esses,
Grande gubernandi suscipere acer onus :
Iusticiæ fidus poteras superesse sacerdos,
Et viduæ præssæ ferre paratus opem.
Aut alios alia poteras ratione iuuare,
Ni vitæ obstarent inuida fata tuæ.
Quod tu cumq̄, etenim præclarum munus obiisses,
Haud te esset passus serpere Phœbus humi.
Nunc at in hoc linq̄is miseros nos repere cæno
Vermiculos, potior sunt tibi cura poli.
Scilicet id metuens scelerum pater, omnia mouit
Supplantator, atrox dum struat hocce malum.
Quid tamen inuidia nocuit ferus? en breue rupit
Viuendi spaciûm, vt viueret vsq̄, DEO.

Nam

Nam dum vita super, constanti pectore Christum
 Perstitit amplexans, iustificaq; fide.
 Ergo sacri lotus viuit baptismatis vnda,
 Eq; Dei manibus non rapietur ouis.
 Tu vero, insidias, puer o, discrimine ab vno
 Disce omnes, stygius quas tibi Pluto struit.
 Quid genus amissum? quin culpam, & crimina luge,
 Heu tanti quæ sunt fons, & origo mali.
 Haud equidem socij iubeo suprema dolere,
 Qui capit ante ipsum gaudia plena Deum.
 Si premo iubeo Regi peccata fateri,
 Pœnas vt meritas mitiget ipse tibi.
 Neue iræ accendat flammantem vindicis æstum,
 Aetna quod grauius quis tolerabit onus?
 Is, modo qui tecum Musarum munia obibat,
 Iam patris æterni pendet ab ore ΛΟΓΟΥ.
 Tu Christo serui, cultor pius esto parentum,
 Post vigil has repetens in Styga funde preces:
 O colubri rabiem fortissime CHRISTE coërce:
 Actum, ni facias: tam furi vltor atrox.

ἀποχεδίως.

ἘΠΙΤΑΦΙΟΝ.

πάν ἐστὶν ὁ ἀνθρώπου ζυμφορά.

Ω ξένε, ὅστις ἐὼν, πρὸς ἐμὸν ποτε τύμβον ἀφίξας,
 μὴ πολλοῖς, τίνα γῆ διζῶ, ἐκρυψε βροτῶν,
 L 3 ζεργέση

Ζεβόεση πατρίς ἐσκή, ἐνὶ χώρῃ κυδδιανείρῃ
σολζονίδῳ, πολλῶν πῶς πείεσι κλέῳ.
ἐνθα με ἀμλιγῳ, τὸν ἴσως γρετῆρ ἐφίλειω,
τὰ συχῆια καλῶν πρῶτω δίδαξε τεχνῶν.
ὡυτὸς ἐδῆξεν ἐμοὶ σεῦ ἐς αἰθερα ΧΡΙΣΤΕ κέλωθον,
ἐμὰν κομψὰ φέρων, χρήσιμα δὲ ἀκροάτης.
τίς ἢ μὲν ἐν μῶσῃς πρῶτη, λεγάτω σοι ἐκείνῳ,
ἐκ τῆ ἐγὼ βιώτῃς Ἰησῶ ἐμοῖο νόμον.
ἄλλας ὡσε φέρην, καὶ ὡσε φέρεσθαι ὑπὸ ἄλλων,
ἐδέν ἔχοντ' ἐχθρὸν, φίλτατον ἀλλὰ ἴεν.
τοῖς ἐπύροισ πρῶως μὲν ἔχην, τικέεσσι δὲ ἐτοίμως
τῶν γε ὑποκρίσεως κήδετο θυμὸς αὐθ.
ὡς ῥα διήγον. ἐπεὶ ἢ δῖος μέγαλοιο ἐκήλι
τὴ μέγλων βηοσης ἐξεκάλεοσε μέρῳ.
θνήσκον ἐκήλα, καθῶς μαλακῶ δεδμηρῳ ὑπνω,
τῶ δὲ ἐνὶ, ὡς λέκτρῳ, τῶστέα ἴηκα τῆφω.
πνεῦμα θραμβεύθ ἢ ἐμοῖο θραμβον δῆστον,
παρ γρετῆρ λόγῃ, μηλιέταιο ΘΕΟΥ.
τῶ δὲ ἀκαδημία ἀγίων νῦν ἀμφοπλέυον,
ὄλθιον, ἠρώων χάρματ' ἀλητεία πύθ.
κ' ἔτσι τὸ φθονέοις κέφῃ δέ με γοῖα καλύπτοι
εἶχε δὲ ἐν ἄσεβῆς αἰέν ἀσφῆσῳ ὁδοῖς.

*Dilectissimo discipulo M. W. A.
posuit in honorem gloriose
resurrectionis.*

Ἰππία-

Ἐπιτάφιον γραφέν

ΑΝΤΩΝΙΩΙ ΤΩ ΑΙ

ΔΕΣΙΜΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΤΑΤΩ ΤΗΣ
των πρὸς τὰ δία βαρτολεμαίω ζερβεσέων ἐκκλη-
σίας. Διὰ κόνω· καὶ τὰ δολογημῶν βενεδίκτω τὰ
ναυίω τὰ τ' αὐτῆς κλυτῆ πόλεως ἰατρῶ
γεγονότι· ἀνδρῶν ἐνδοξοτάτων
ἅμα, καὶ παναρίστειν.

PSAL. LXVIII.

*Benedictus Dominus quotidie : onus imponit
Deus, & tamen salus in ipso est.*

PESTE VTERQUE CORREPT.

TI, ANIMAE ALTER, ALTER CORPORIS

medici, placide ex hic vita in aeternam requiem, vno, eodemq;

in sepulcro exuijs interim membrorum cuban-

tibus, Spiritu discesserunt : III. Idus

Sextil. Anno,

VNDIQUE LETHVM.

Eurip. in Phœnis.

Αἰὲν Ὀκλεές τοι, δύω, φίλω κείνοισι πέλας,

Δωρεῖσι.

Ἄρχετε χριστίφιλοι τῶ πένθεσσι, ἀρχετε μοῖσσι.

διζυγῶν ὄψεσιν μόρον αἰαξίμεσ δρίτων

ἀνδρῶν, τῶν ὄγ' ἰατρὸς ἔλω, ὅδε χριστὸς ὀπίων.

ἄι ἄι ὁ παμμεδέων θεὸς ἔξοχα χωρῶν κῆρ

ὡς φρεσὶν ἀμετέρης θυμολγῆς ἀέξεν ἐέλδωρ.

δέχετε χριστίφιλοι τῶ πένθεσσι, δέχετε μοῖσσι.

τὸν μόρον εὐσεβέοισι κλαυθῶμεσ πένθιμον ἀνδρῶν.

Φεῦ, Φεῦ, ὁ ζεὺς πάντας τὰ ἀπὸ θαλά, χέτλια τ' ἔργα

ῥεζόντας φρενόθεν συγῶν, πλεόν ἢ κρυεροῖο θνα.

Θνατὸς ἀνὴρ αἶδαο πύλας· δι' ἀμαρτιῶν ὄγκον,
ἀμωλακίαστε, βροτοῖσι μέγιστον ἐμήσατο πῆμα,
οὐλότατον λοιμὸν σφιν ἀάπλοισ χερσὶν ἐπάξας.
οἷ' ἐπιασύτεροι θνάσκοντι ἀνὰ πολιεθρον.

δέχετε χριστίφιλοι τῶ πένθεσθι, δέχετε μῶσση.
εὐσεβέοιν ἀνδροῖν κλαυσῆμες κῆρα μέλαιναν.

ὦ πόποι, ὡς παναρίσω ἀποφθινύθουσιν ἀμὲ δαγῶις.
καὶ γὰρ εἰοῖσι βέλθι τόξοις ἐχεπευκῆς ἐφείς
δηῖθι, ἀνδροφόνθι, διὸς ὑψιμέδονθι ἐκῆλι,
δυσδαίμων δαίμων, φείδθι εἰ καλλιπαρήξ
κώρας, εἰδ' ἰφθίμω δῆπισταται ἠίθεοιο.

ἀλλὰ σφόντ', ἀσφόντ' ἀμυδῆς δελόντ', ἀδεῆτε
ρητόντ', ἀρρητόντε· φάτοντ' ἀφατόντε δαμάσθι.
ὡς νέμεσιν μοιρῶν ὅτι ἐνὶ πᾶσι ἐξαλέαδαται.

δέχετε χριστίφιλοι τῶ πένθεσθι, δέχετε μοῖσση.
δίζυγθι εὐσεβέοιν ἀνδροῖν κλαυσῆμες ὀλεθρον.

οἱ μοι τῶν μογερῶν κατὰ πᾶσι χεῖρῶν ἰς ἀνέμοιο
φύλλα χαμαὶ πέφυκεν, λοξίας ἀνίκα φοῖβθι
τῶς φαεσίμβροθι ἵπθι, ἀφ' ἡμετερῶν κερυφάων,
εἰς ἀπίλω γῶαν, τηλῆ ἐκάεργθι ἐλαύνθι.
ὡς δι' ἀμαρτωσίας, ἀλλὰ νυριτάτ' αἰσυλα ἔργα,
φύλον δῆπι τραφερῆς σκορπίσδεταται δέλι βροτέιον.

δέχετε χριστίφιλοι τῶ πένθεσθι, δέχετε μοῖσση.
ὄξυτάτης δῆπι τεθνώτων θρηνοῖμες ὀδυρμῶς.

αἰ, αἰ, ὅτ' ἠέλιθι φαέθων ἀκῆσιν εἴσι
ληΐα εὐθάλλοντα πεπαυμένωμαι, καὶ ἐπάξαι
πυρναίης πέφυκεν λδουκῆσι θερσμον ἀλωαῖς.
καὶ σαιφυλαῶν γλυκερῶν ταῖς τρωξίμοισιν ἰπώραν.
ἀνικ' ἀποδρεπέμω γε πεφύκασιν οἰκάδε βίτρου
πανοπαλαῖς χείρεσσι κέραι, καὶ ἐς ἀγῆ' ἀφύσαι
ἔρα διωνύσας πολυγαθῆθι ἱερα δῶρα.

ὡς ζαθεοιο χόλος πῆρ δαίον ἀνδρας ἀλιτρῶς,

πάγχο

πάγχυ πεπαινομηνας, κάρφ, χάριν ὑβρι. αἰνῆς,
κείρῃ δὲ ὡς εἰχῶ ἀρωγῇ ἀφκείνη λείλοιγῶ.

δέχετε χριστόφιλοι τῶ πένθε, δέχετε μοῖσση.
ἐνεκα τοσαπίων νεκύοι κ' δάκρυ χέοιμες.

αἰλινὰ μοι σταχεῖτε βροτοὶ βροτέε ἢ ἔχοντες
αἱματ. ὑμέτεραν χαλεπὴν μοῖραν τε, κ' οἴζω
κλαίετε, καὶ γοάοιθε ἀμαρτωπῶν βάρ. αἰνῶν.
ἤεσι, καὶ θυγατράσι τοκῆς ἀγείλατε ὑμῶν,
μηδ' διώκοντες γὰρ λιγυροῖς σμάτεσι,
ἀλλὰ μέλ. γοερά ἢ μελισσοδετε πένθημον ὀμφῆ.

δέχετε χριστόφιλοι τῶ πένθε, δέχετε μοῖσση.
τῶ δὲ αἰάζοιμες δέξιτιν σώματα ἀνδροῖν.
αἰ, αἰ, ὦ τάλανες μύρεσθε, καλῶ ὑακίνθω
δάκρυσι ζῶν θερμοῖς τὰδε γράμματ' ἐκλαλέοντες.
μοῖρα γ' ὅσαπίων ὑμᾶς νυ ἀμερσεν, ὀρῆσθε.

δέχετε χριστόφιλοι τῶ πένθε, δέχετε μοῖσση.
θρηνοῖμεθα γόοισι πεσήματε φιλάτω ἀνδροῖν.

οἱ μοι ὡς τὸ μέγας μὲν ἔησ' ἀντώνιε χριστῷ
δῆλ. τίδε αἰετῆ κ' σμάτ' γλυκὺ νεκτάρ
θεωπέσιον χέε πνεῦμα, βροτοῖς σωτήριον ἀχά
δαδαίμων. μόν. ἔσκε τὴν παῖς μηλιέτω
κάρτ, καὶ ῥώμη. τεῦ φρεσὶ ἢ ἐγκατέθηκας
ἠγαθέοιο νόμου θεῷ ὑψιμέδονι ἀγῆας.

δέχετε χριστόφιλοι τῶ πένθε, δέχετε μοῖσση.
τὸν μόρον εὐσεβέοι κλαυσῶμες πένθημον ἀνδροῖν.

τ' ἐνεκα καὶ εἰχῶν τὸ ἀν' ἀγκεσθαι δακρυόεντα
ἀνυες ἀλλομῆραν ψυχρῶ καλὰ ὑδατι κρέναν.
μαρνάμδος τε λυκῶ, τῶσδ' ἀνδράσι δυσμῆεσι
ῥήματ' ἐν, ἀμφιτόμα ἄτε φασγάνω ὀξεί, θείω.
ξυεχέως νίκας ἀλλας νίκασας ἐπ' ἀλλαις,
πολλὰς οἷς χριστῶ ποπάγων, φίλα παμῆροι τέκνα.
τέκνα, πρὶν ἀνδράποδα πλεσθῆ. εὐντ' αἶδαο.

Μ ἀρχετε

ἄρχετε χριστόφιλοι τῷ πένθει, δέχετε μοῖσται.
δίζυγον εὐσεβέοιν ἀνδροῖν κλαυσῆμες ὀλεθρον.
σεῦ δέ, μοι ὡς τριπόβητε ἄνερ, τῶν κῆρα δακρυσῶν
ἐκ τήνθ' ἀρξῶμαι; τίς λυπᾶν ἔσεται ἀλκή;
τῆνομα εὐλυγίαις χαρίτων τὴν κτῆσας δέξιν,
εὐφραμῶν λέχθεις, τὸν ἀκλέθ' ἀγαγε φάμα
ζανὸς ἴππεθ' ἄρνον, τῷ νῦν καὶ ὀμέσιός ἐστι.

δέχετε χριστόφιλοι τῷ πένθει, δέχετε μοῖσται.
εὐσεβέοιν ἀνδροῖν κλαυσῆμες κῆρα μέλαιναν.
ἦσα ἢ ἰατρὸς πολλῶν ἀντάξι' ἄλλων,
ἔσθλος ἀνὴρ, πᾶσιν παγήονα χεῖρα προσάπλων,
πολλάκι κάμνεσινδ' ἀλκτῆρα παρῖκα τελέσας.

δέχετε χριστόφολοι τῷ πένθει, δέχετε μοῖσται.
τῷ δὴ αἰαξῆμες δέξιν σώματε ἀνδροῖν.
ἀρειον, ἀρειον ἔλκθ' ὑμᾶς κτ' μηρὸν ὀλεσεν,
ἔμοισται φίλω ἀνδρε, καὶ ἐνύμφαισιν ἀπεχθῆ.
ἦν θεὸς κέραις ἅμα περὶ ἦθεν ἀπόλλων,
χ' ὡς ἴδεν, ὡς τ' ἐνόησε τὸ σῶμα' ἄχετον ἔλκθ',
πάχεαις ἀμπετάσας χεε δάκρυα, αἰδέ γε μῶσται
οἴκτ' ὀλοφυρόμεναι πᾶσ' ἐννεαίθρηνον ὑμμάς.

δέχετε χριστόφιλοι τῷ πένθει, δέχετε μοῖσται.
ἔνεκα τοσαπίοιν νεκύοιν κτ' δάκρυ χέοιμες.

μύρετο πᾶσι πόλις, μηδ' ὄμμα ἀδάκρυτον ἦεν.
τῷδ' ἐγὼ ὑμέτερον νῦν πένθει ὀδύρομαι οἶτον,
ἐπεὶ σφῶ, μάλλον ἢ ὅτ' ἄμμε σερισκόμεθα σφῶν.
αὐτὰρ ὁμῶς χαίροιτε, παρ' ὑψιμέδοντι τοκῆι
νόσφιν, ἀτερτε πόνων, καὶ οἴζυθ', ἐν θαλίῃσι
αἰὲν περιπαδύω, νέστων ἐκτοσθεν ἀπαισῶν.

TRANS.

TRANSEVNDVM EST.

EPITAPHIVM PIO, ET
DOCTO VIRO MARTINO BOSICK

COLLEGAE SVO CARISSIMO, SCRIPTVM A

VV. A. in honorem, & spem gloriosæ resurre=
ctionis, IIII. Cal. Decembris.

ANNO 1568.

EN iterum exemplum, nostræ quam viscera carnis
Sors premat immitis, præbuit atra dies.
Dum gregis ô nostri quondam fidißime Achates
Tam præmaturo funere claudis iter.
Coniugij cui vix assueto legibus, annus
Vnus erat thalami, funeris vnus erat.
Scilicet exitij latet intus, & in cute virus,
Quod rapit ad celerem corpora nostra necem.
Sunt tamen alta super, pressis solatia vitæ,
Nescia quæ finis, gaudia plena feret.
Hûc translate patrem MARTINE beate tueris,
Atq; λόγον, sanctum Spirituumq; chorum.
Et quia per vallem lacrymarum plurima Doctor
Eduxti Christo germina grata Duci:
Iam superûm ecce nites redimitus tempora lauro,
Atq; coronatus præmia magna refers.
O quantum didicisse mori, quam præmia vitæ
Grandia cælestis, qui bene transit, habet.

M 2 ζωή

VS.

Ζωὴ ἀμῶν ΧΡΙΣΤΟΣ, θάνατον μέγα κέρδιον ἠπίασεν.
ὡ τῶν εὐποτῶν ἐν βίῳ, ἔντε μόρω.

הַיְהִי נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בַּבְּרוּר
הַחַיִּים : הַיְהִי נַפְשׁוֹ בְּגוֹ
עֵינָיו : אִמּוֹ

ὅτι ἔσμεν ἄλλο, πλὴν ὄναρ, ἢ κέρφη σκιά, κ' εἶδωλα, χ' ὡς τὸ λεπτόν
ἀγγεῖ ληϊόν.

E P I T A P H I V M,

SCRIPTVM ORNATIS-
SIMO, ET CLARISSIMO VIRO,
PIETATE, ET PRVDENTIA, NEC NON ELOQVEN-
tia praestanti, Domino ANTONIO ROSSEN AV, Cancellario Anhal-
tino, de vniuersa Repub. optime merito: qui in vera agnitione, & inuoca-
tione, filij DEI Emanuelis, ex hac valle lacrymarum in caelestem
vitam placide emigravit, Prid. Non. Ianuar. Anno sa-
lutiferi partus supra Sesquimillesimum
LXIX. Eodem antore.

Q Vale ratis, fluctus inter, spoliata Magistro,
Quam prono ventis alueus amne rapit.
Impete quale volans rapido per inane quadriga,
Rectore excusso, qui retinacla gerat:
Talis (vera loquor:) Respublica cassa Magistris,
Qui tum consilio, tum pietate Valent.

Et

Et Seruēsta tuam sentis non inclyta cladem,
Quam tibi portendit funebris ista dies?
Eheu, quantus erat, cuius deducimus vmbra,
Et cineres, cuius nunc humus ossa capit.
Nil huic eximium MATERNATURA negauit,
Ingenium spectes, eloquijue decus.
Tantum illud deērat, quòd languida membra trahēbat,
Quæ morbus misere discruciat atrox.
Scilicet inuidit lapidosa PODAGRA tot vni
Dotes, quīs vrbi profuit, atq; scholæ.
Quæis aræ, quibus atq; focus, legiq; gregiq;
Profuit, haud vlli noxius vsq; volens.
Vt ROSA fragrantem passim diffundit odorem,
Et nidore replet suauiter omne suo:
Sic erat hoc viuo viuum Ascanis aula rosetum,
Florens consilijs, & grauitate nitens.
Sed breue quàm spacium est, campi quo lilia florent:
Tam nostra hæc subito defluit alma ROSA.
Tu tamen ô tantis tandem perfunctè periclis,
Iam capis ante ipsum gaudia plena DEVM:
Non proprijs confisè bonis, sed sanguine CHRISTI
Partis, qui tua SPES solaperennis erat.
Ergo ROSIS, superũm flores, redimitus in hortis,
Hic vbi perpetuo flore roseta virent.
At nos quæ posthac sunt exceptura pericla,
Proh dolor, orbatos te comite, atq; duce?

M 3 Dum,

Dum, nisi præsentis compulsus odore lucelli,
Palladis haud quisquam castra pusilla fouet.
Tu Deus vne Scholas, Christi tu protege nidos,
O tutor clemens ASCANIS esto domus.
Instrue consilijs, quotquot tua iura ministrant,
Et PATER ad laudem dirige cuncta tuam. Amen.

I N T V M V L V M

HONESTISSIMÆ M A
TRONÆ, DOROTHEÆ, CONIUGIS

DOCTISSIMI, ET CLARISSIMI VIRI, DO
ctoris Geruasij Marstalleri, medici Anhaltini excellentis
simi, ex hac valle lacrymarum pie, & placide
in vitam æternam migrantis VI.

Non. Octobris.

ANNO CIO IO LXVIII.

Q Visquis in hoc tumulo cineres, atq; ossa requiris,
Quæ recubent, versu perlege pauca breui.
Dulcis erat magni coniunx, dum Christe sinebas,
Geruasij, medicæ qui valet artis ope.
Hanc virtus, candorq; animi, pietasq; pudorq;
Commendant, sancti coniugijq; fides.
Ante diem mæsto fata eripuerunt marito,
Sed non ante diem cœlica regna tenet.

Quid

Quid gemis? δ iustum superato marite dolorem,
Atq; duci CHRISTO pignora cara foue.
Lugendi modus esto: iterum iungentur amantes
Cum nos excipient gaudia plena DEI.
Christe tibi vixit, moriens tibi Christe resurget,
Et tua magnifico carmine facta canet.
Reddidit en matri pia debita pignora terra,
Et quia puluis erat, puluis humatur humo.
Spiritus interea cœlesti sede receptus,
Miratur nubes, astraq; celsa poli.
Matronas sanctas videt, atq; videtur ab illis,
Optata patriæ commoditate fruens.
Hic vbi nate DEO te mente, & voce perenni,
Cum sacro, celebrat, flamine, cumq; patre.
Vnum qui trino regnas in numine numen,
Quicquid & in vasto Sol videt orbe, regis.
Hic dulci post tot fruitur solamine casus,
Exagitat Sathanas queis pia vasa Dei.
Hic λόγον æterni Christum patris ore rotundo
De summis audit fundere verba bonis.
Quæq; sub hac atra cæcæ caligine mentis
Vix per transfennam conspicit æger homo:
Omnia iam præsens agnoscit & auribus ante
Non audita capit, visa nec ante videt.
Scilicet hæc vna est vitalis nomine vitæ
Digna, nec illa anceps, mortis imago, dies.

M 4

Salve

Salve igitur, salve, cinis, ac pia Doridis Umbra,
Et vos exuviae, quas levis Urna tegit.
Salvete in placidam soluentes membra quietem,
Donec ad hunc portum nos quoque fata vocant.

αὐτοχεδίας.

BREVIS DESCRIPTIO
VITAE AETERNAE, QUAE
BEATA DOROTHEA IN SINU
Abraham iam post obitum
fruitur.

μαθητῆς, καὶ διδάσκαλῶ.

ΜΑΘ. τέτρα μοι εἰσομδρῶ φιλοπευθεὶ ἐκκορύφωσον
ὀμφῆ, ὅπως σοφίλω παρ σοε τλίθε μάθω.
θνήσκε φίλη ΔΩΡΙΣ, μαλακῶ δεδμημδρή ὑπνω,
χρωτὸς ἀποιχομδρον ΠΝΕΥΜΑ ἢ πῆ παρεῖθε.
διδ. ΠΝΕΥΜΑ μδρ ὑψι ποτῆτο Διὸς ποτὶ χαλιβοατὲς δῶ,
πνεύματῶ ἀμπεχόνη ΣΩΜΑ ἢ γῆν ὑπεδύ.
μαθ. πῆ δ', ἀναβαῖν, μδμεφ, πολυδφράδῶ ἔργων ἔοικον,
μῶν ἀσπόνδῃ πάγη λαμπετόωντι πόλω;
διδ. ἔθέμισ ὠδε σοφὸν ληρεῖν, ἔδ' εὐσεβὲς, ἀνδρα,
πῆν νεαρῶν ἔτοι λῆροι εἶασι βροτῶν.
ΧΩΡΙΟΝ ἐσιν ἐκάς χρονίης ἐτέων εροφάλιγῶ,
κλίμαθ' ὑπὲρ κόσμῃ πάντα δ' ἀπφρεσίῃ.
αὐτόθι τηλεθῶντῃ φύτοις, καὶ δένδρεσι κήπον
αὐτὸς ἐν ἔργονίῳ ζεὺς ἐφύτευσεν ἄγρω.

ἐνθῶ

ὄψαι τοὶ εὐαγέων φοιτῶσιν ἀκφδέες ἡτορ
ψυχῆαι, περπόμεναι ἐν θαλίησιν αἰεὶ.
ἐνθάδε παυσωλὴ θυμοῖς, κ' εἰλικρινές ἦδ' ὄψαι,
ἐνθ' ἔξεσι βροτοῖς χάσματ' ἀληκτὰ πάφιν.
χριστίφιλοι ἢ αἰεὶ δίχ' οἴζυθ' ἢ μεριμνῶν
συγχαίρουσι λόγῳ μηλιέταο πατρός.
πρόθε θεῶν ψυχῆαι μακάρων θαλλῶσ' ἐνὶ κόλπῳ
ἀβραμ, ἐσάμηναι γ' εἶμα δικαιοσύνης.
πυνεῖ προσδοκῶσι δ', ἕως πικρὰ λοιδόσιον ἡμαρ
σφιν προδῶσθ' ἀνάγη σῶμα μυχῶν ἀπ' ἔρασι.
ἔῃ θεμισ χορὸν ἐς ταύτης αἰώνιον ἐλθεῖν
αἰθερίας δρχῆς, νόσφιν, ἀπερτε ΛΟΓΟΥ.
ἐρανίης γὰρ ἀναξ τῆδε σκηπτερά βιοσότη δρχῆς
ἀφθίτα χριστὸς ἔχθ' τῷ ἵ ὅπασσε ΠΑΤΗΡ.
τηλόθεν ὥστε βίοιο δὴ ἀθανάτιο μελάθρων
σὺ οἱ ἀπὸ θεῶν χερσ' ἀπελαυῖθ' εἴης
οἶον ἀμαρτινῶων μοναχῶν τε, καὶ ἐσμὸν ἀνάκταν,
δυσσεβίη καμνῶ οἰσιν ἐδῆξεν ὁδόν.
αὐτόθι, πῶν ΔΕΣΠΟΙΝΑ γυναικῶν θηλυτεράων
κοσμήσασαι γένθ' ΔΩΡΘΕ ἠθεσ' εἰσὶν
αὐτόθ' ἀγαλλομένη φίλω εὖρε τοκῆε ἀμὶ ἀμφῳ
ὕψινεφῆ γρετῶν δοξολογεῖτε ΛΟΓΟΥ.
ΠΝΕΥΜΑ θελαμβεύθ' ἢ θερίαμβον ἐαδότα χριστῶ.
ἐμμεσον ἐρανίη ἀγγελικοῖο χορῶ.
μαθ. ὦ πολυίδρι ἄνερ παγχερήσιμον ὡς μὲ ἀνέφηνες
πῶν διδαχῶν, διό τοι ζεὺς ἢ δίδακτρα δότω.
χαῖρε ἢ δέσποτι πότνα γ', ἐπεὶ θεῶ αὐτῶ ἐκῆλι
τ' σε γόνων βήσσης ἐξεκάλεσε μόρθ'.
ἢ βρέτας ψυχῆ ζάθεον, μὲ δώματ' ὀλύμπου,
ἀβραμ ἐς κόλπον, βήσατο γαθοσύνη.
χαῖρ' ὦ χαῖρε πάλιν, κέφῃ δέ σε γῶνα καλύπτοι,
τῶνδ' ἐνὶ, ὡς λέκτρῳ μαλθακῶ, εὐδε τάφῳ.

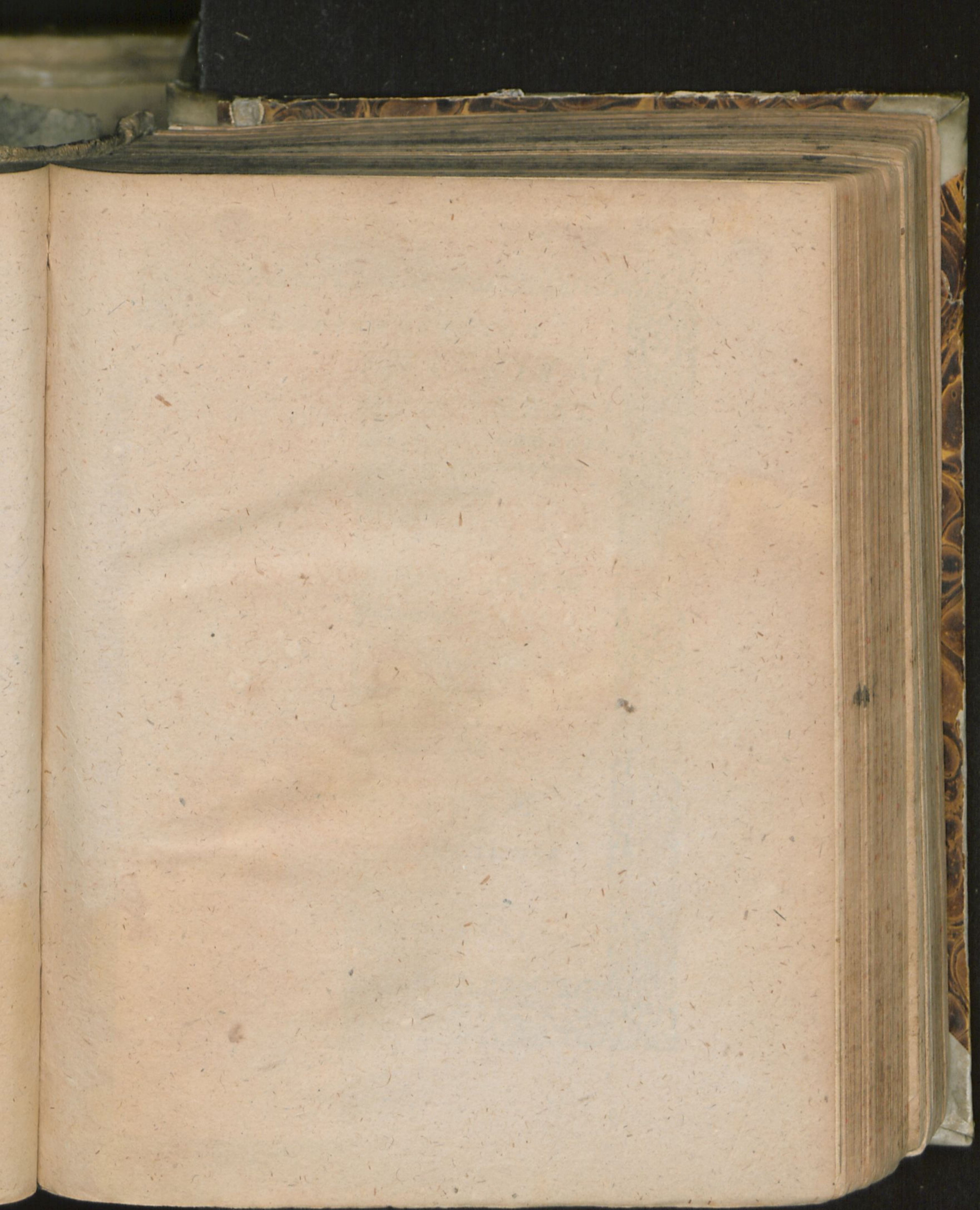
Τ Ε Λ Ο Σ.

WITEBERGÆ
EXCVDEBAT IOHAN-
NES CRATO.

ANNO M. D. LXIX.

Be 231

8

Di.

ULB Halle 3
002 690 756

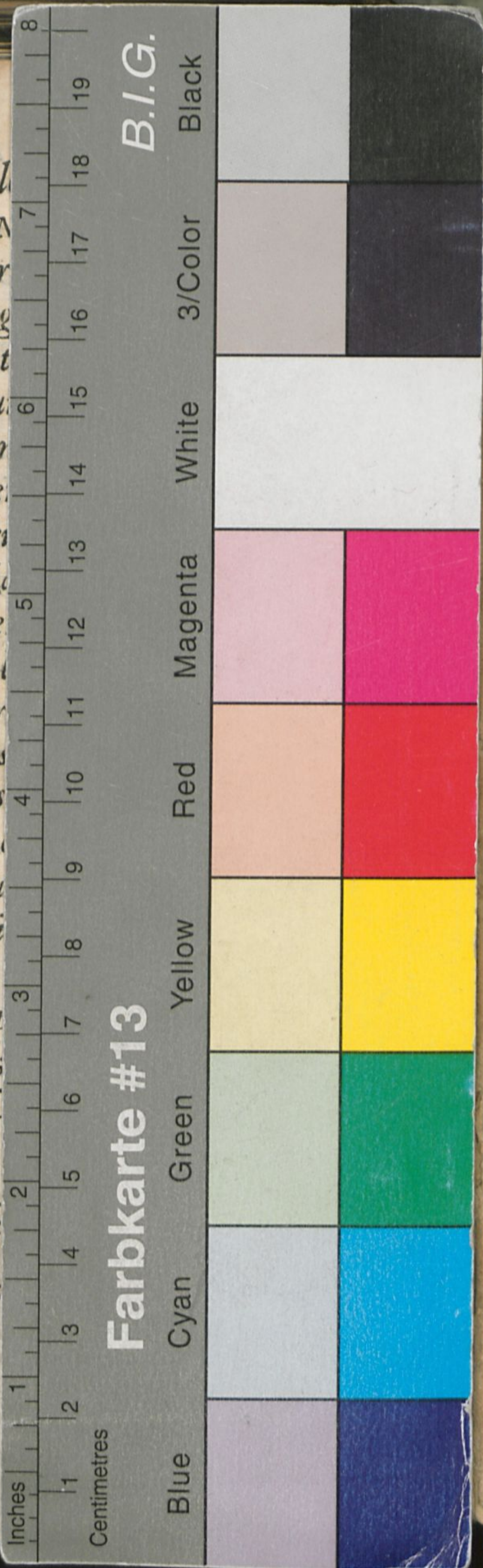

56.

V077

42. λ 111. 44
B.L. 1250

POEMATA
QUÆDAM
GRÆCÆ ET LATI-
NE IN LUCEM EDITA:
*ἢ ἰομψὰ, ἀλλὰ τῶς παρὰ χηρίμα, QV O-
RVM INDICEM VERSA PA-
GELLA CONTINET:*
AVTORE
VVOLPHGANGO AM-
LINGO MVNERSTADENSI, SERVE-
STÆ AD BARTHOLEMÆVM
LVDIMAGISTRO.
*Ne crimineris, M O M E : Quid refert enim,
si criminator, haud tamen imitator es?*
VVITEBERGAE
EXCVDEBAT IOHANNES
CRATO.
ANNO M. D. LXIX.

178. 43.